

ISBN 974-7126-93-1

9 789747 126938

35 บาท

350.

HARUTO
UMEZAWA

30

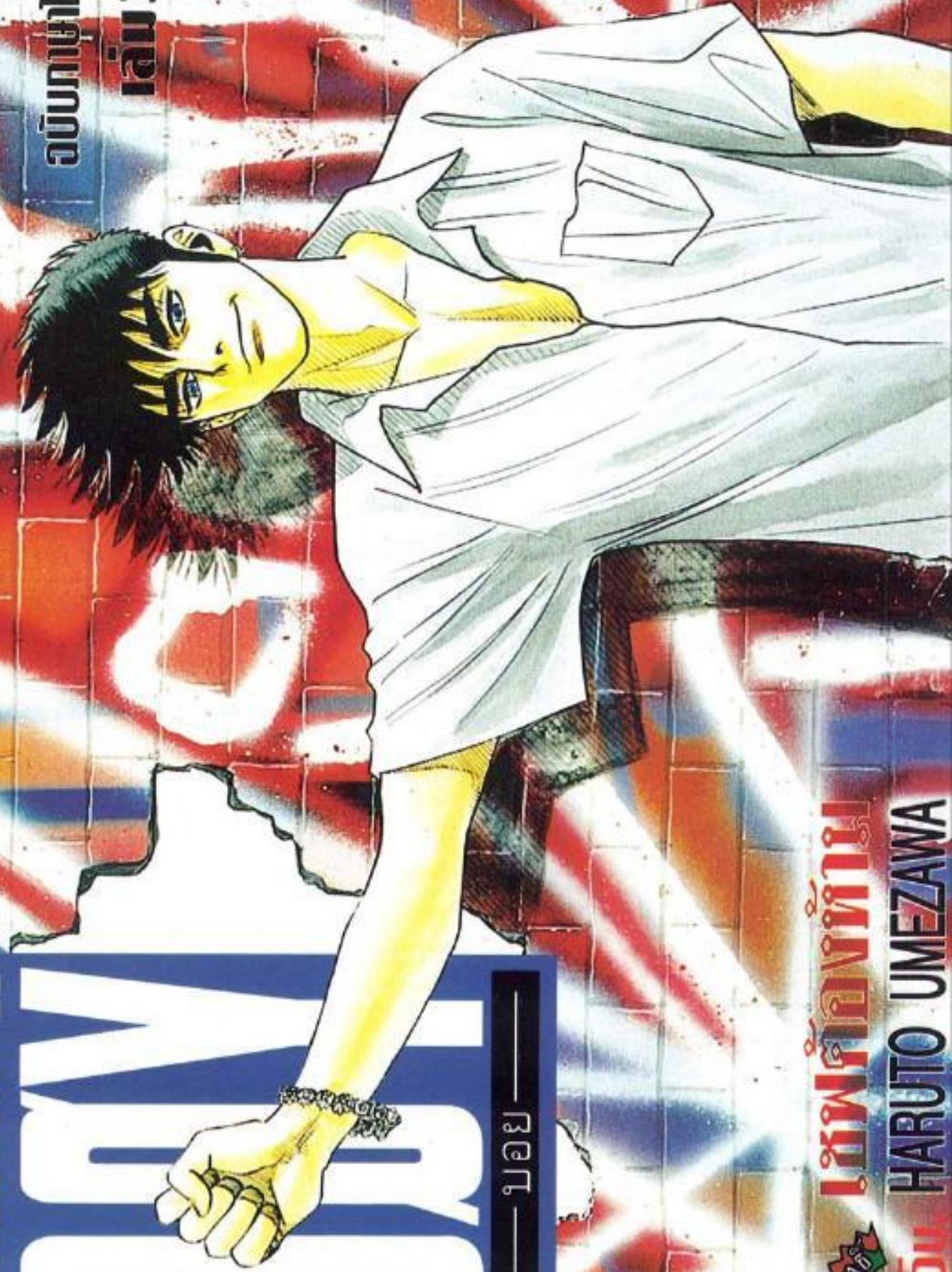
HARELUYA II

BOOM COMICS

HARELUYA II
BOOM
BOOM

BOOM COMICS

BOOM COMICS
BOOM COMICS

ใช้ฟรี!!!

HARUTO UMEZAWA

BOOM COMICS

HARELUYA II

BOY

บอย

30 เซฟต้องห้าม

HARUTO
UMEZAWA

การ์ตูนเรื่องนี้เป็นเรื่องที่แต่งขึ้น ไม่เกี่ยวข้องกับบุคคล
สมาคม หรือเหตุการณ์จริงแต่ประการใดทั้งสิ้น

ไมมียาฆ่า โซโซ

ฮิเมโนะหงิ อายะ

คิโต้ เร็ทลี

เรียวกิ

ชิชิโจ มากโกโตะ

ฮิชิโนะ ฮาเรลุย่า

แนะนำตัวละคร

ความเดิม

ฮิชิโนะ ฮาเรลุย่า เด็กปี 1 โรงเรียนรากุเอ็น ผู้มีจุดประสงค์จะครองโลก เมื่อไหร่จะเป็นและกันเป็นแถบๆ เพื่อนของฮาเรลุย่า โอคากิโมโตะ เคียวชิโร่ เป็นจิตรกร ส่วนชิชิโจ เป็นผู้ที่คลั่งไคล้ในเพลงร็อค

ยุกิ ลูกของฮิเมโนะหงิ อายุ 12 ปี ถูกคิโต้ ผู้อำนวยการโรงเรียนชิงตัวไป! แม้คิโต้จะเป็นพ่อของยุกิ แต่กลับจะใช้เลือดสดๆของเด็กในกอาหารจากเมนูต้องห้ามของ "ชมรมนิยมโภชนาการคาร์บลิบ" ที่ตัวเองเป็นผู้สนับสนุน! แม้พวกฮาเรลุย่าจะตะลุยเข้าไปในคฤหาสน์ของคิโต้ได้ก็จริงอยู่ แต่ถูกรุมล้อมตัวนักเรียนติดอาวุธ และฮารุกะกับอายะก็ถูกแย่งตัวไป ทั้งสองสาวหลบหนีออกมาไม่ได้พบกับยุกิ ทว่าถูกไล่ต้อนไปจนมุมที่บ่อเลี้ยงฉลาม และถูกจับตัวไว้ได้...

อีกด้านหนึ่ง พวกฮาเรลุย่าซึ่งต่อกรอยู่กับพวกฝูงอสูร ซึ่งเป็นกลุ่มนักสู้มีอาต้ายเสียงร่ำไห้ของยุกิติดตามมาจนถึงทางเข้าทางใต้ดินที่เชื่อมต่อกับคฤหาสน์ซ่อนอยู่ใต้สระว่ายน้ำ แต่ต้องเผชิญกับศิษย์แห่งฝูงอสูร ซึ่งเป็นนักสู้ได้น้ำระดับมือฉมัง! ฮาเรลุย่าเอาชนะศิษย์ในการแข่งดำน้ำตัวเปล่าพ่นน้ำเอาพวกมาลัยวและปราบศิษย์ราบคาบ! บุกตะลุยเข้าสู่คฤหาสน์คิโต้!

อายะ

ฮารุกะ โอคากิโมโตะ เคียวชิโร่

HARELUYA II

BOY

บอย

30 เซพต้องห้าม
CONTENTS

# 260	กรงเล็บมังกร	7
# 261	รอเดี๋ยว!!	27
# 262	เซพต้องห้าม	47
# 263	คมดาบ	67
# 264	ตื่นเต้น ตื่นเต้น	87
# 265	เวลา	107
# 266	ครึ่งกระโถน	127
# 267	จากนั้น...	147
# 268	ชัยชนะอันเจียบสงบ	167

ชั้นคือ
คิไต
เรทลี
!

อสูรที่ลึม
ไปแล้วว่าเลือด
และน้ำตา
เป็นยงไว
!!

จัดการ
ปรุงอาหาร
ได้เลย
!

คนที่
ประกอบอาหาร
สูตรอมตะใบ
"เมมุดองห้าม" ได้
มีแต่เธอเท่านั้น
แหละ

ช่วย
หน่อยนะ
เรียวกิ
!

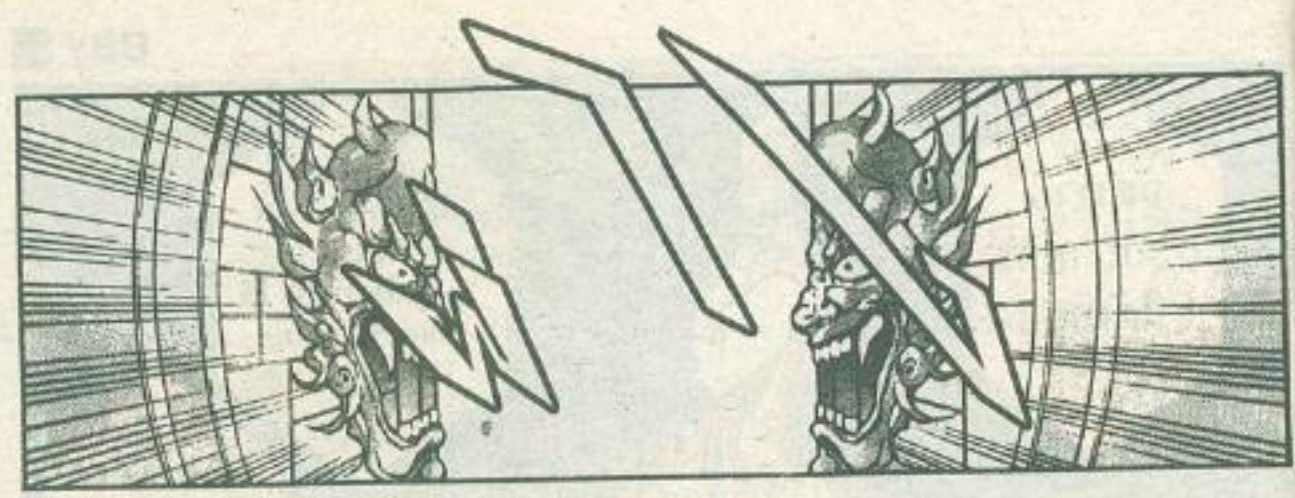
ทราบ
แล้ว
ครับ

แกคือ
พ่อครัว
อันดับหนึ่ง
ในโลกนี้
!

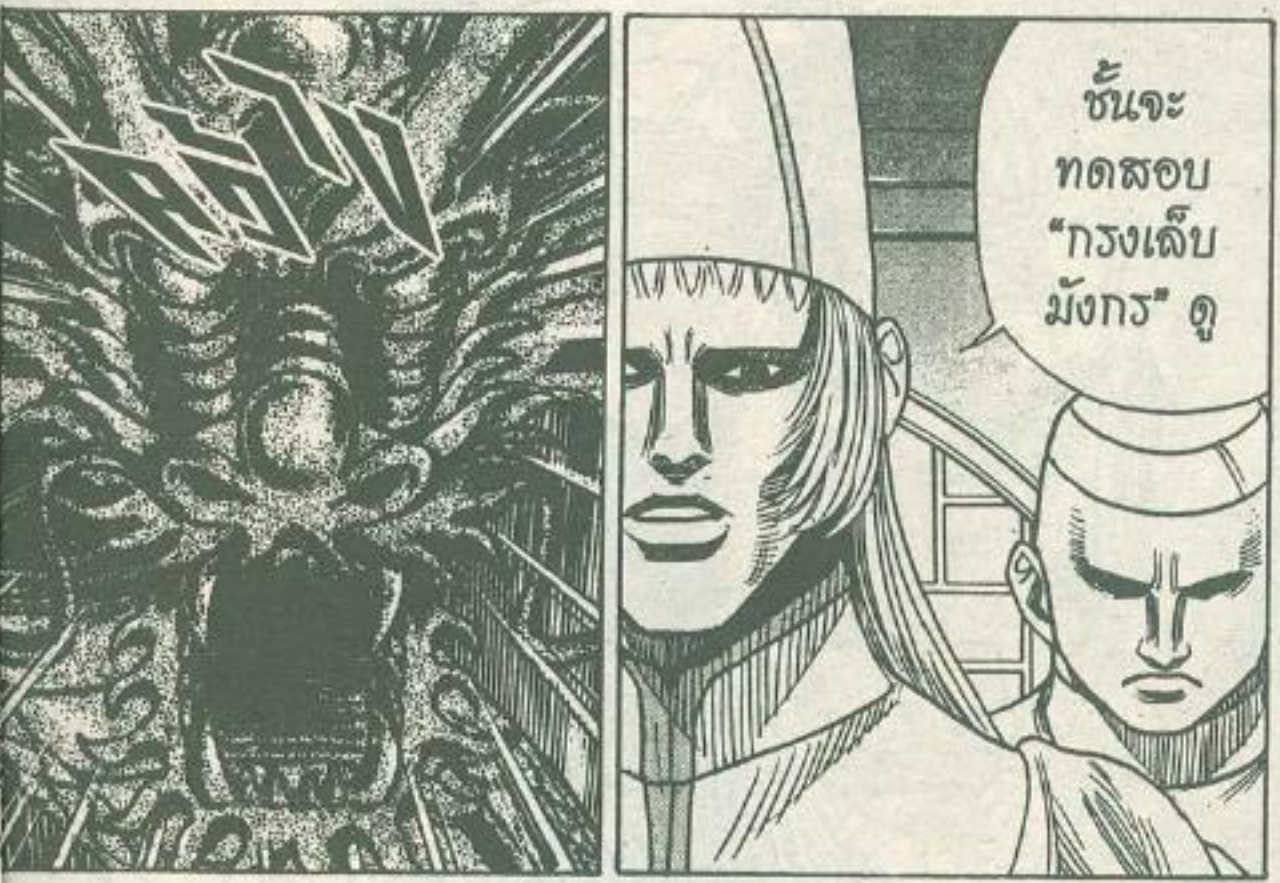
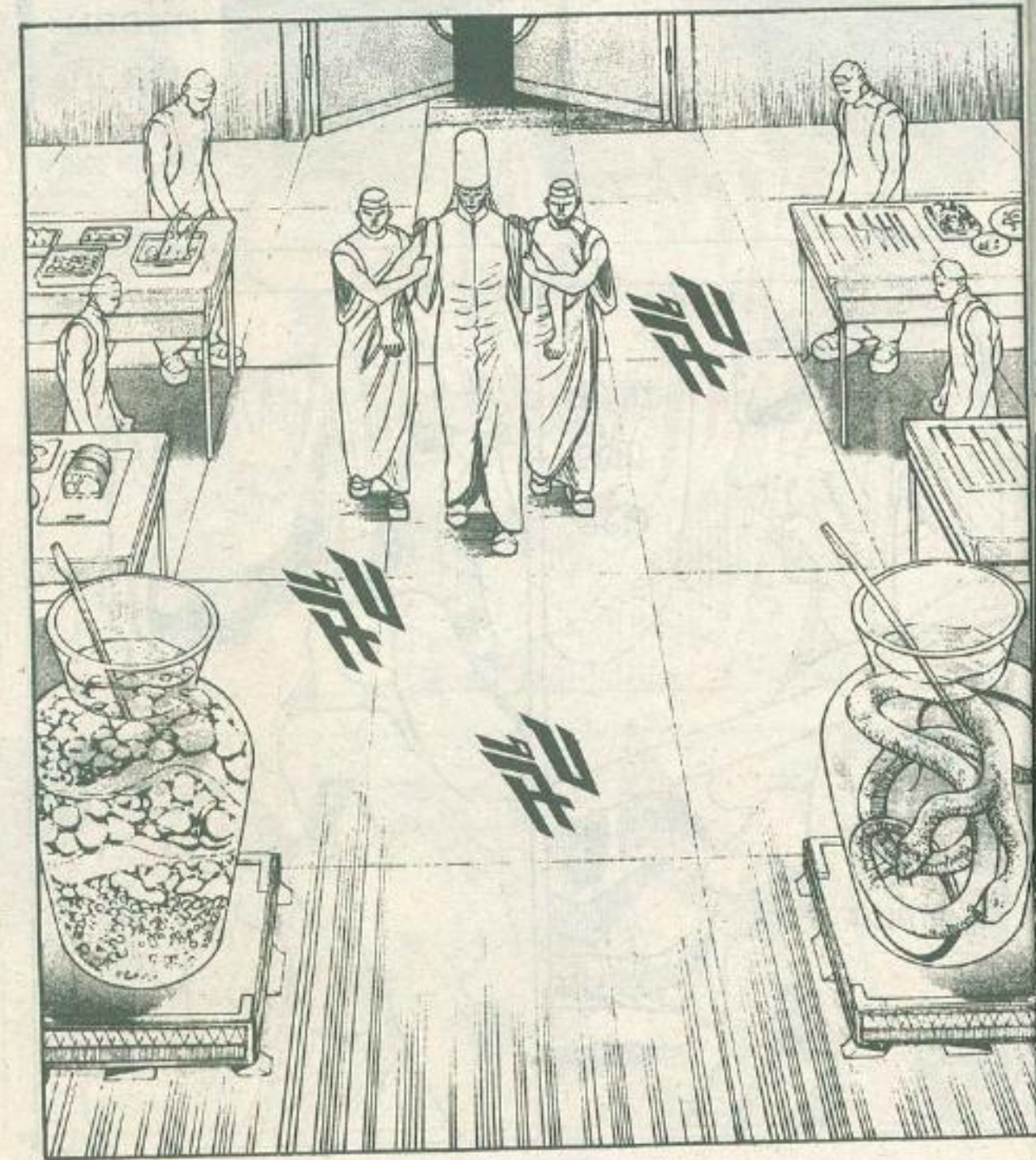

เซี่ย
เซี่ย
(ขอบคุณ)

เด็ก
เป็นยังไง
บ้าง

ให้สมุนไพร
สะกดหลับ
สนิทไปแล้ว
ครับ

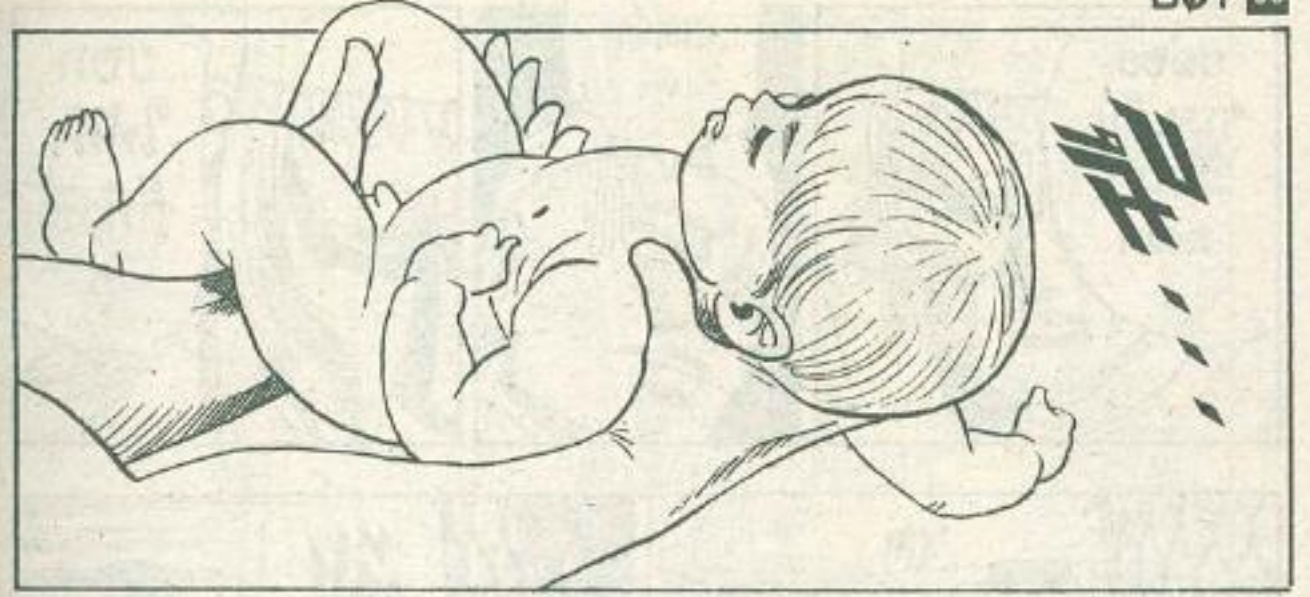

ชั้นจะ
ทดสอบ
"กรงเล็บ
มังกร" ดู

ยกเด็ก
ออกมา

ด๊ด

ผมจะเอาสัตว์
ที่ใช้ทดสอบ
ออกมาเดี๋ยวนี้
ละครับ

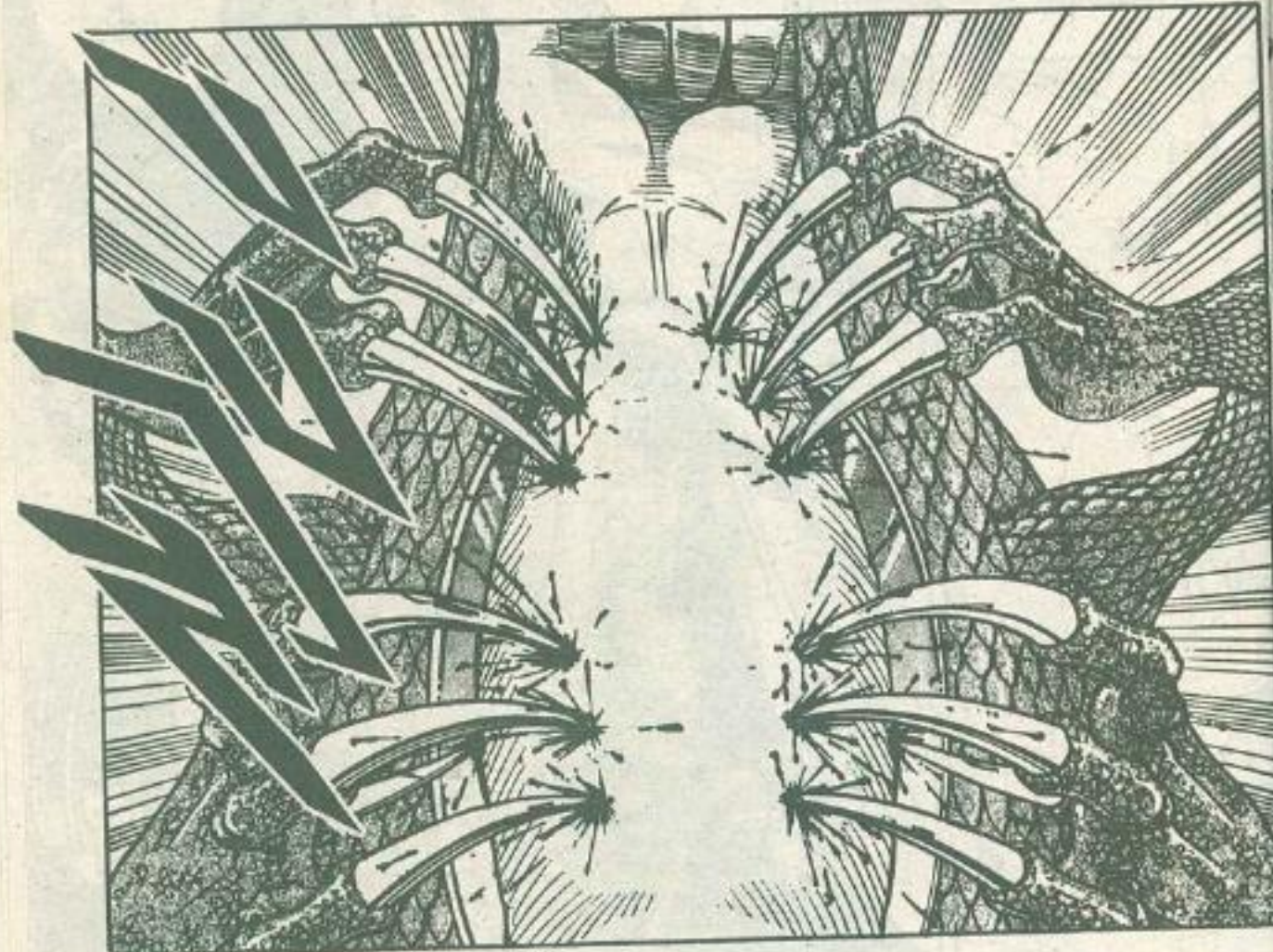
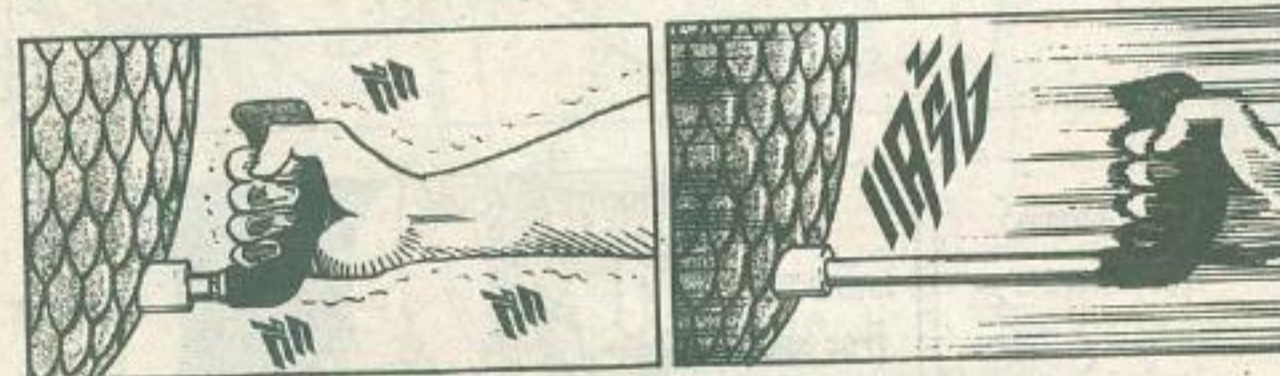
เครื่องปรุง
ที่จะใช้คือ
มนุษย์...

ใช้ไอ
นี้แหละ
เหมาะ
แล้ว

ไม่
จำเป็น

ช่วย
หน่อยนะ
เวียวกี้

แกคือ
พ่อครัว
อันดับหนึ่ง
ในโลกนี้แหละ

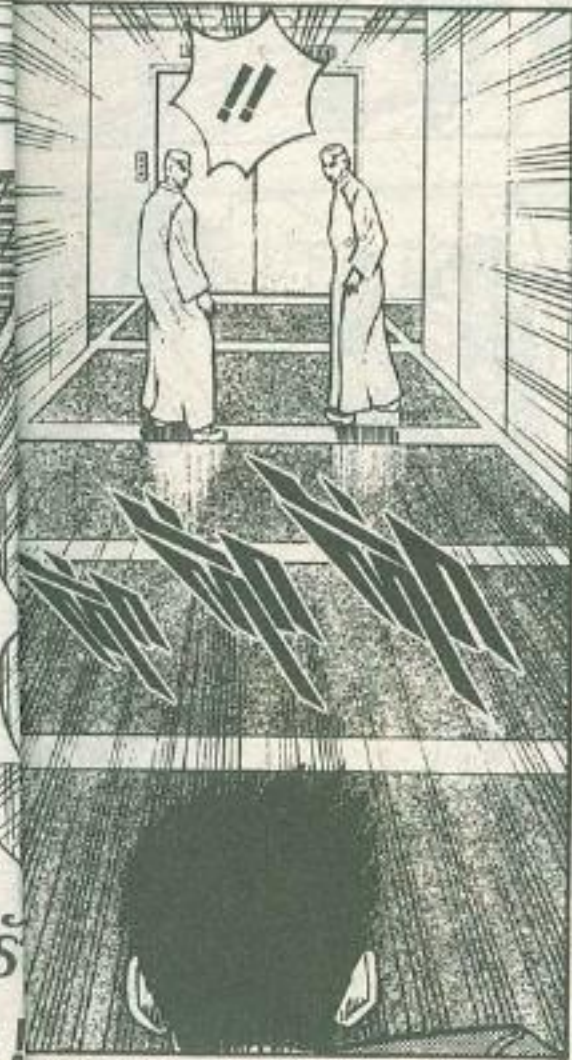

เอาเด็ก
ขึ้นบนแทน
ได้
!!

หลังจาก
เปลี่ยน
"กรงเล็บมังกร"
เป็นหมายเลข 9
แล้ว...

เราจะเริ่มปรุง
อาหารจานหลักของ
"เมนูต้องห้าม"
วันนี้กัน!
เร่งมือเข้า
!!

ครั
!!

พะ...
พวกแก
เป็นใคร

หยุด
นะ
!!

ไฮ
ย๊าห์
!!

ไอ้เงาเอ้-ย!!
ทำไมต้องอัด
มันซะหมอบ
ด้วยวะ !!

ธรรมดา
เค้าต้องจับเป็นๆ
เอาไว้ซักคนให้
ช่วยนำทางให้
ไม่ใช่หรอวะ !!

ดูบน
กำแพง
นี่ซี !!

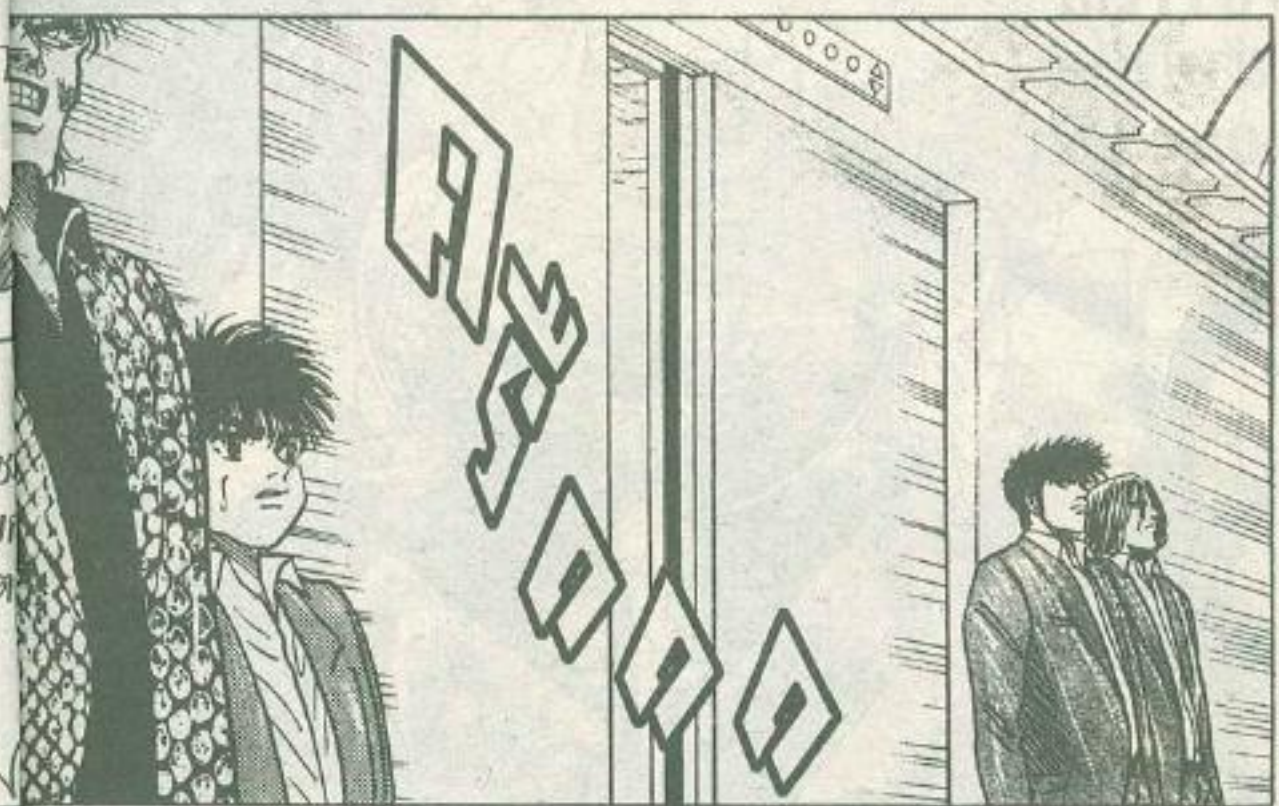
ตอนแรก
นึกว่าเป็นกำแพง
ที่แท้เป็นฉลัพท์
นี่นา !!

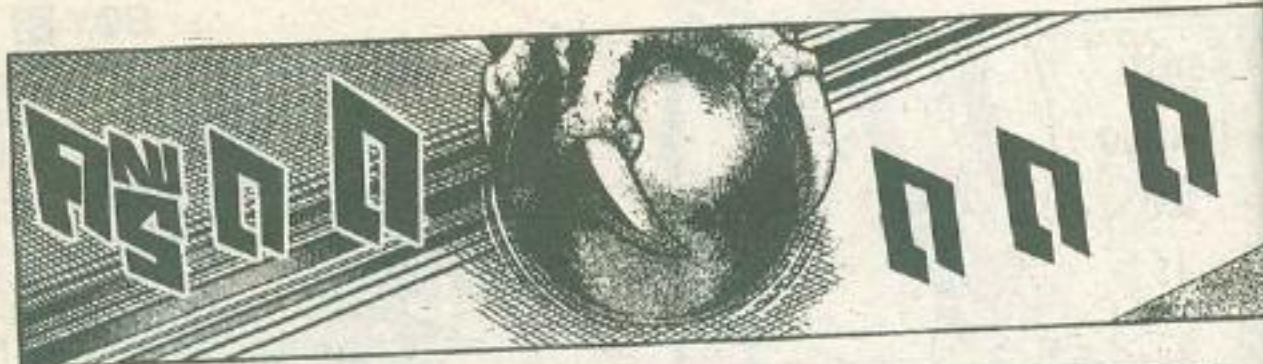

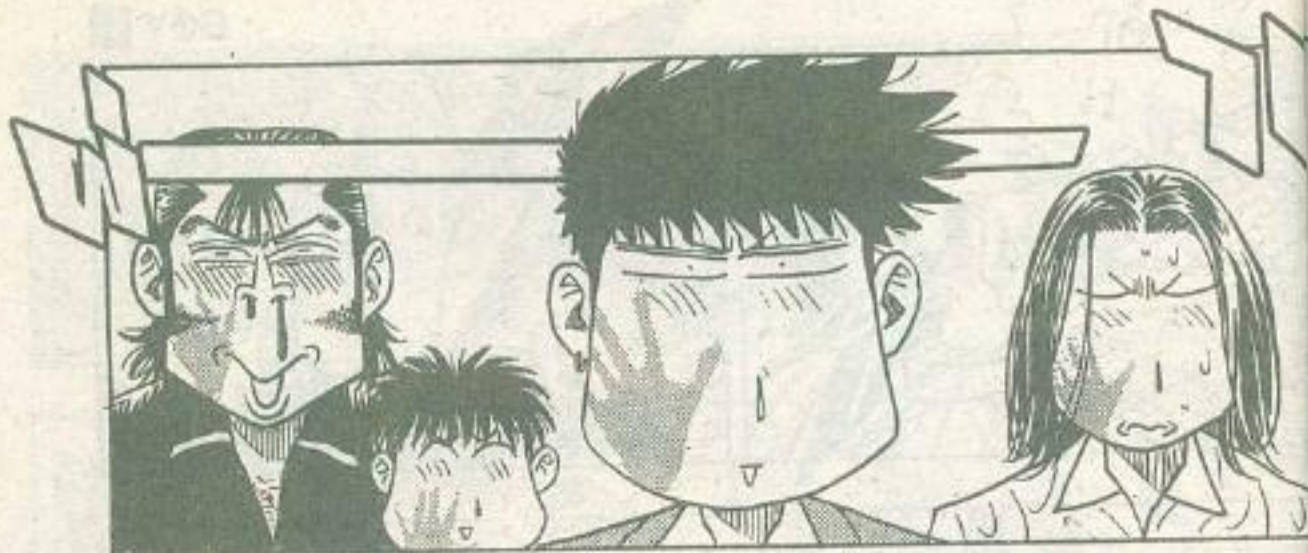
กำลัง
ลงมา ...

หยุด
แล้ว !

ชั้นนี่
รีเปล่า
!?

ชั้น
รู้ดี
!!

ว่าควร
อยู่ที่ไหน
!!

มันหือ
ไปเลย!!
คุณแม่
ว๊ายเอ๊าะ
!!

ชั้นนะ
เชื่ออยู่
ตลอด
แหละ
...

ว่าทุกคน
ต้องมา
ช่วยอย่าง
แน่นนอน

แต่
ว่า

คนที่ต้องช
จริงๆนะ
คือยูกิคุ
ที่อยู่ในค
ตอนนั้นตะท
!

261 รอเดี๋ยว!!

ฉันรู้ว่า
คุณอยู่ที่ไหน
!!

ท
น
!

ข้าม
ทะเล
มาไง
!

ชิบิโนะ
คุง

ม
ถึง
ได้
เห็น
ไป
ได้
ไง
!

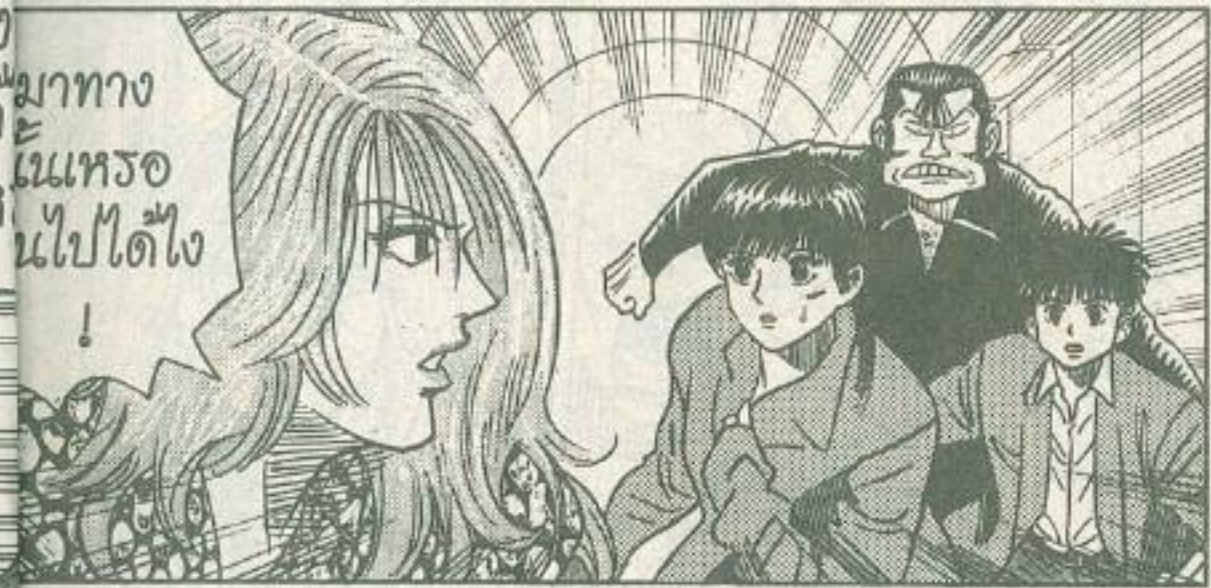

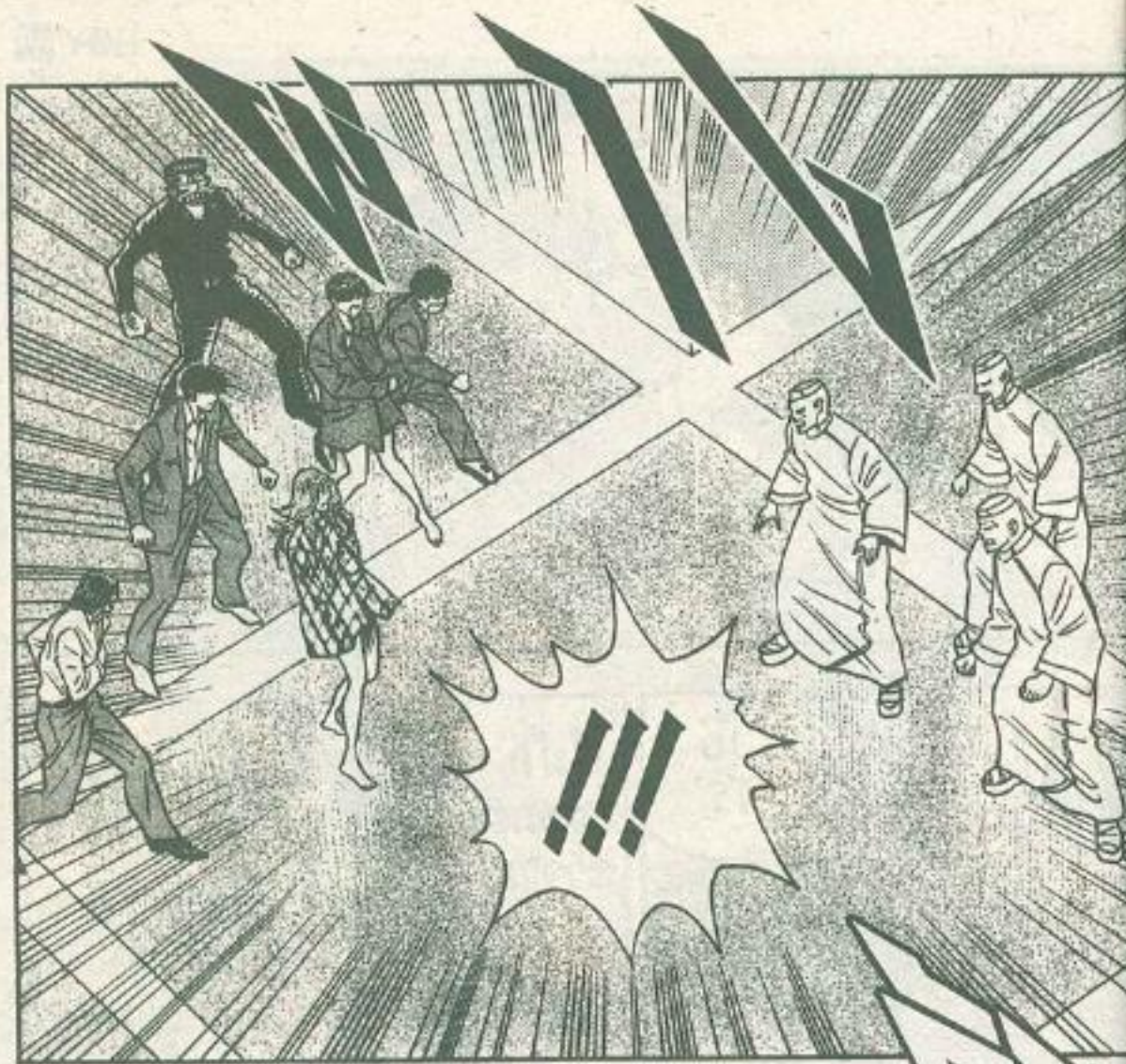
เอ
!?

ไม่ใช่
หรอก
ค่ะ
อาจารย์
!

มีอุโมงค์ใต้ดิน
เชื่อมหอ
ร้อยอสูรกับ
คฤหาสน์ได้
...พวกเราลอด
มาทางนั้นแหละ

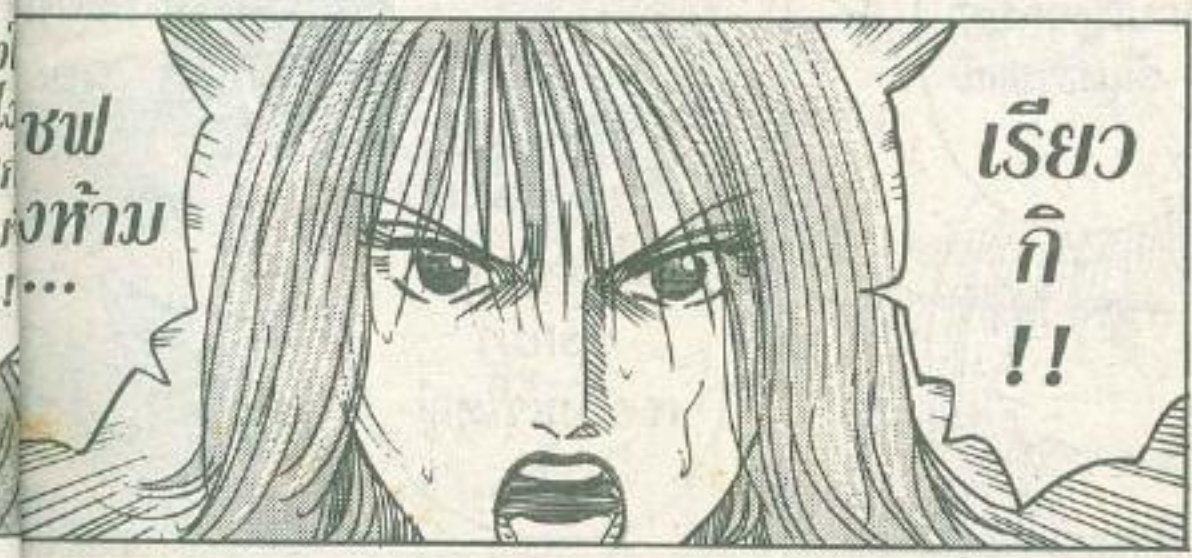

พวก
แกเป็น
ใคร
!!!

หยุด
นะ...

ไฮ้ยาห้ห้—ห้!!!!

เชฟ
ต้องห้าม
...

...
เจ็บ
รับ!
ตัวโต
เบื้อเริ่ม
เลย
!!

นั่นแหละ
ฝีมือของ
เรียวกิละ
!

หึ
เฮ เฮ เฮ เฮ
เชฟต้องห้าม
เธอละ

วิกียังง่ายเช
พ่อจะเคี้ยวไม้ให้
เหลือกระดูก
กระเดี้ยวเลย

จริงไกร
กระชาก
ก็ไปทั้ง
งเลย
...
น้ำสยด
สยของ
จริงๆ
...

ขึ้นปะทะ
กับเรียวกิละก็
อันตรายแน่
!

นั่นสิ
!
ตอนที่พวก
ชิบโน้ดงโผล่
พันธุโมงค์
ออกมา
เจอถังน้ำใหญ่
ใช้มัย...

อย่าบอกนะว่า...
มันมาปลาดตาม
ใหญ่ขนาดนั้น
ด้วยตัวคนเดียว
นะ...!?

มันใช้
อาวุธอะไร
กันแน่...

ไม่เห็น
มันถือ
อะไร...

ที่ท่าทาง
จะเป็น
อาวุธเลย...

แต่ชั้นเอง
ก็ไม่ใช่เหมือนนางแดง
แหละ...อาจนแต่
อาวุธเล็กๆออกจ
ออกมาตอรวมตา
ในน้ำก็เป็น...

เฉยเฉยๆ
ไม่ได้ถาม
อะไรต่อ

วันนี้...
พอเห็นเจ้าดิโต้
หันมาเรียกผู้ชาย
ที่มาปลานตาม
ว่าเรียวก็...

ตอน
แรก...
ก็จำไม่ได้

เขอดังรู้
อะไรเกี่ยวกับ
เรียวก็มั่งสินะ
...

จริงๆแล้ว
...ชั้นเองก็เพิ่ง
เจอเรียวก็วันนี้
แหละ...

แน่นอน
ชั้นเคยได้
เรื่องของเธอจาก
ปากที่ตรงนั้น
ดิโต้มาตั้ง
ก่อนหน้าแหละ
...

ก็...รูปร่าง
ต่างจากที่ชั้น
คิดไว้หยั่งกะ
ฟ้ากับดิน
...

ก็บอกว่าเธอเป็นเซฟ
ชั้นเลยนึกว่า
เป็นตาแก่
สวมชุดขาว
อ้วนพุงพลุ้ย
นะสิ...

เรียวก็
เป็นเซฟที่เก่ง
ที่สุดใน
โลกนี้
...

มัน
ว่างน
...

ถึงนึก
ชื่อเรียวก็
ออก...

ไม่นึกว่า
จะเป็น
ผู้ชายร่าง
ใหญ่
...

สายตาดมวาร
ท่าทางน่า
เกรงขาม
ขนาดนั้น...
!!!

เฮ้
นังแม่
วัยเอ๊าะ
!!

มัวพูดพิธีการ
อยู่ทำไมงั้น
รีบนำทาง!
ไปครัวไว
ซีเฟ้-ฮ
!!

ชั้น...
นึกเรื่องเรียวก็
ขึ้นมาได้
เรื่องนี่

ชั้นเคยได้ยิน
ดีโตด้วยโทรศัพท์
กับเรียวก็หลาย
ต่อหลายครั้ง
...

โธ่เอ๊ย

!!

ใช้แล้ว
คุณซิเม
ในะหง!!
ถ้าไม่รีบเข้าจะ
แย่เซียว
!!

เมื่อกี้ เจ้าดีโต
มันก็บอกว่างาน
ปาร์ตี้ของ "ชมรม
นิยมโภชนาการ
สำหรับดื่บ" จะเริ่ม
ในอีกชั่วโมง
แล้ว!!

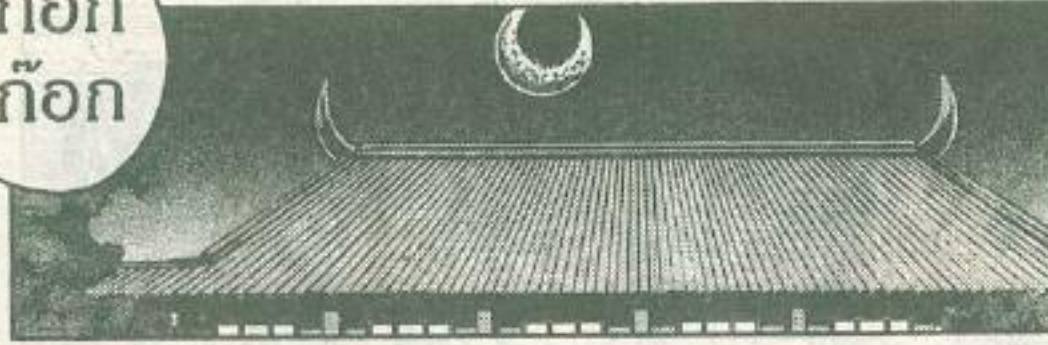
เห็นได้ชัด
เลยว่าน้ำเสียง
ต่างกับตอน
พูดกับคนอื่น
...

ด้ายๆ
ก็ว่า...
ว่างใจ
เกรงใจ
เป็นพิเศษว่า
แหอะ...

...
แต่นั้น
แหละ
...

ก๊อก
ก๊อก

เข้า
มาได้
...

แขกมา
กันแล้ว
ครับ

ว่า
นะ
...

ครับ...
ใช้แล้ว
ครับ...

พวกเด็ก
นักเรียน
ใส่ยูนิฟอร์ม
สีน้ำเงิน
!!

พวกมัน
มุ่งหน้า
ไปทางตรง
แล้ว
!

ครับ
เวอะ...
?

แล้ว

เดี๋ยว
ฉัน
ไป

นี่
ฉัน
เอง...

ซ่า
ซ่า
ซ่า

ฉันจะ
ไปท้วง
ทำมาย

เรียวก็
อยู่ที่นั่น
ทั้งคน
...

เรียวก็
มันจัดการ
ให้ได้อยู่
แล้ว...

“ทรงเล็บ
มังกร”
...

เปลี่ย
เป็นเบอ
หมดแ
ดรับ.

ชั้นให้
ญาน
“เล็บ”
มาได้

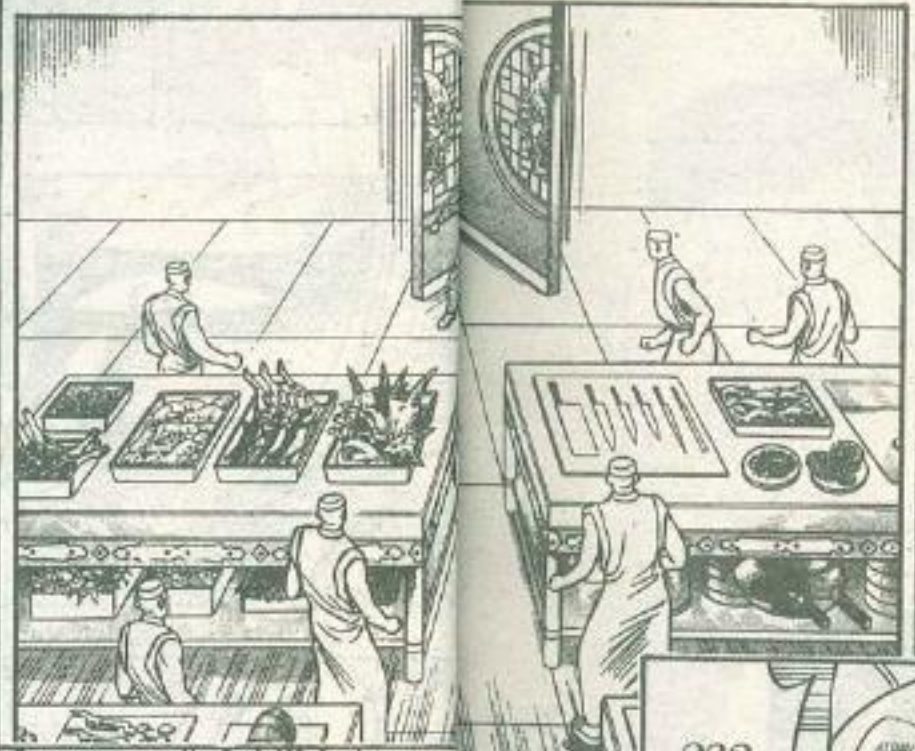

เฮ
เดย
...

ขอเดี๋ยว...
...

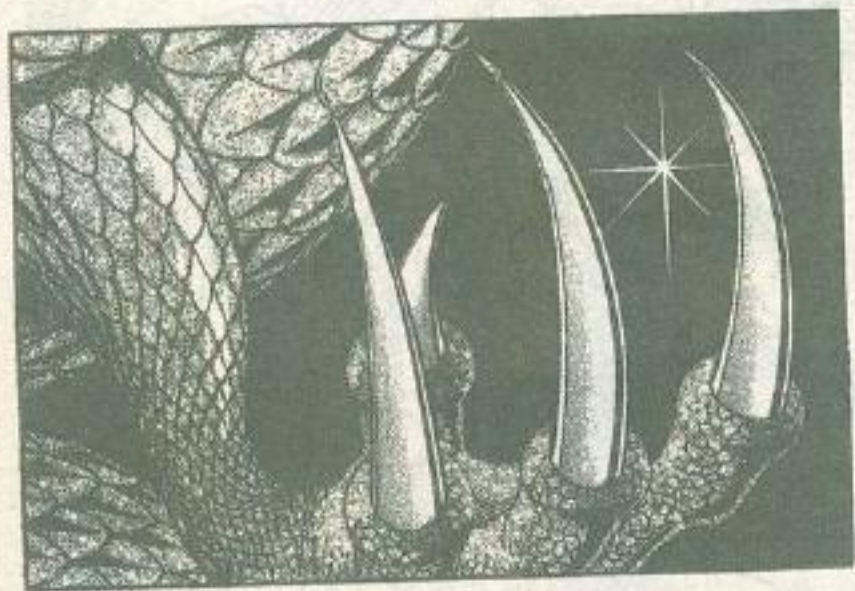

อะไรกันพวก!!

ฉันไม่มี
ธุระกับ
พวกสวะ
นะเฟ้ย
!

ลาก
ตัว
พวก
มัน
ออกไป
!!

262 เซฟต้องห้าม

ว่าไม่มี
ชู้รักกับไอ้
พวกซะ
!!

อย่า-ห้!!!

อึก
!!

แฉ๊ฟ
!!

เจียก
!!

พวกแก
เป็นใครวะ

จากตัว
พวกมัน
ออกไป

ย้ากกกก

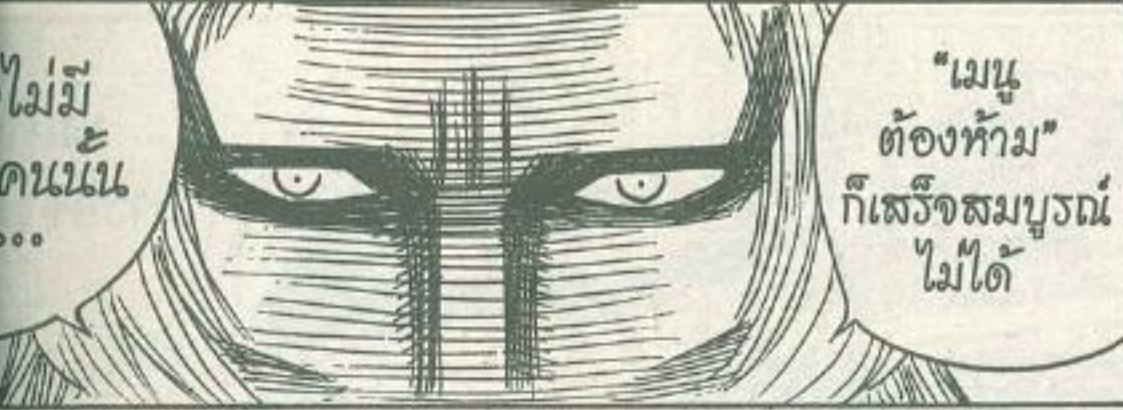

โธษ
...
...

เรียวกิ !!

“ไม่มี
คนเนน
...”

“เมนู
ต้องห้าม”
ก็เสร็จสมบูรณ์
ไม่ได้

เด็ก
คนเนนอยู่
ที่ไหน
!!?

คืนยูกิ
มาซะ
!!!

คุณ
ซิม
โนะโทง
!!

เรื่องนั้น
ทำไม่ได้
หรอก
...

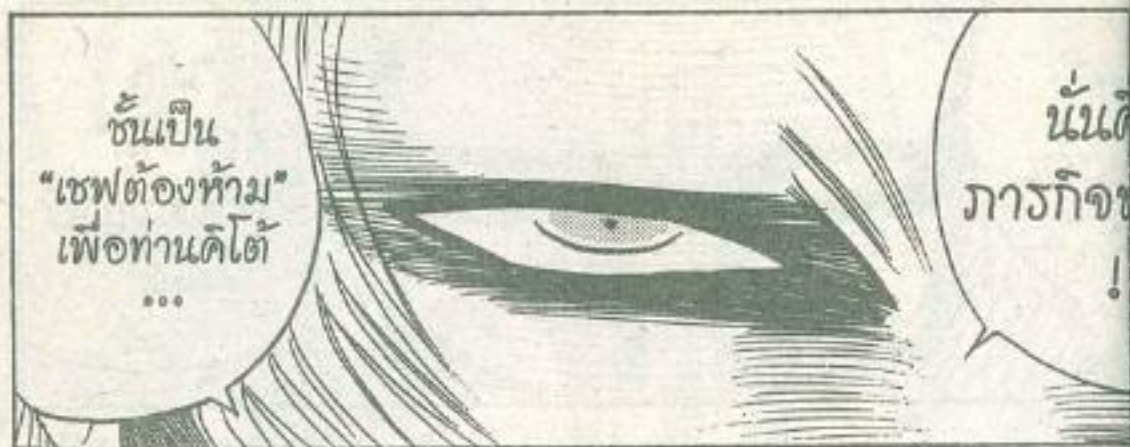
รู้มั่งรีเปล่าว่า
ตัวเองกำลัง
ทำเรื่องอำมหิต
ขนาดไหน
อยู่เนะ
!!

ซัน
พูด

แต่นั้น
คืองาน
ของซัน
...

ฉันเป็น "เซฟต้องห้าม" เพื่อท่านคิโตะ ...

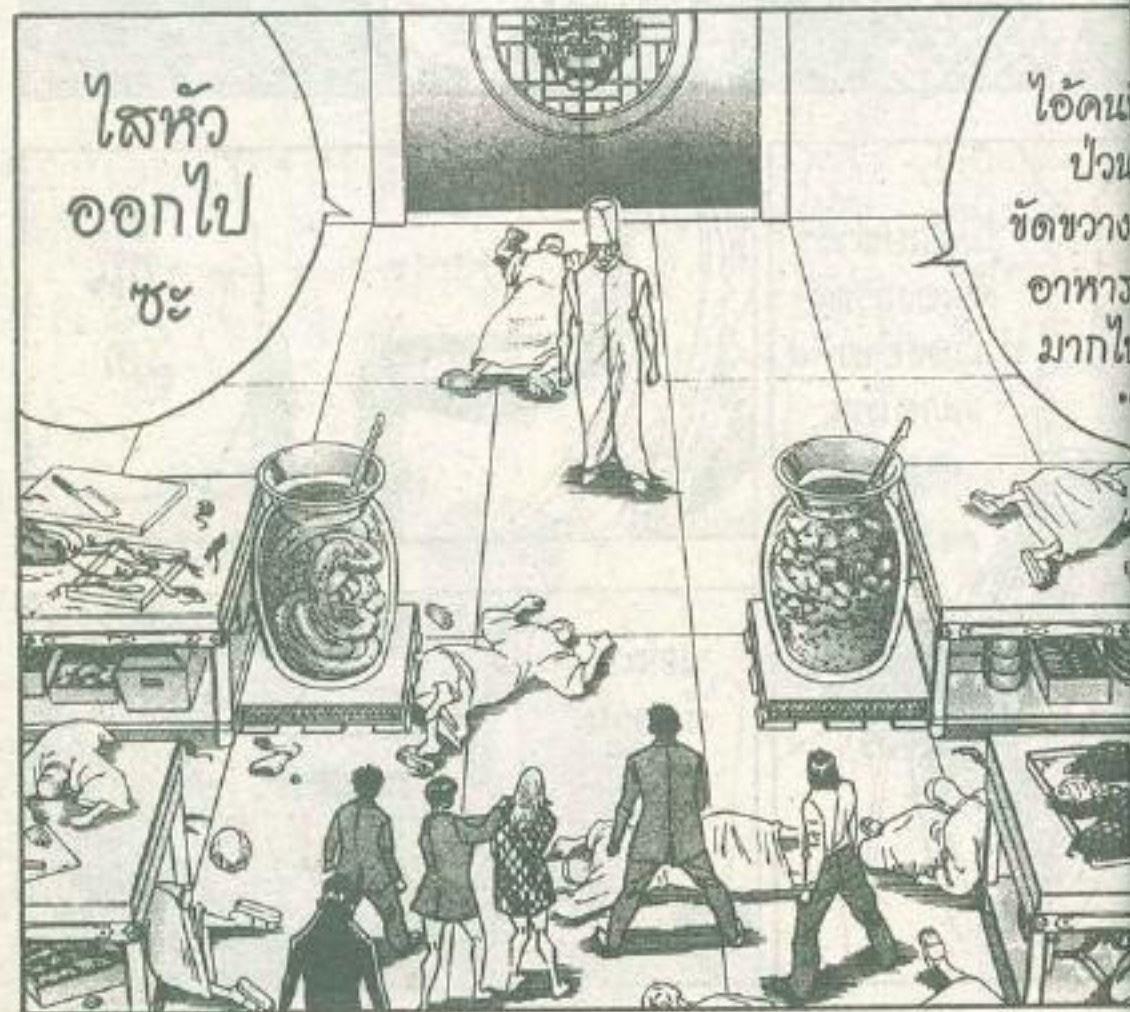
นั่นได้ ภารกิจ ... !

เซฟ

ฉันไม่ ยกโทษให้ !

ไสหัว ออกไป ชะ

ไอ้คน ป่วน ชัดขวาง อาหาร มากไป

"ซี ซี ซี" ยกโทษ บบไหนละ พ่อเซฟ ต้องห้าม !

อย่าเอา ฉันไปเทียบกะ ไอ้หลามนั่น หน่อยเลย เว้~ย !

น่า
ตกใจ
จริงๆว่ะ
...

ความ
เครียด
ได้
โดย
เส้น
นั้น
แ

มันทวน
กลับมามาก
ครั้ง...
!!

อย่าเอาชิ้น
ไปเทียบกะ
เสื่อนะโว้ย-ย
!!

เมื่อก่อน
เพื่อที่จะ
ปรุงอาหาร
ที่ใช้เส้นเป็น
เครื่องปรุง
...

ชั้น
จัดกา
เส้นโค้ง
ด้วยมี
...

น่า
แปลกใจ
จริงๆ
...

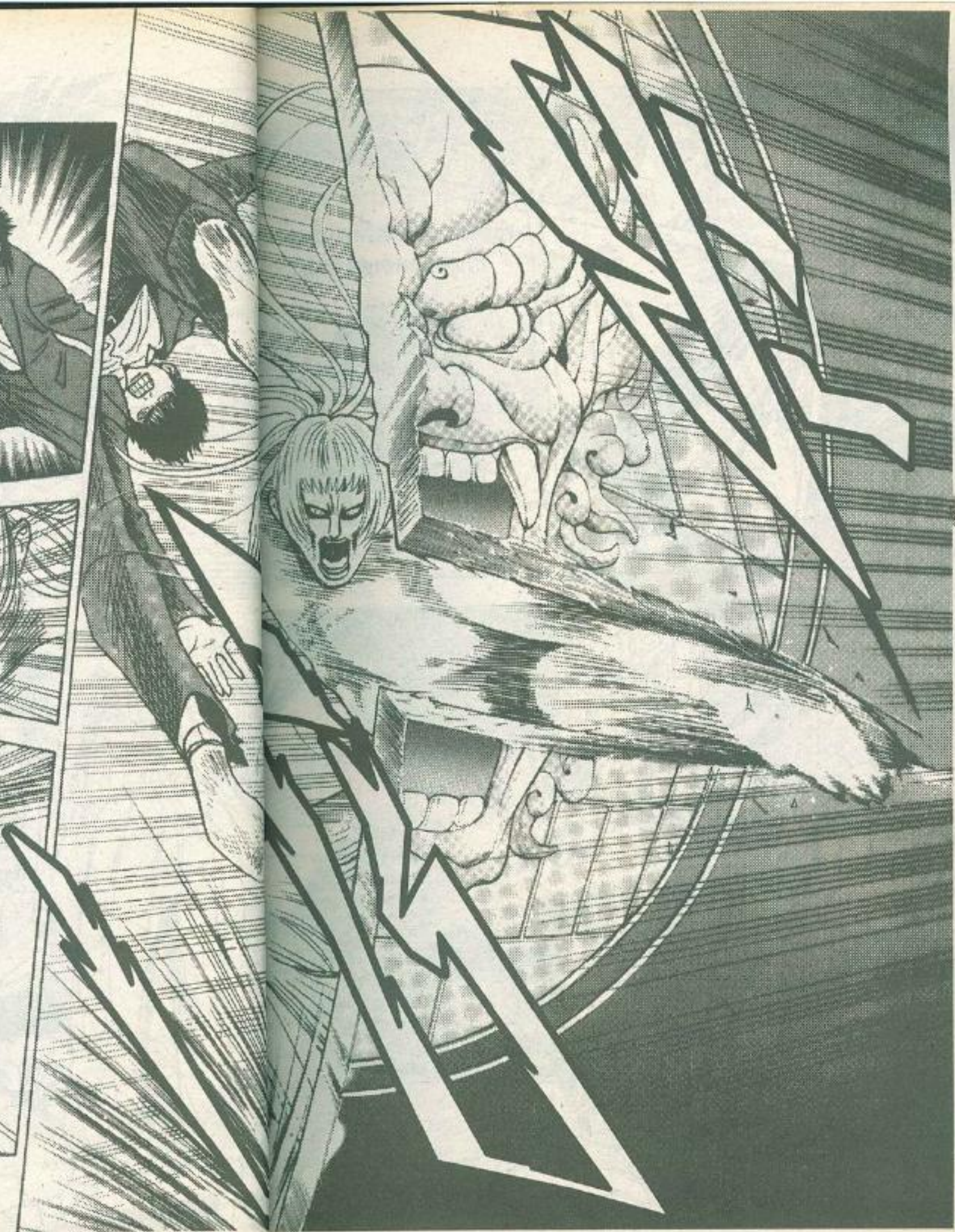

มันไม่
จบง่ายๆ
หรอกนะ
ไอ้หนู...

เตรียม
ตัวไว้
ชะ...

คัม
มอ~น

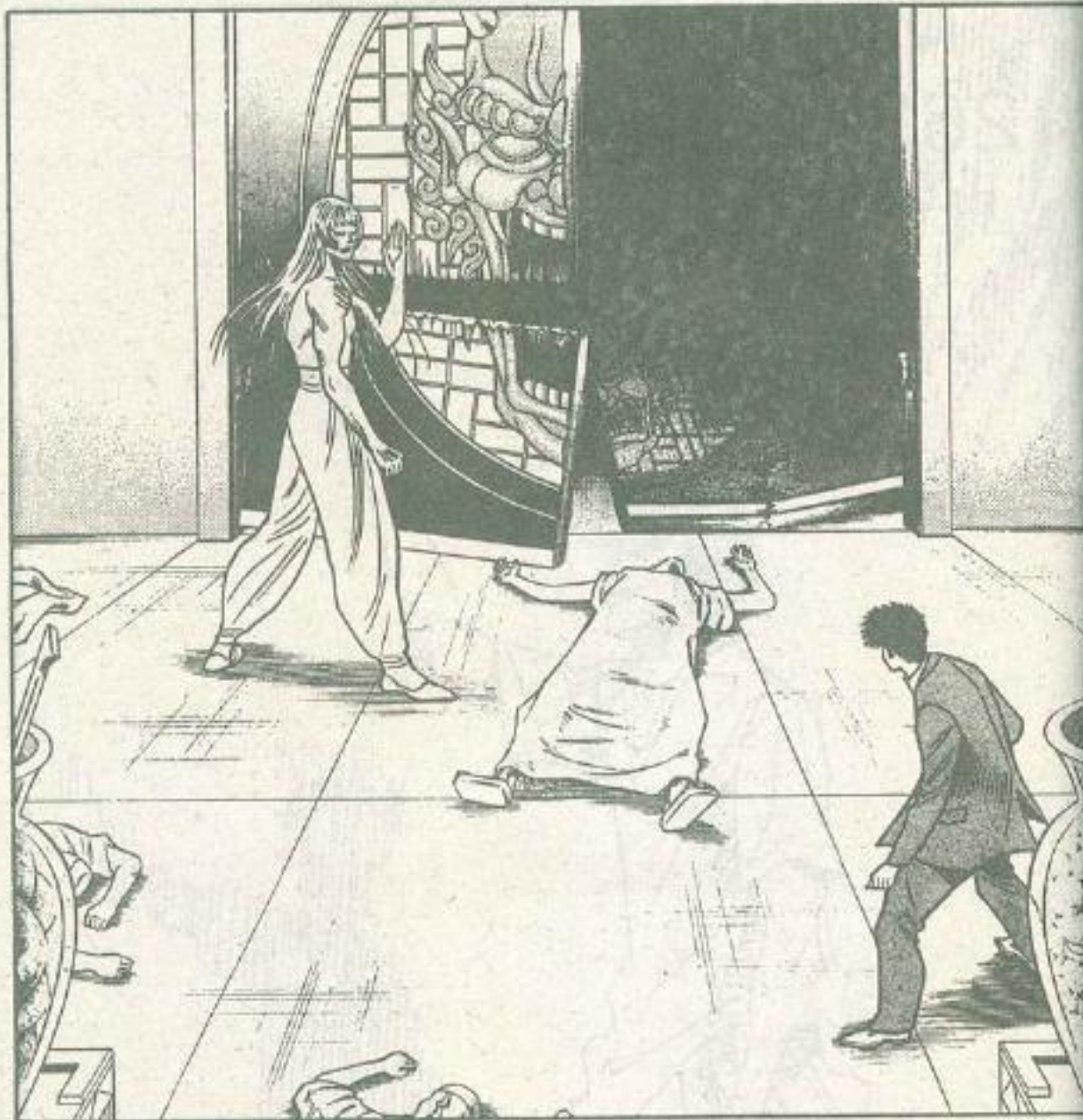

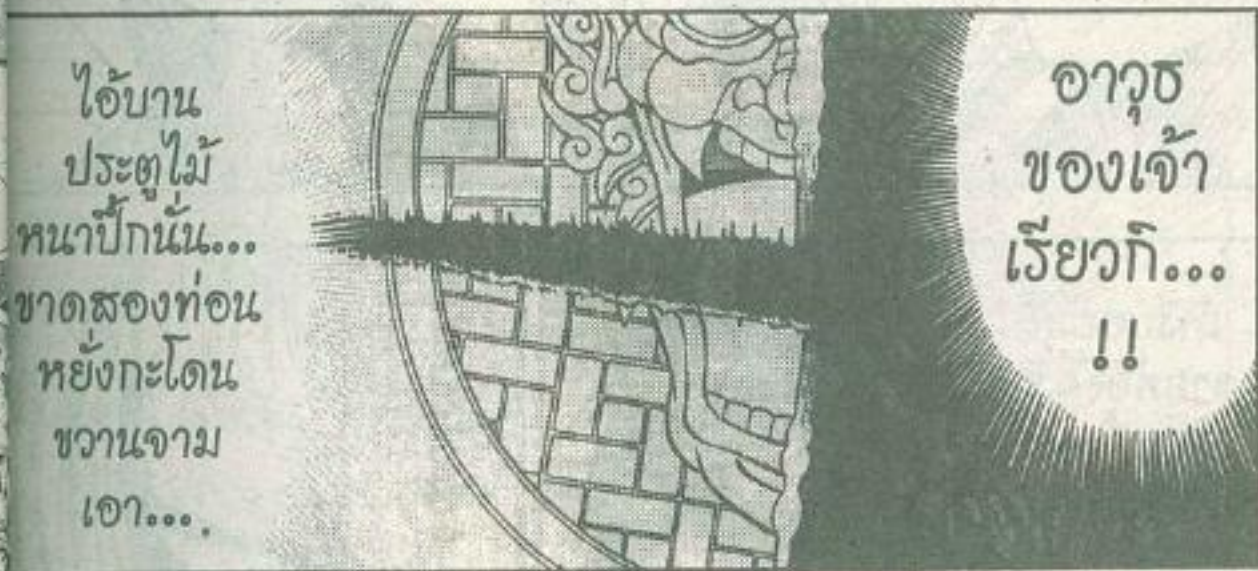
263 คมดาบ

มือ
ดาบ
!!

ไฉนนั้นระ
ที่กระชก
เหงือกถตาม
ชะกระจุย
...

ไฉ่บาน
ประตุไม้
หน่าปึกนั้น...
ขาดสองท่อน
หยั่งกะโดน
ชวานจาม
เฮา...

อาวูช
ของเจ้า
เวียวกี้...
!!

มือของ
มันเป็น
อาวูช
...

ที่นำ
สะพริงกั่ว
จริงๆ
!!

ไอ้หนู... ..

ฉันจะให้โอกาสแกอีกครั้ง... ..

แกก็แหงอยู่แล้วนะ

คำตอบของบุรุษไว้เทียบทานอย่างฉันก็มีแต่อย่างเดียว!

ถ้ารับออกไปจากห้องฉันซะเดี๋ยวนี้ แกก็รอดตัว... ..

ฉันจะสั่งให้กระชวย!!

แต่ถ้ายังขัดขวางการทำอาหารของฉัน ต่อละก็... ..

แกจะว่าไง... ..

คันกษะก่อน... ..

แล้วก็รับตัวเด็กไป!

มันก็ต้องเป็นอินทนนท์ไม่ใช่หรอ!

๕
องน
เวอะ
...

งันก็
เริ่มจาก
แกก่อน
...

แล้วค
เริ่ม
อาห

ฮาห
!!

ระวัง!
ผ่านเร
ฮิบโน
|
!!!

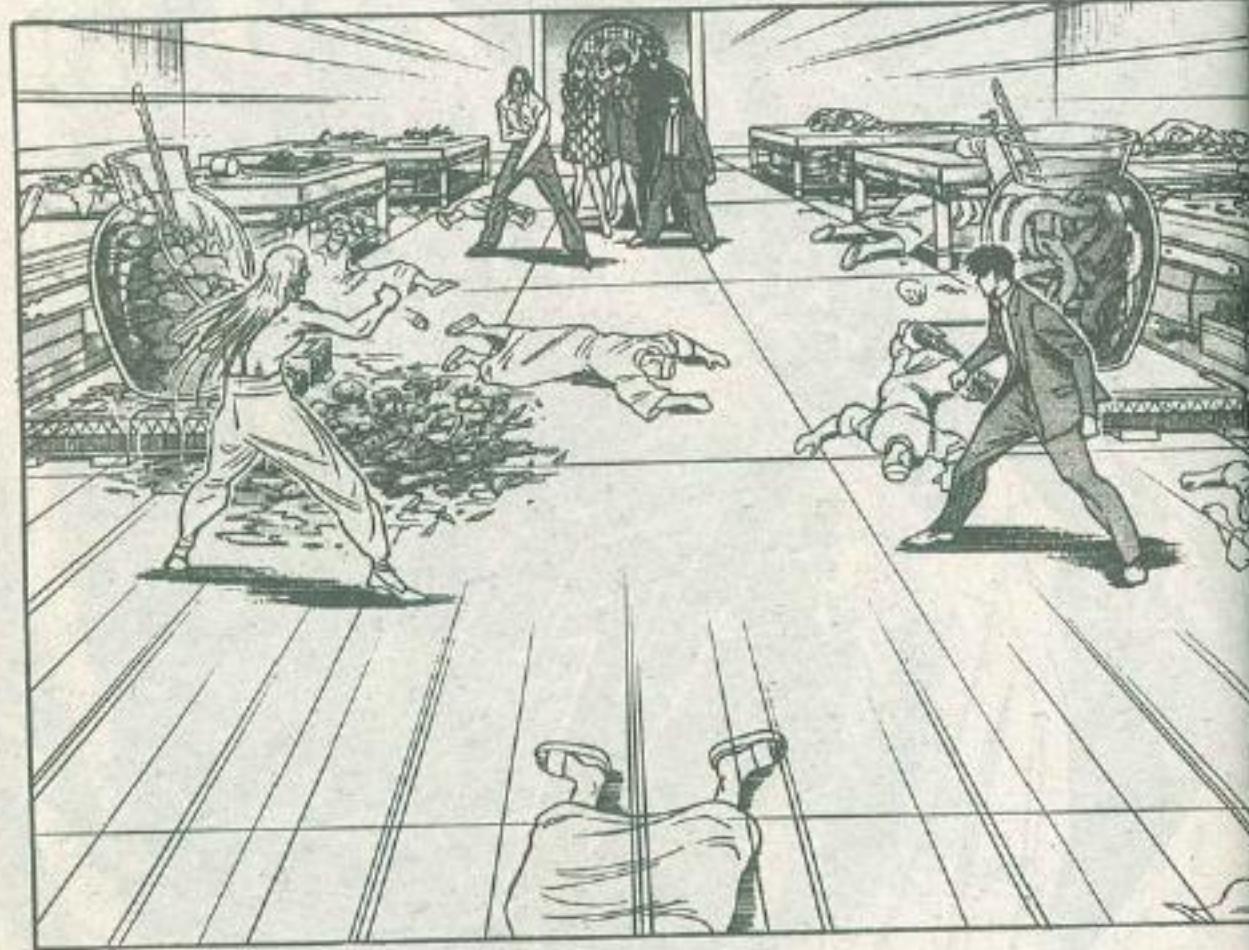

เร็วจริง!
มองหา
ช่องโหว่
ไม่เจอเลย
!

พ่อครัว
บ้าบออะไรกัน...
ขนาดนี้มัน
ยอดฝีมือ
มวยจีนชัดๆ
!!

ขนาดชิบิโนเอง
ยังจับทางมัน
ไม่ถูก...
แต่คนที่พอ
จะสู้กับมันได้
ก็มีแค่ชิบิโน
เท่านั้นแหละ
!!

ถ้าเราเข้าไป
เจอกับมันใน
สภาพที่ยัง
มีหวังโดนผ่า
เป็นสองเสียง
แน่...

คัม
มอ
~
น

ช่วย
แล้ว
!!

อ่าห้
!

แต่เส้น
ยาแดง
เซียวนะ
...

แกนี่
ดวงดีแฮะ
ไอ้หนู

เฮ้ย
ใช้ดวง
ชะที่ไหน
...

ฝีมือ...
ลึกลับ...
เพี้ยน
!

แกพวกไอ้ของ
พรรคนั้น
ไว้ที่กลางหลัง
ด้วยเรอะ

ฝีมือ
ลึกลับอะไร
กันวะ
!!

หยิ่งแก
ถ้าไม่พก
มีดพกไม้
ก็ไม่มีเก้
...

เป็นแต่
พวกจิกกะโด้
ก็ก๊อก
เท่านั้นเดวะ
!

น่าเสียดาย
จุดสำคัญจะ
จัดการกับแก
ให้สนุกๆ
หน่อย...

หมดหวังเดวะ
...ชั้นวีจุดสำคัญ
รู้สึกว่
แกมันอันตราย
พอๆกับเสือโคร่ง
ในป่า...

ที่นั่นมัน
เกาะอสุร
บาดลิ่ง
นะโว้ย
!!

ซึกกระบอ
ที่กลางท
หวดมันให้
ไปเลย
!!

ชิ
บิโน้
!!

ฝีมือเปล่า
ดวลกับมัน
ทำไม
เล่า-า!!

จะใช้ฝีมือ
ของบุรุษไว้
เทียบทาน
ชิบิโน้ ฮาเรดูย่า
คนนี่ให้เห็น
เต็มตาเซียว
!

อย่า
ผยองนัก
ไอ้หนู
!!

ชั้นนี้แหละ
จะแสดงให้เห็น
เห็นว่าฝีมือแท้ๆ
นะเป็นยังไง
!!!

อ่าห์ !!
ไฮ ย่า-ห์ !!!

มือ
ประกบ
ดาบ
!!

:: ๗L ๗L

หยุด
มือดาบมัน
ได้แล้ว
!!

สำเร็จ
!!

อะไร
กัน

!!!

... ๗L ๗L ...

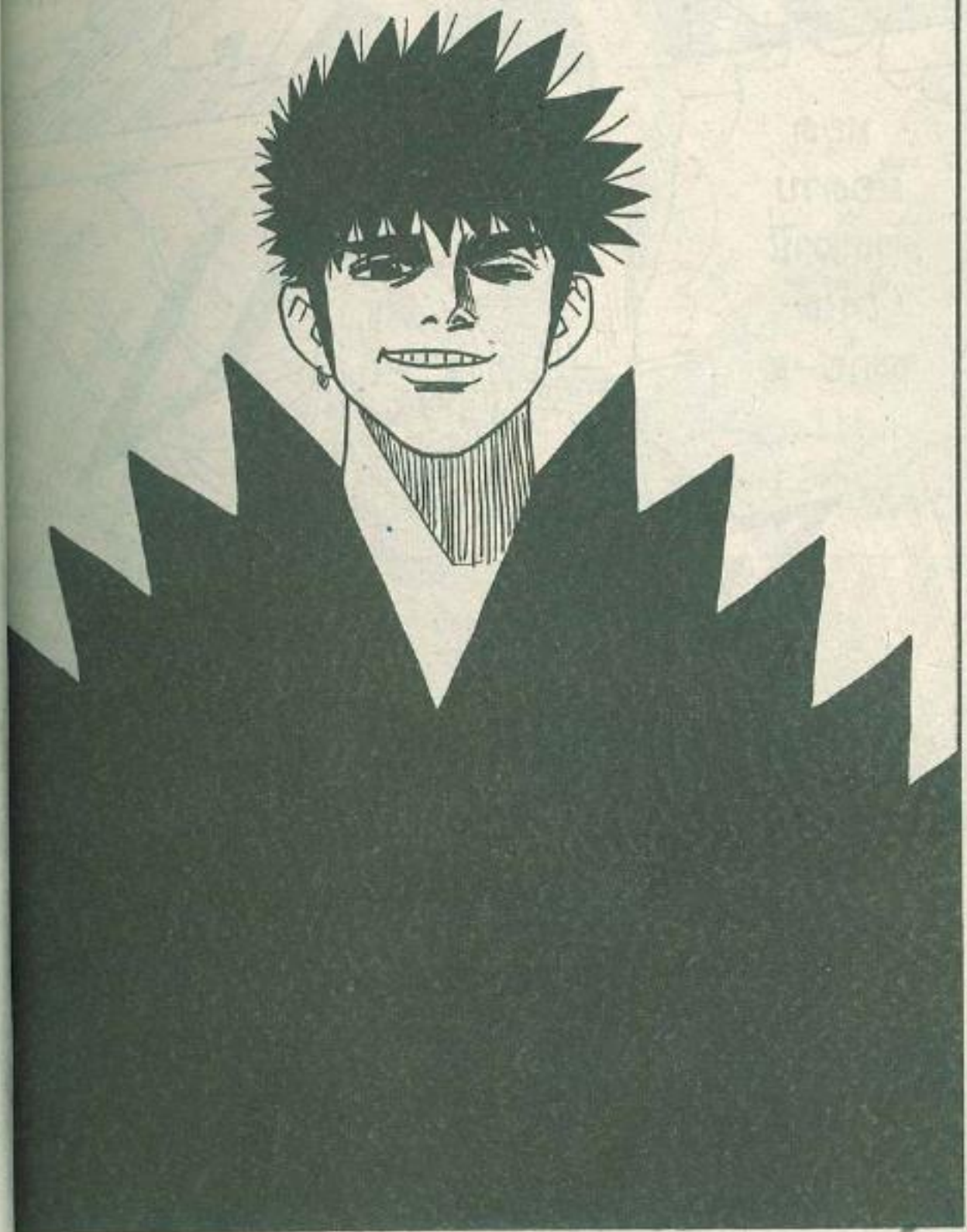

จะ
ดีใจ
ก็...
...

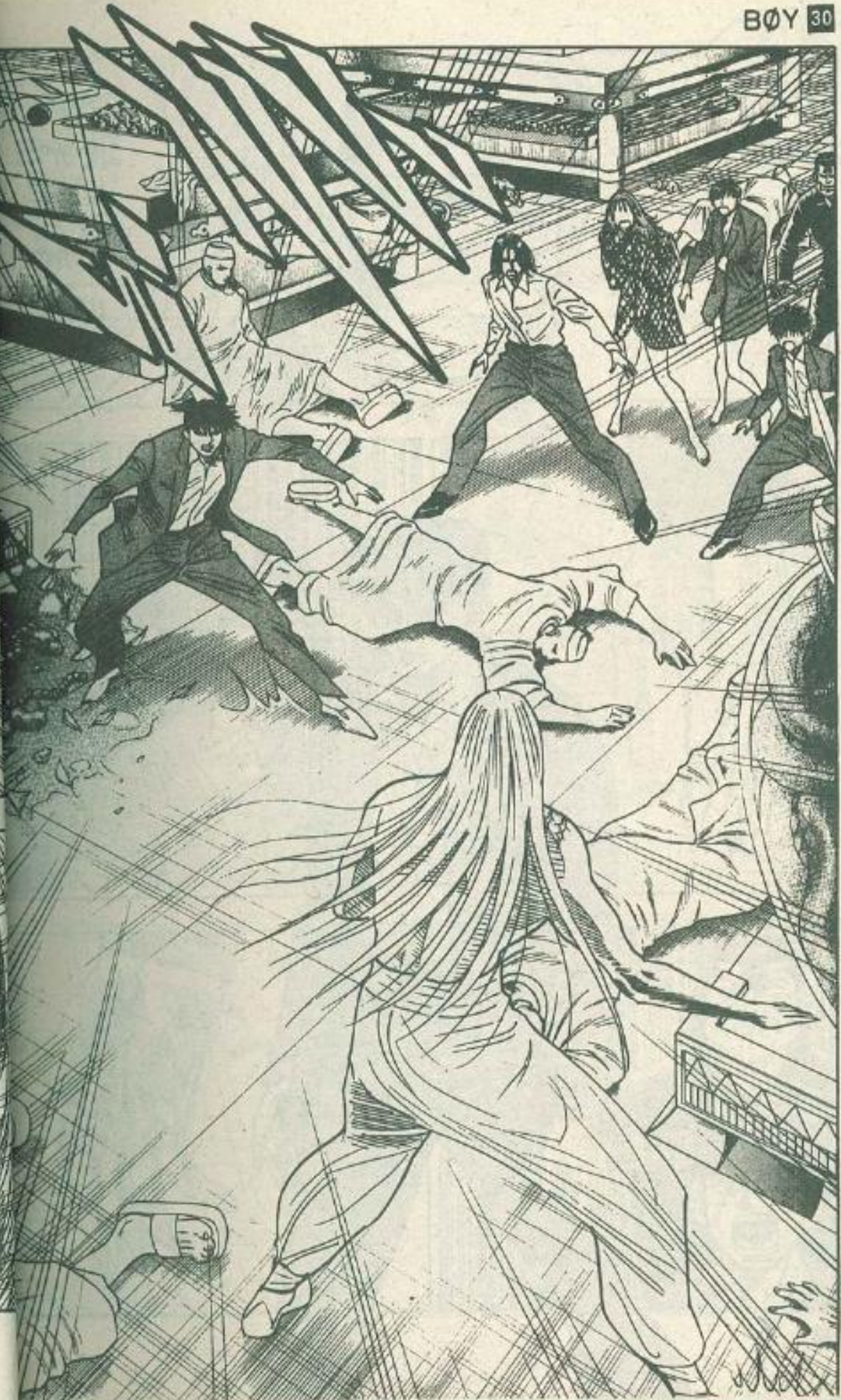
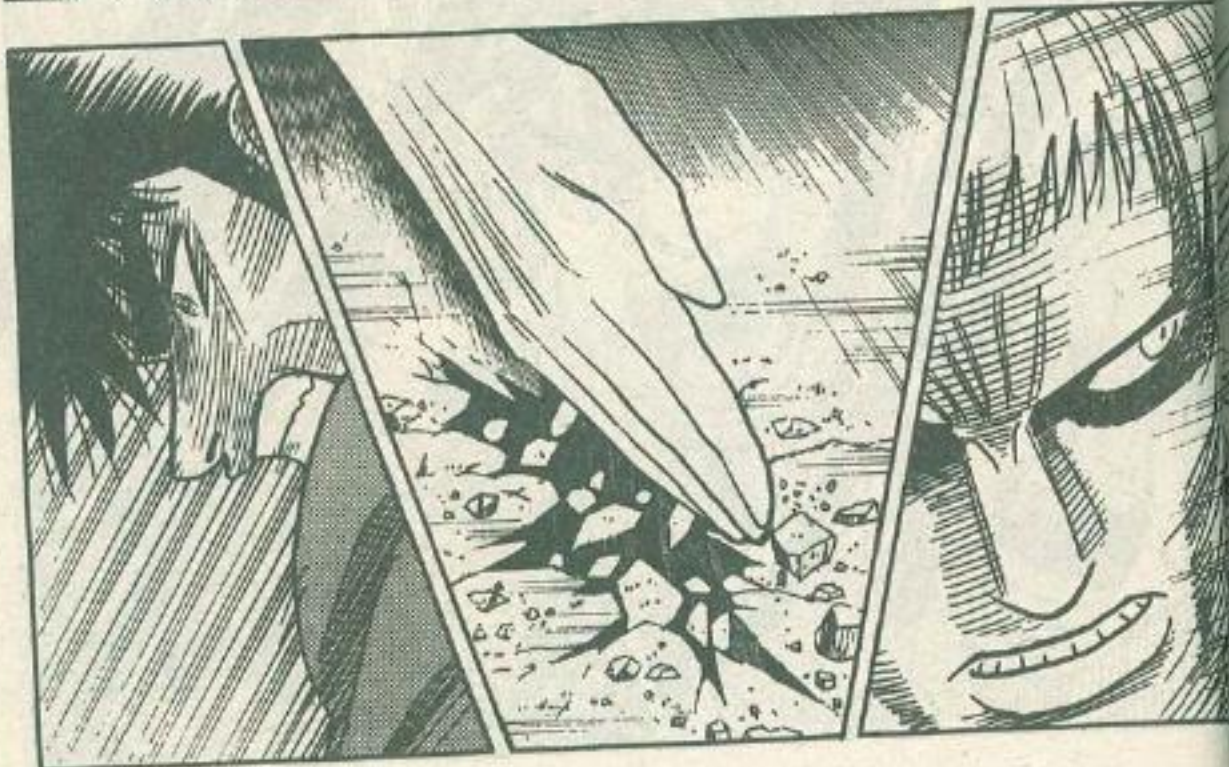
หยุดมือดาบ
ข้างขวา
นี่ให้ได้
ชะก้อ-น
!!!

264 ตื่นเต้น ตื่นเต้น

ไอ้มือ
แสบเน
นี่...

หยุด
มือดา
ของชน
ไม่ได้
แล้ว!
ถึงจะใช้ท่ามือ
ประเภทรับ
มือดา
ของมันอยู่
ก็จริง

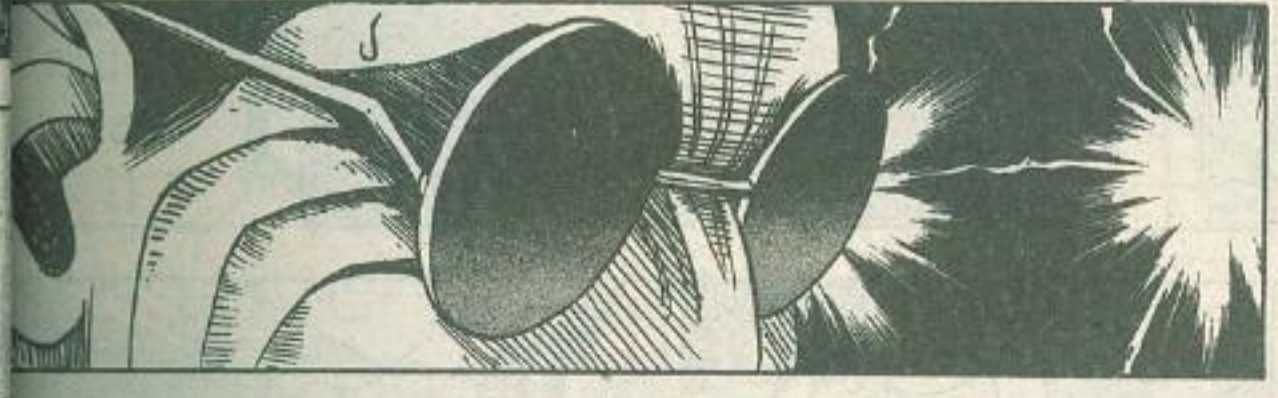
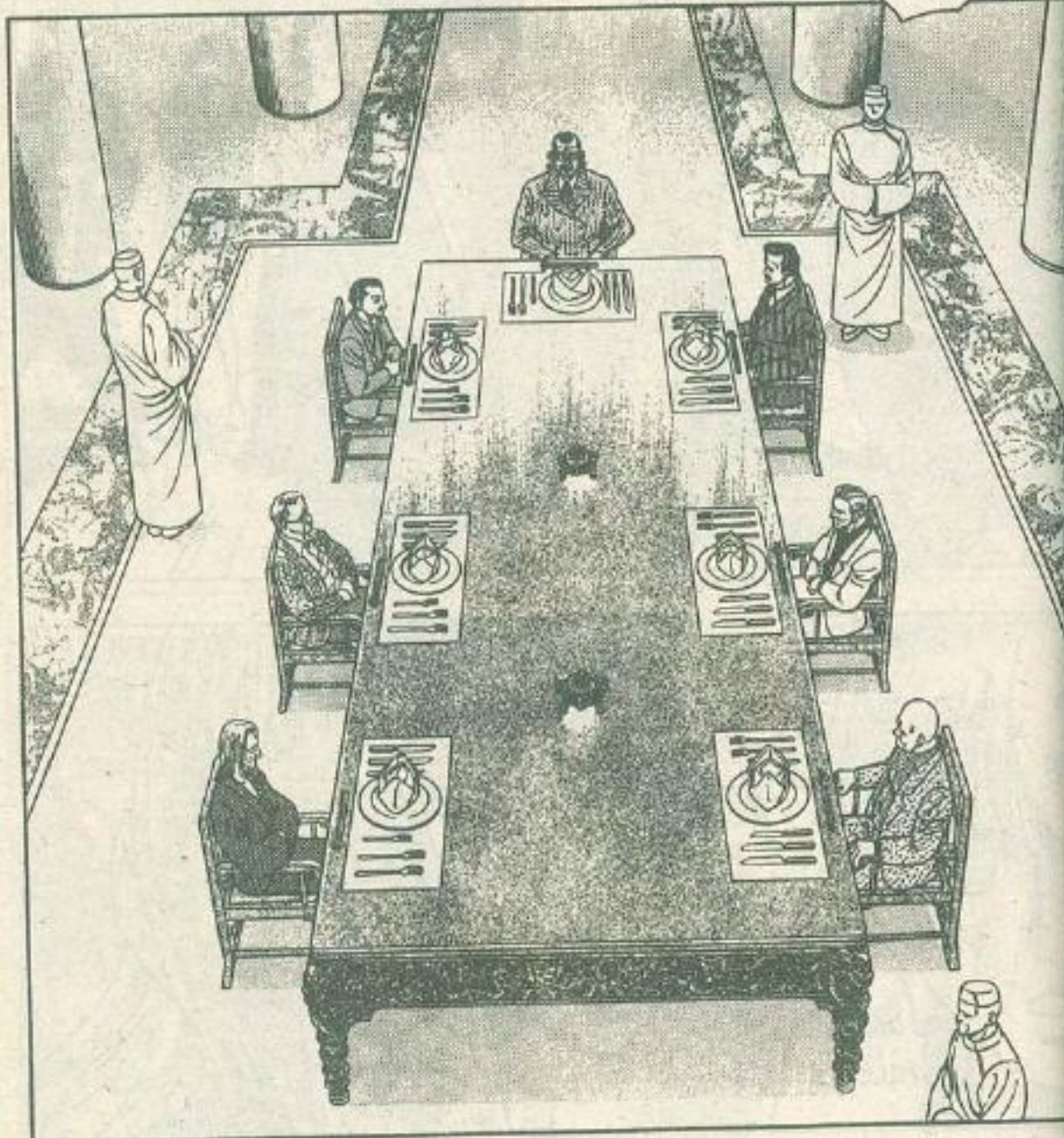
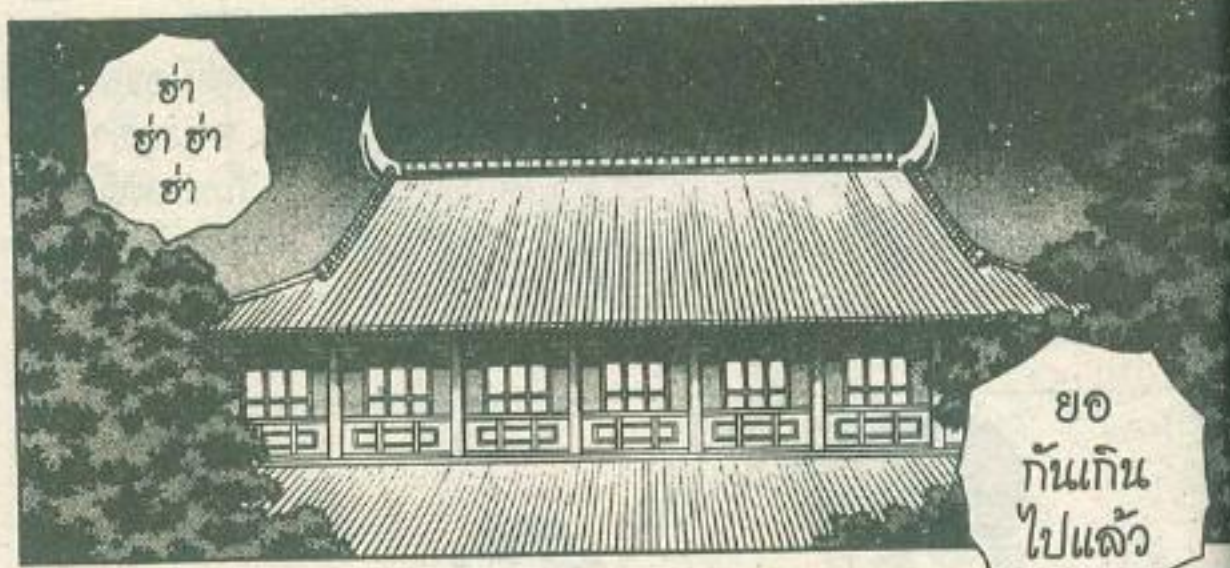

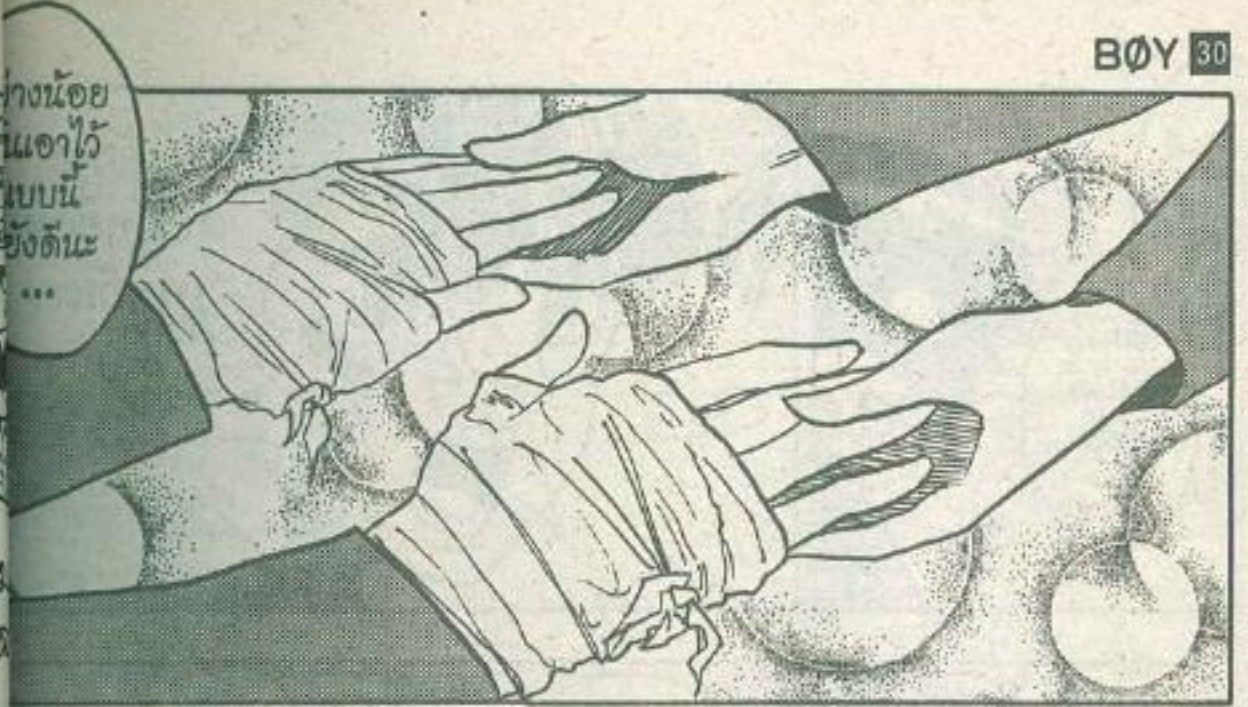
แต่มือของ
ซาเวดูย่า
ก็ทานพลัง
จากมือดาบของ
มันไม่ไหว

ทา
?

แผลงนั้น
หน้อย...

ชิโน...
ขอร้อง
ไห้...

เด็ก...
กันได้
แล้ว
...

ไอ้การ
ต่อสู้ที่ยัง
พอกันช
ที่เดอะ
!!

ไม่มีทาง
พื่อนอ้ย

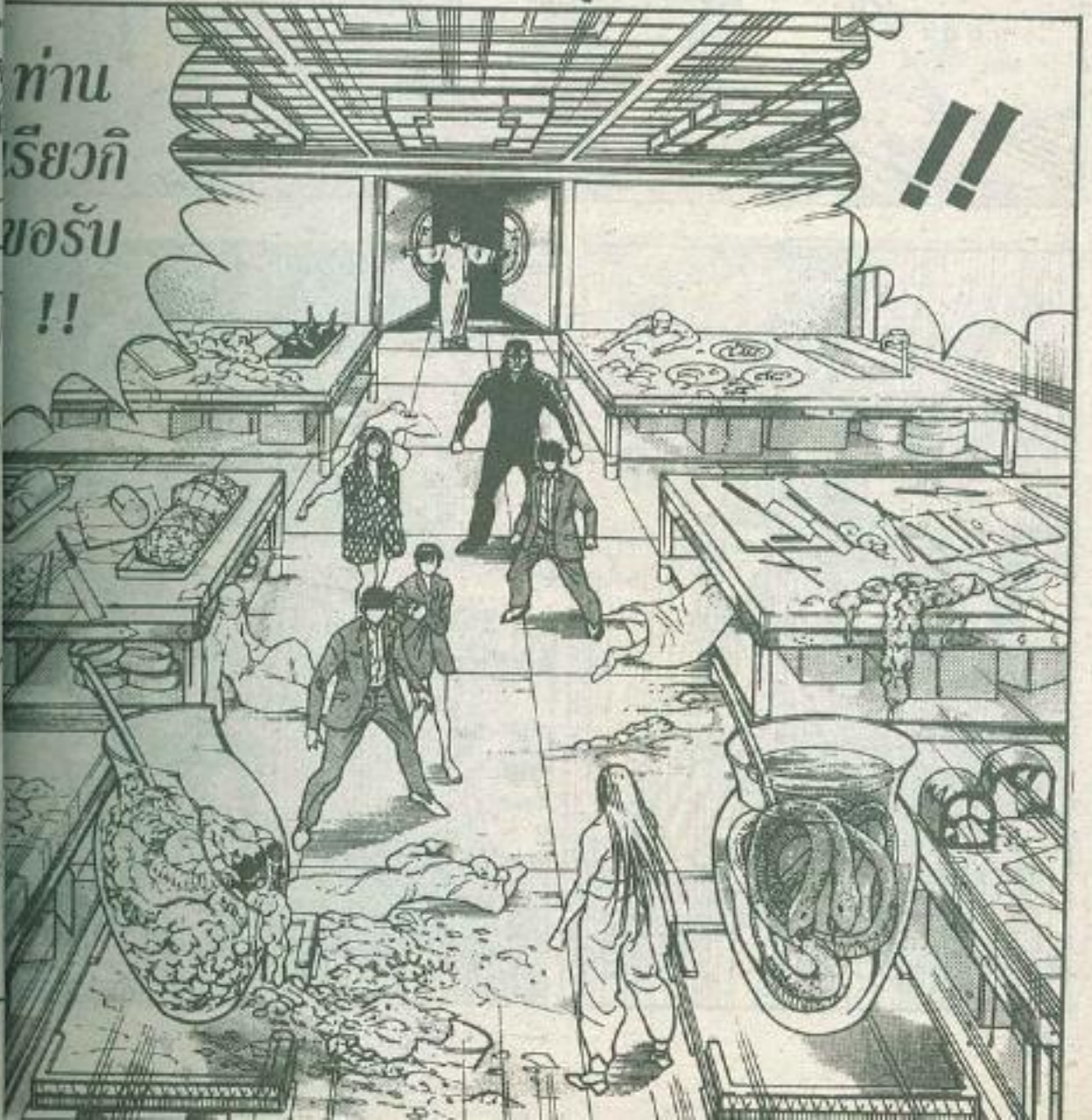

บอกอะไร
ชิโนล่า!
จะบอกก็บอก
กับเจ้าหนุ่ม
ที่อยู่หน้าเธอสิ
!!

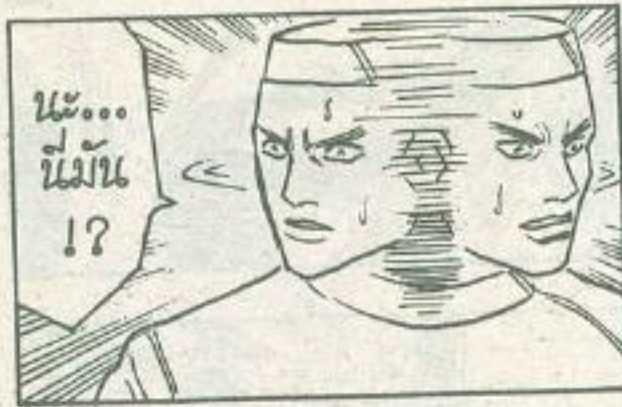
ถ้าไม่ขัดขวาง
การปรุงอาหาร
ของชิโนและก
ชิโนก็เต็มใจ
หยุดมือให้ที่
นะแหละ

ชิโน
ไฉ่แดง
!?

ท่าน
ริยวิกิ
ขอรับ
!!

นะ...
นี่มัน
!?

ว่าไง
ดิอะ...

อาการ
จะเป็นไง
ละ มั้ง !!

ยังมี
สติอยู่
ครับ
...

แต่ว่า
...ทำทาง
ทรมาน
มาก

แล้ว
ก็...

ท่าน
ดีโต
...

จู่ๆก็ดิ
ลงไป
!!

อย่าตื่นตูมไป
หน่อยเลยนะ
อาการกำเริบ
อย่างที่เคย
นะแหละ !

...แล้วท่าน
...ก็บอกว่า
ให้บอกท่าน
เร็วก็ด้วยว่า
....

ให้ปรับปรุง
อาหารของ
"เมนตองห้าม"
เร็วๆเข้า
...

ว่าไง
นะ...
!?

แล้ว
ไง...

ท่านบอกว่า
อยากจะทานอาหาร
สุดยอดจาก
"เมนตองห้าม"
ฝีมือท่าน
เร็วๆก็...

ยิ่งเร็ว
เท่าไรก็
ยิ่งดี...

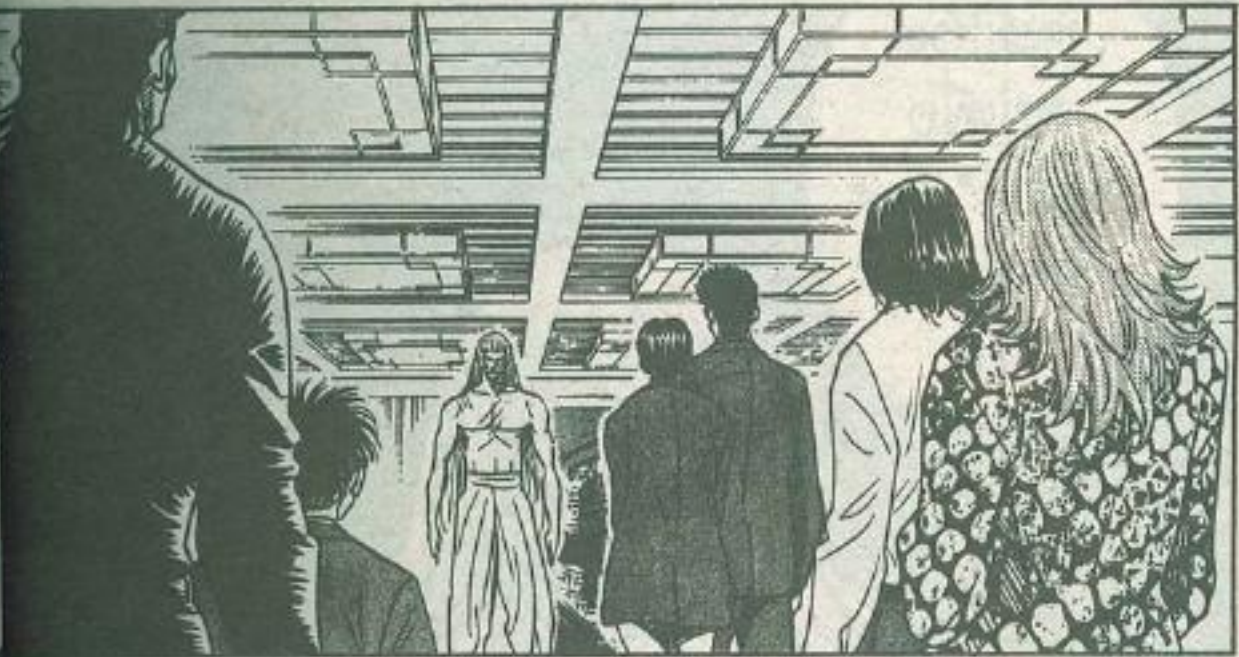

งั้น
เร็วอะ
...

กลับไป
บอกท่าน
ดิโต้วา
...

ชั้นจะ
ปรุงอาหารใน
“เมนต้องห้าม”
ให้สุดฝีมือ
!

คะ...
ครับ
!!

ทำไม
กัน
!?

ทำไม
ต้องทำให้
คนอย่าง
หมอนั้น

จนถึง
ขนาดนี้
ด้วย
!!?

ถึงสำหรับพวก
เธอได้จะเป็น
เหมือนยักษ์
มารก็เถอะ
...

แต่สำหรับ
ชั้นแล้ว
ท่านดิโต้วา
...

เป็นเพียง
คนเดียว
ที่ยอมรับ
ชั้น...

เป็นคนที่ให้
ความหวัง
แก่ชั้น
!!

ชั้นมีชีวิต
อยู่เพื่อ
"หน้าที่" ที่จะ
ตอบแทน
!!

ฮา
—
ห้

!!!

ว๊าว

ว้าย

!!

!!

ชิบโน้
ดุง
!!

ถ้าจะ
แอดท่า
ละก็

โค่นชั้น
ให้ได้ก่อน
แล้วค่อย
แอด
!!

265 เวลา

ถ้าจะ
แอดท่า
ดะก็

โดนชน
ให้ได้ก่อน
แล้วค่อย
แอด
!!

อ่าห์
!!!

อี
บีน
!!

!?
รูปร่าง
มือดาบมัน
เปลี่ยน
...

ชั้นนะ
ใช้มือดาบ
5 แบบ

ขึ้นอยู่กับ
ชนิดของ
เครื่องปรุงหรือ
วิธีการปรุง
อาหาร

อะไร
กัน
!?

ชะ...
แขนเสื้อของ
คุณฮิโรโนะ
ขาดเป็น
วงาเลย
!!

มือดาบ
แบบซึ
(หนึ่ง)

มือดาบแบบ
เหลียง
(สอง)

มือดาบ
แบบซัน
(สาม)

มือดาบ
แบบซ็อ
(สี่)

และ
มือดาบ
แบบหู่
(ห้า)

เสียชีวิต
อยู่หน่วย
หนึ่ง...

ชั้นไม่มี
เวลาจะแสดง
ให้แกดูทั้งหมด
...

ไอ้
หมอนั้น...
มันจะทำ
อาหารจริงๆ
...

มันจะ
จับฮิโตะ
เป็นอาหาร
!!

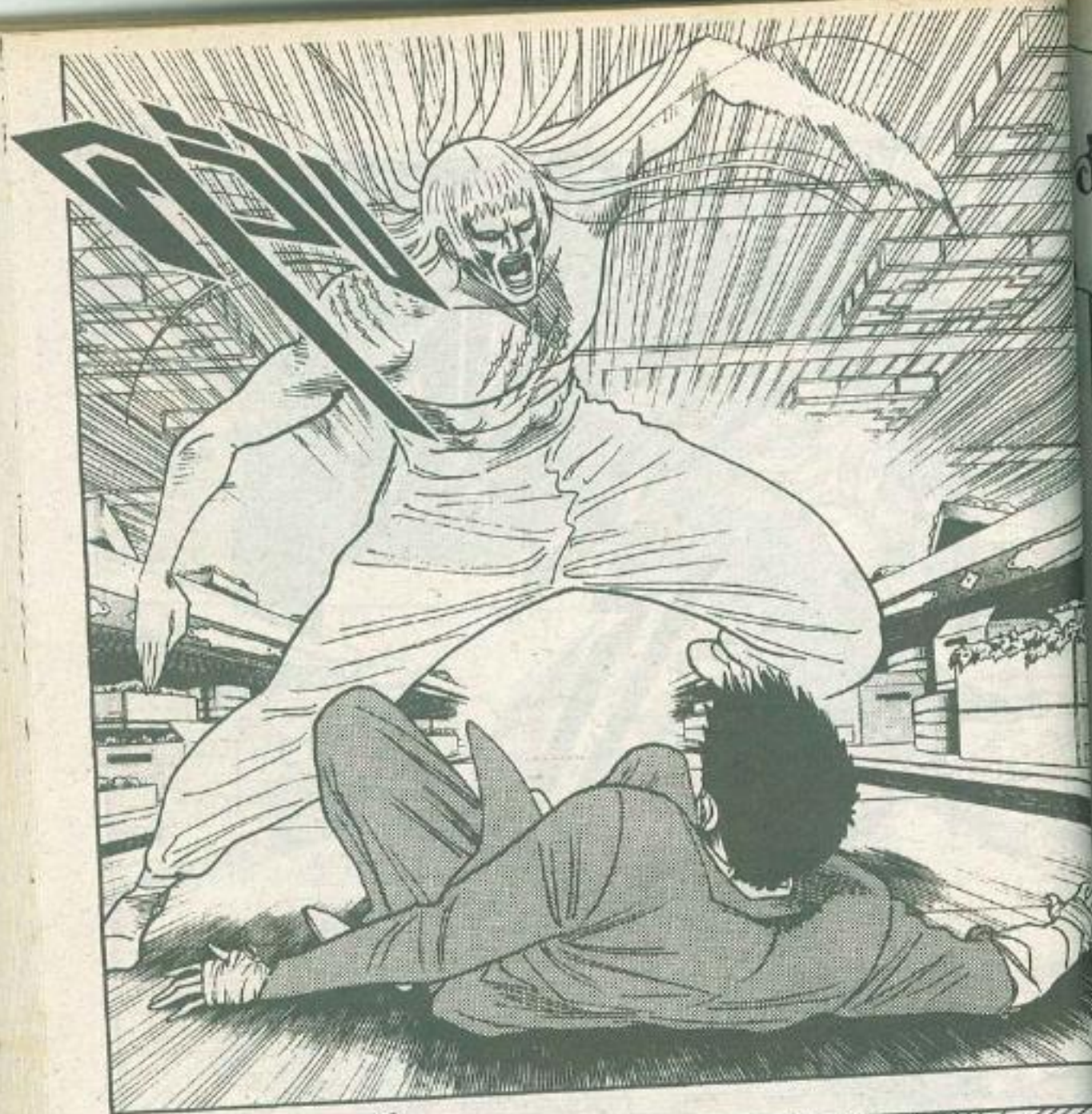

ย้าก
กกก
!!

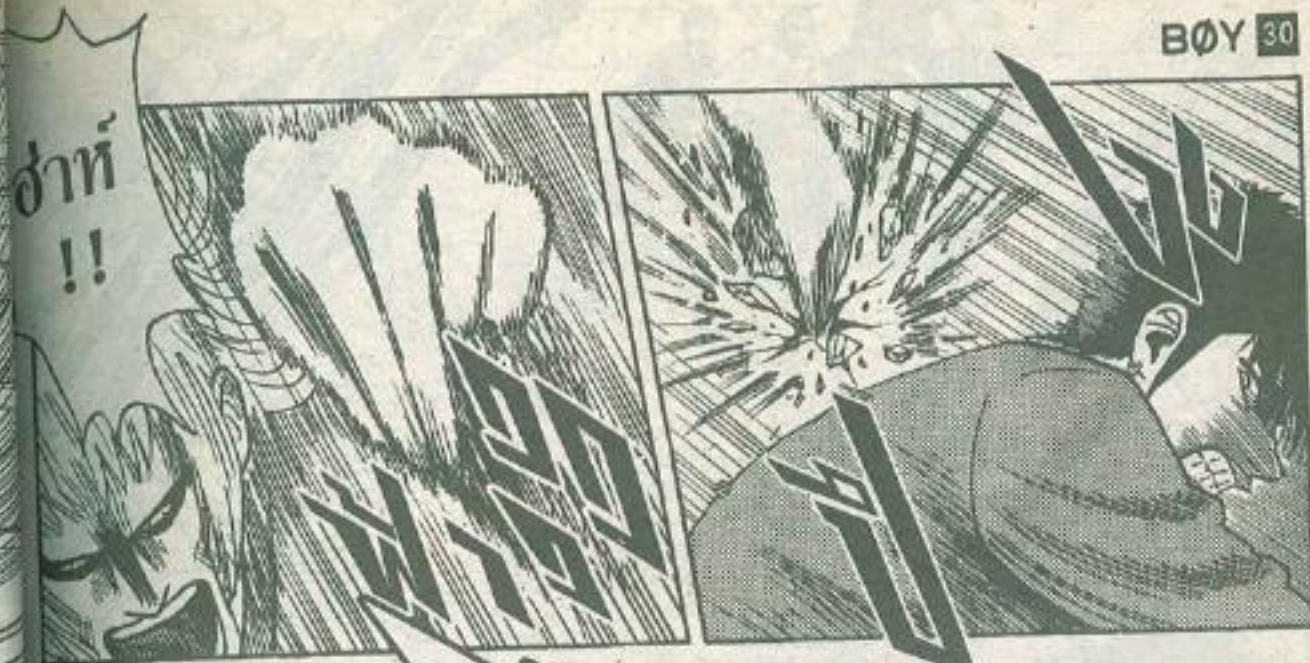
เฮ้ย!!?
คราวนี้มันใช้เท้า
นี่หว่า-า!!!

ย้าก
กกก

พอ
ชะที

!!!

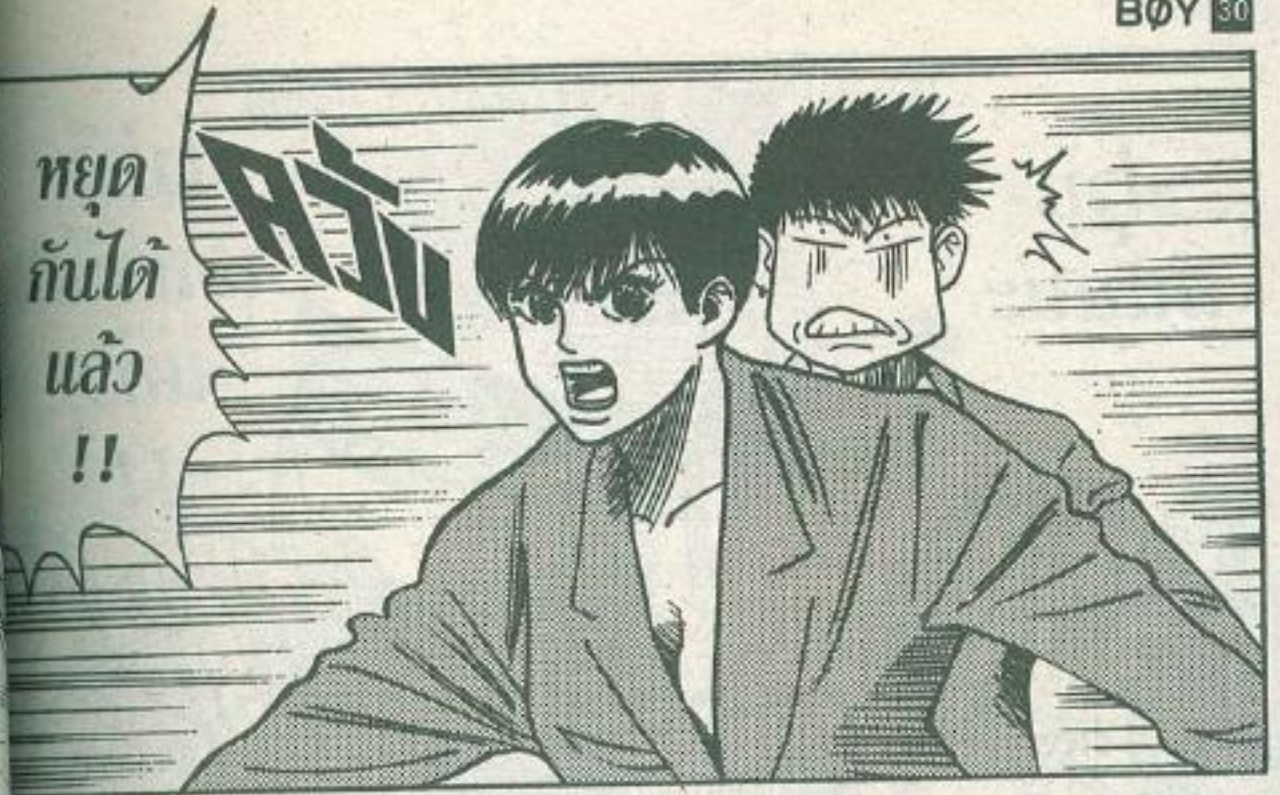
ฮาที
!!

ฮาที
!!

หยุด
กันได้
แล้ว
!!

อา
จารย์
ซารุกะ
!!

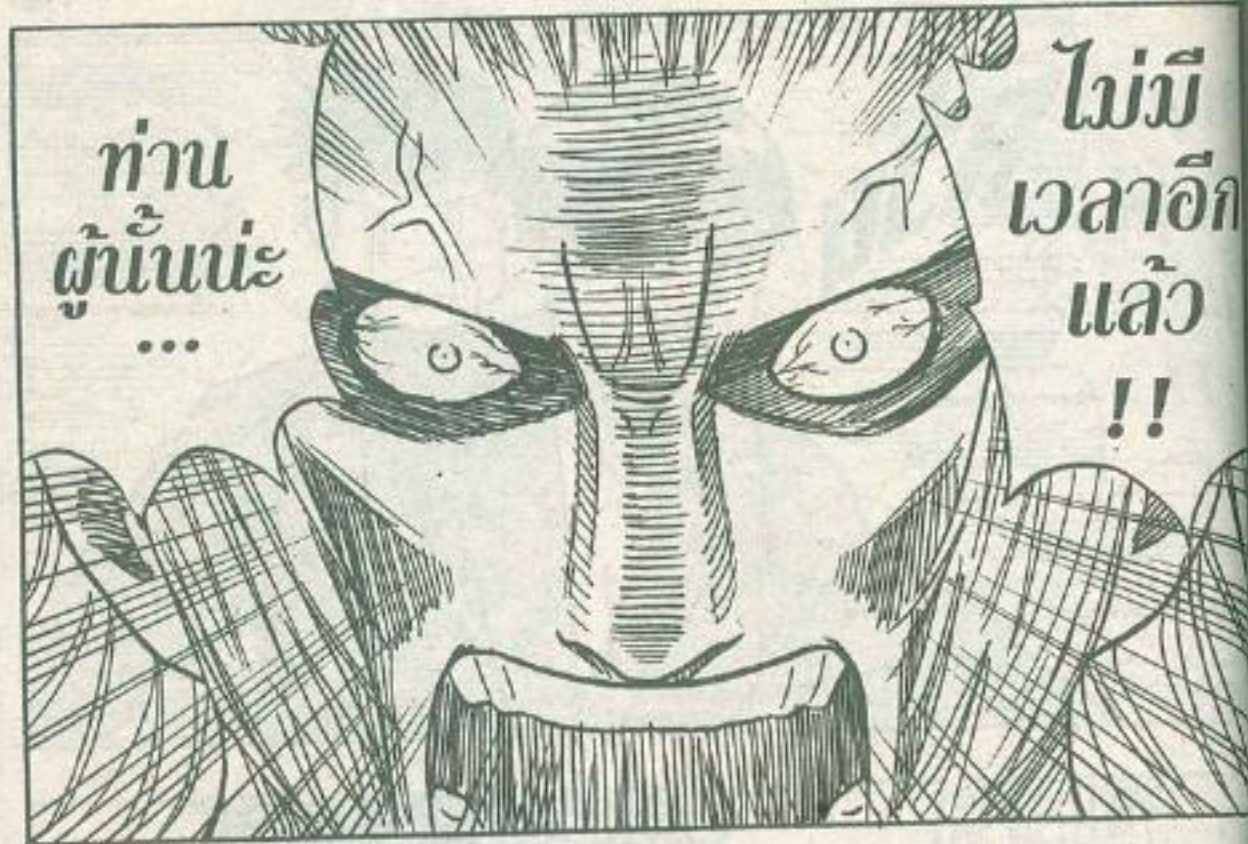
หุด
อน
อีกแล้ว
เวอะ...

ถอย
ไป...

ไม่มี
เวลาแล้ว
...

ท่าน
ผู้นั้นนะ
...

ไม่มี
เวลาอีก
แล้ว
!!

แต่ทว่า
ที่เดียว
...

อาจารย์
ซารุเกะถึงกับ
เข่าอ่อน
...

!! พลค: ...

ถ้าไม่มี
เวลาจริงๆ
ละก็...

มาวัดกัน
ให้รู้ว่า
ใครจะชนะ
ซะเลยซี

ยำก !!

ฮิบโน ดิดจะทำอะไรของนาย...
เป็นไปไม่ได้สิน่า !!

อ่าห์ !!!

ฮิบโนไม่มีทางหยุดการต่อสู้ได้ อีกแล้ว...
...

ฮิบโน... ไม่มีอะไรที่ทำได้อีกแล้ว...

เพราะมันเรื่อง...
...

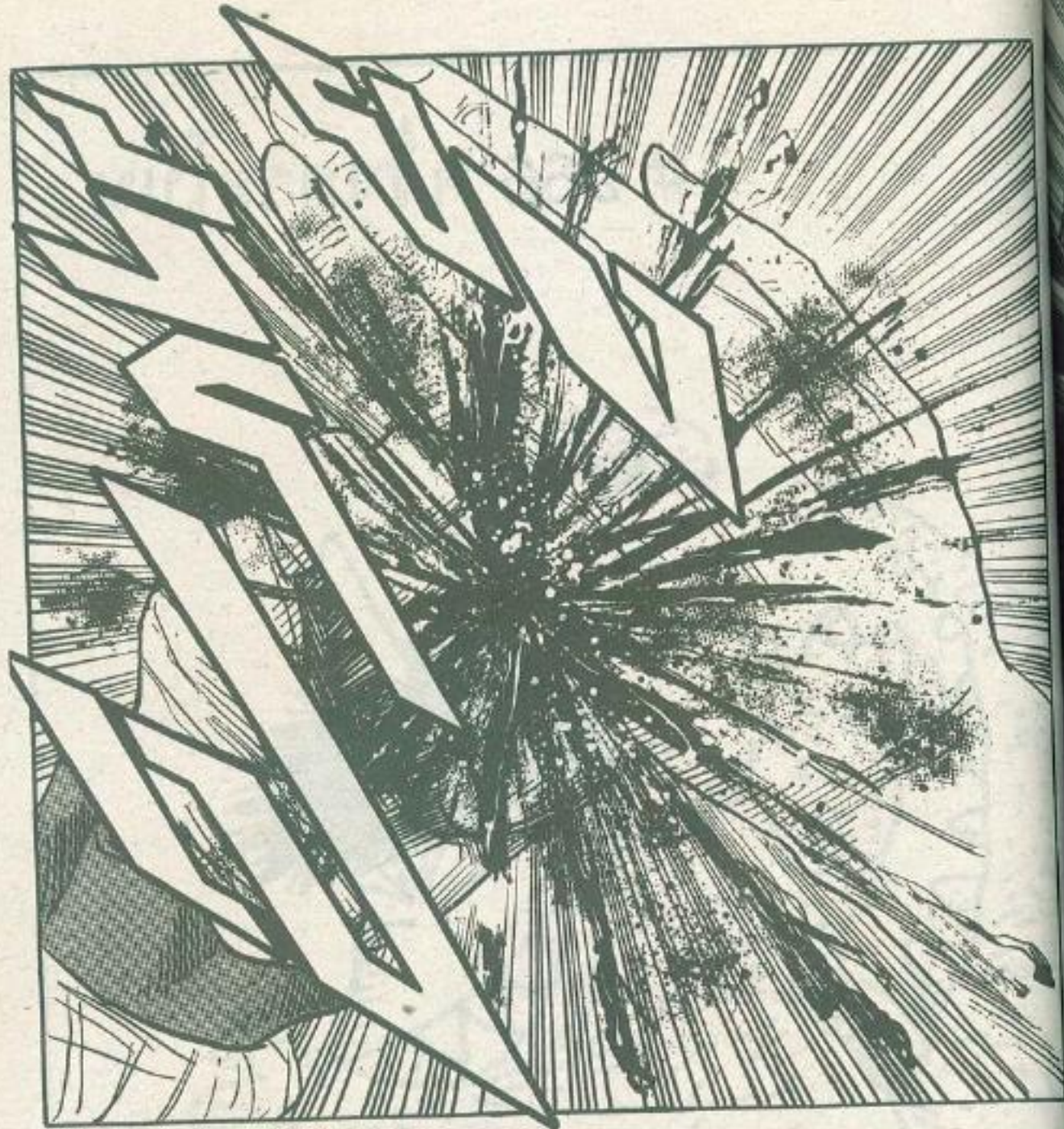
ชนะ
ให้ได
นะ

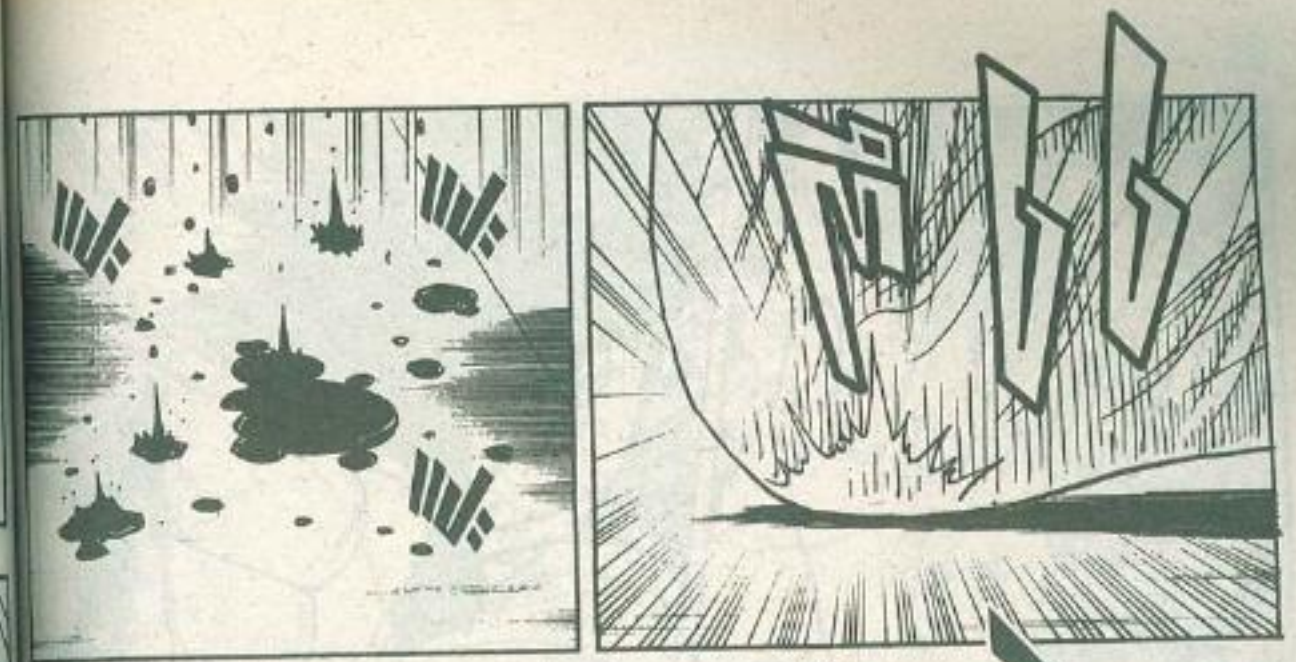
ชิบโน!
ลุง
!!

266 ครึ่งกระโถน...

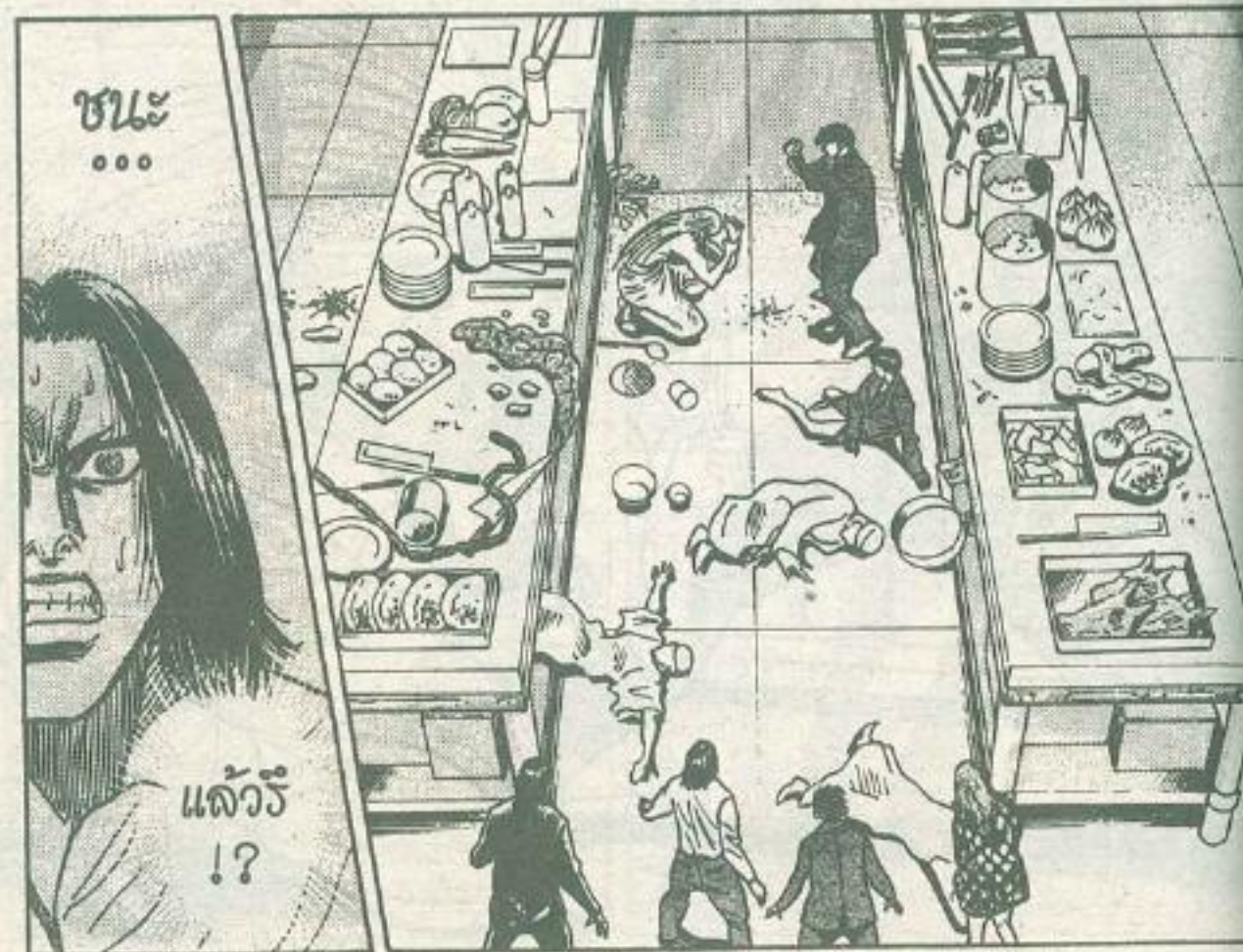
ชั้น
เอง...

ปริบตา
ที่ใช้
มือดาบนี้
หันเครื่องปรุง
หรือสิ่งของ

จะมองเห็น
ภาพของอาหาร
ที่ใช้ของ
พวกนั้นปรุง
ในหัว

มองเห็น
ภาพพวกมัน
ถูกหันอย่าง
งดงาม

ชั้น
...

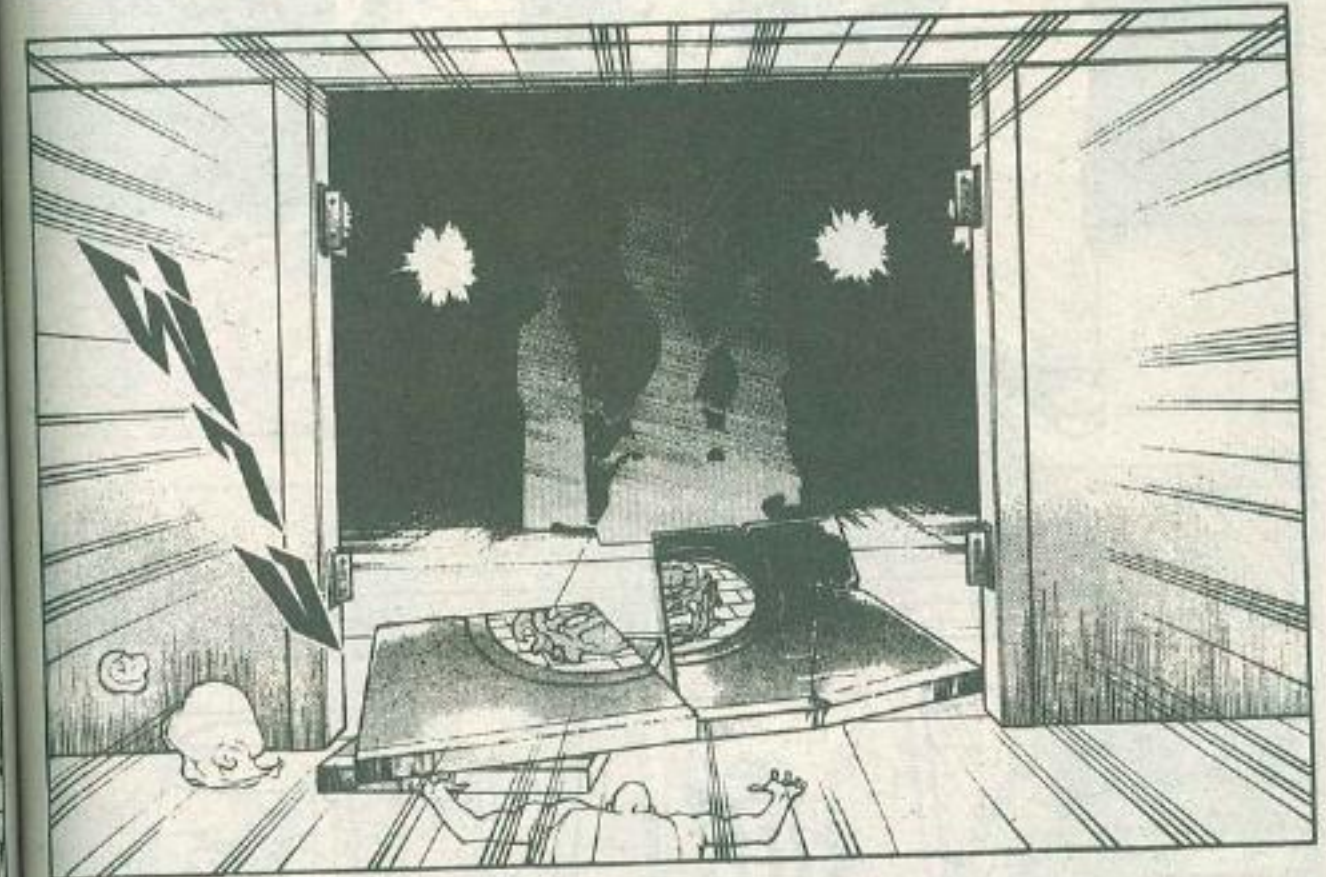
แล้ววี่
!?

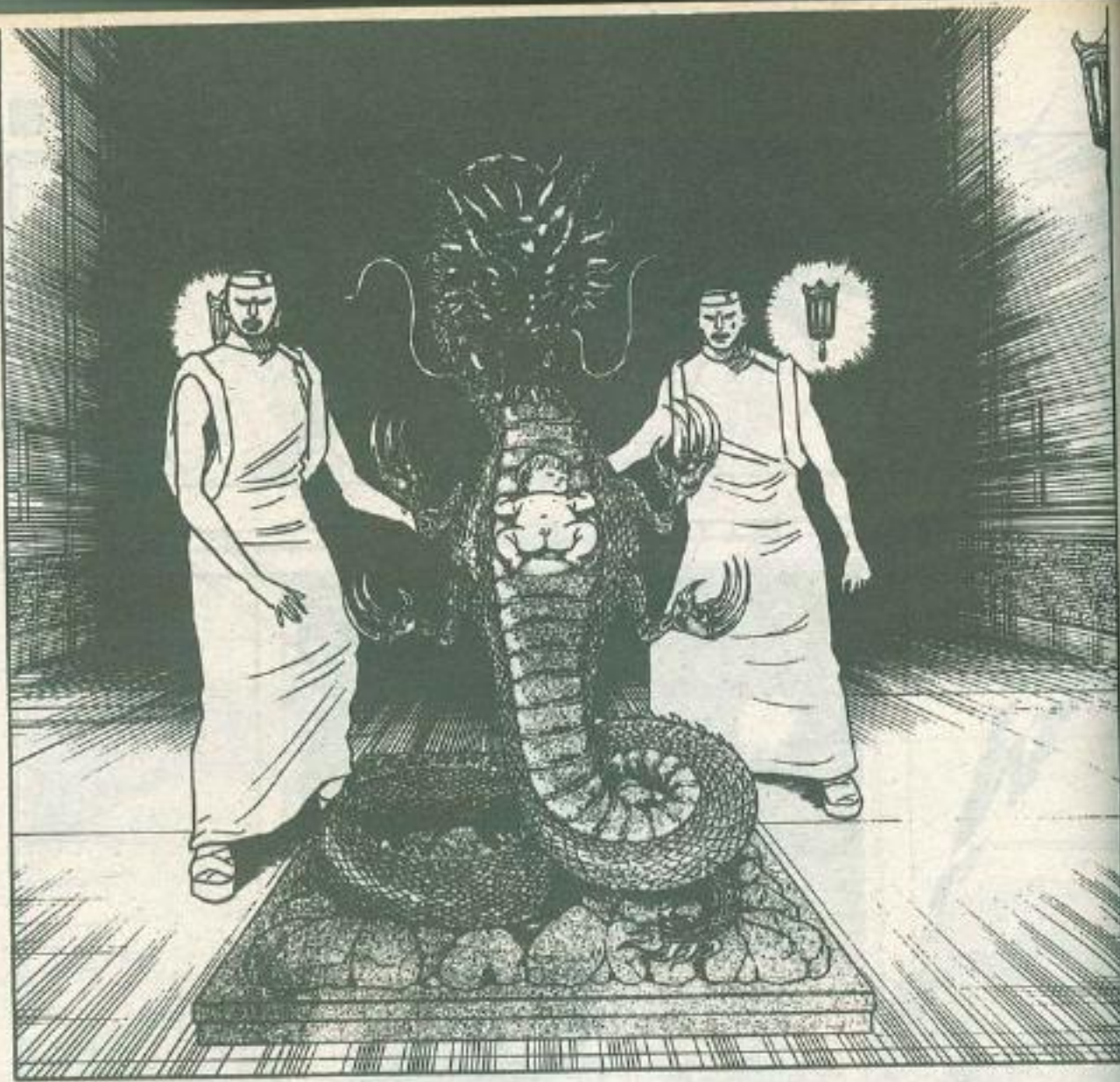

แต่
ว่า...

ชั้นไม่เห็น
สิ่งนั้น...
จากกำปั้น
ของแก
!

ไอ้พวก
เด็กเวอร์
ไม่เจียม
กะลาหัว
พวกแกนพี
แล้ว
!!

แค่ท่านเรียวกิ
ให้สัญญา
กรงเล็บมังกร
ก็จะทุบลง
ทะลวงร่าง
ของเด็กทันที
!!

ยูกิ!!

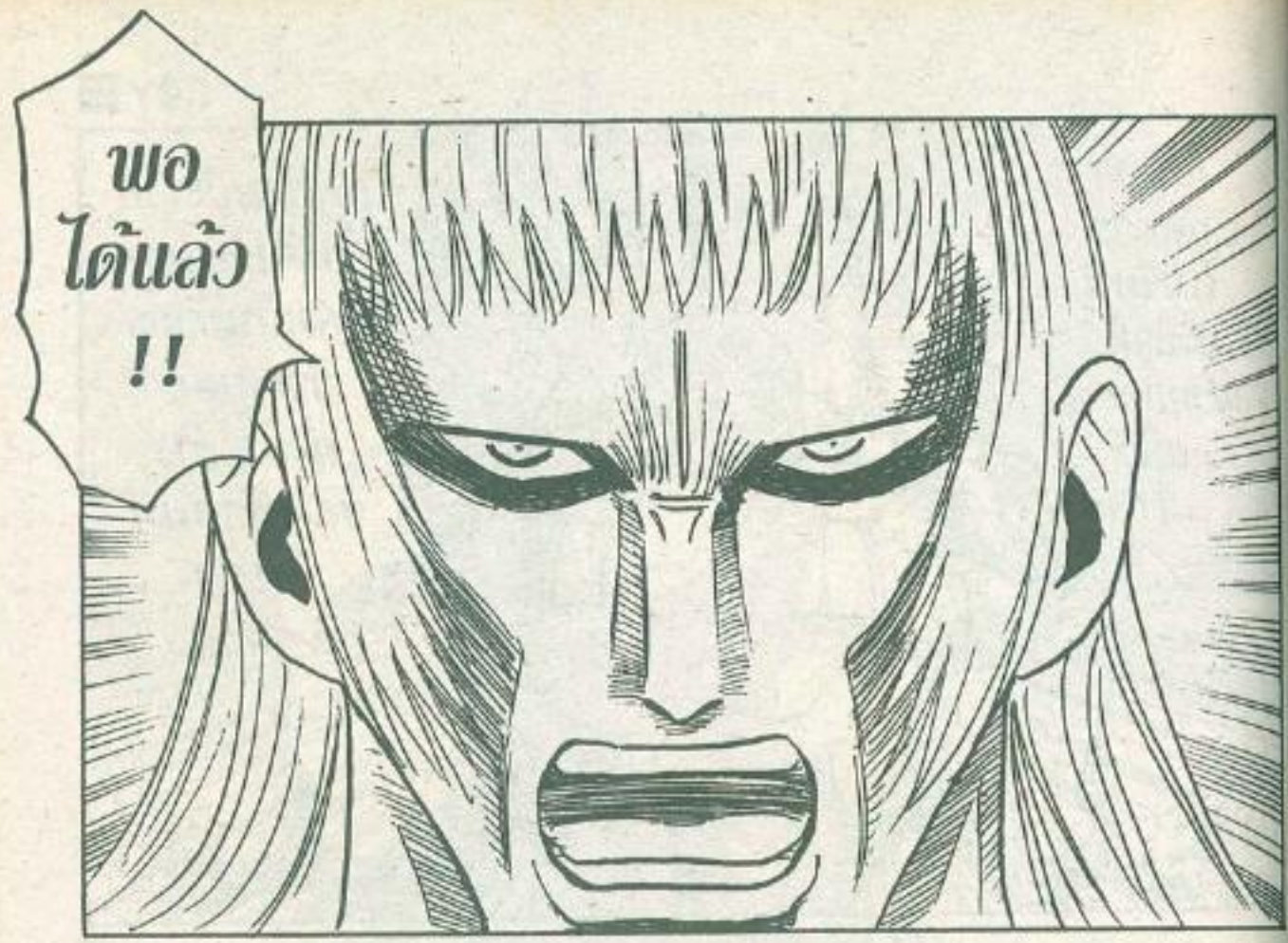
อย่า
ขยับ
!!

ขอ
ร้อง
นะ
...

อย่า
!!!

อย่า
นะ
...

ซ่า ซ่า
ซ่า ซ่า ซ่า
ซ่า ซ่า
ซ่า

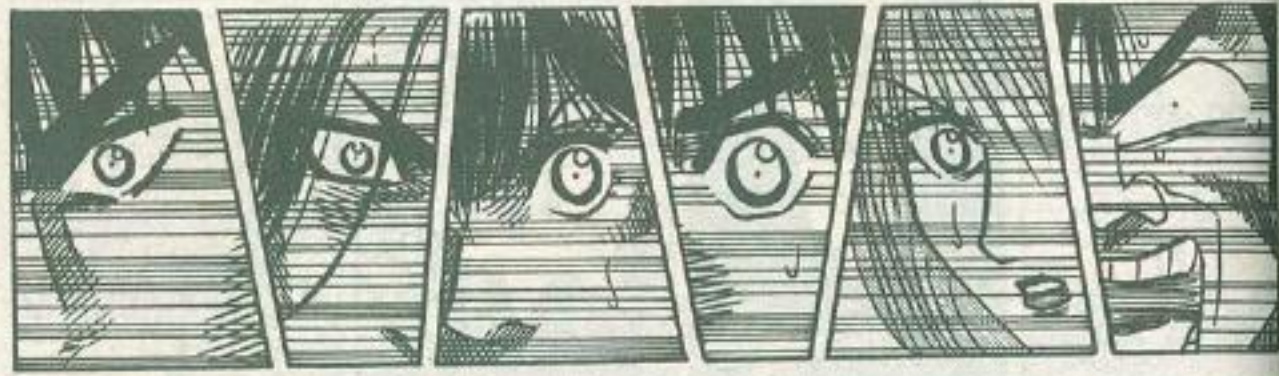
พอ
ได้แล้ว!!

ฉันบอกว่า
พอได้แล้ว
ไงล่ะ...

มือซ้าย
ข้างนี้
...

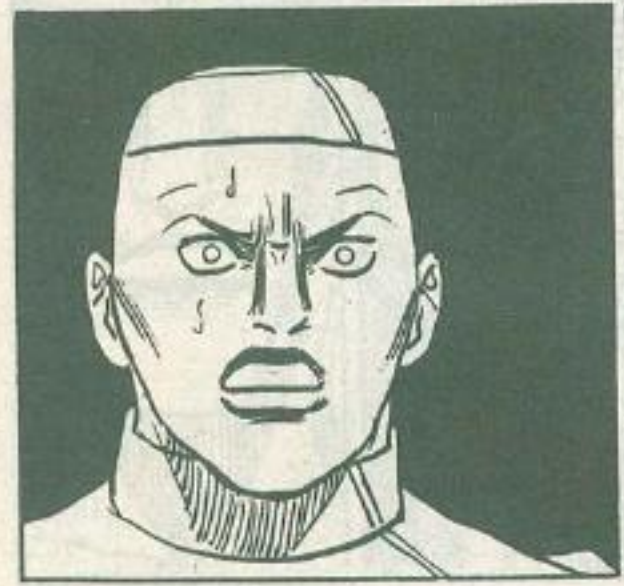
ปจุง
"เมนู
ต้องห้าม"
ไม่ได้
แล้ว...

แกชื่อ
ชิบิโนะ
สินะ...

ฉัน
แพ้
แล้ว

ท่าน
เรียวกิ
!??

ฉันเห็น
ฝีมือของ
แกแล้ว

การปรุงอาหารโดยใช้มือดาบของชั้น

เป็นสิ่งที่ชั้นสร้างขึ้นโดยบังเอิญในขณะที่ฝึกกังฟูแขนงหนึ่งของจีน

ตอนที่ชั้นสู้กับแกทำให้ชั้นนึกถึงเหตุการณ์ครั้งกระโน้นขึ้นมา...

ตอนนี้...คนที่ยอมรับความพ่ายแพ้ต่อแกไม่ใช่เรียกว่าที่เป็น "เซฟต้องห้าม"

แต่คือลูกผู้ชายที่ชื่อเรียกว่าผู้ฝึกฝนหามรุ่งหามค่ำเพื่อจะให้สำเร็จวิชากังฟูแขนงนั้น...

ในครั้งกระโน้นเท่านั้น...

กังฟู!?

อะ... ท่านเรียกว่า...

มันก็ไม่มีอะไรหรอก...

ชั้นเองรู้อยู่แล้วใจ...

และ "เมนูสุดยอด" ไม่แก่ไม่ตายที่บันทึกไว้ข้างในนั้นนะ

ท่านคิดจะทำอะไรนะครับ

"เมนูต้องห้าม" สิ่งตกทอดของพระนางซูสีไทเฮา

ไม่มีทางที่จะปรุงได้สำเร็จหรอก...

ทว่า !!

หากเป็นความ
ประสงค์ของ
ท่านเคโตจังก็
...

ต่อให้
ต้องปลิดชีวิต
ของเด็ก
...

ชั้นก็
ตัดสินใจ
แล้วว่า

ต้องปรุง
อาหาร
“เมนูต้องห้าม”
ให้ได้
!!

หากมัน
จะทำให้
ท่านเคโต
...

มีความหวัง
ขึ้นมา
แม้เพียง
เล็กน้อย
ก็จะ...

ชั้นจะ
ไม่มีความ
ลังเล
เด็ดขาด
!!

เมื่อ
คุณย่าแล้ว
ย่าอีกว่า
ไม่มีเวลา
...

รู้ว่า
...

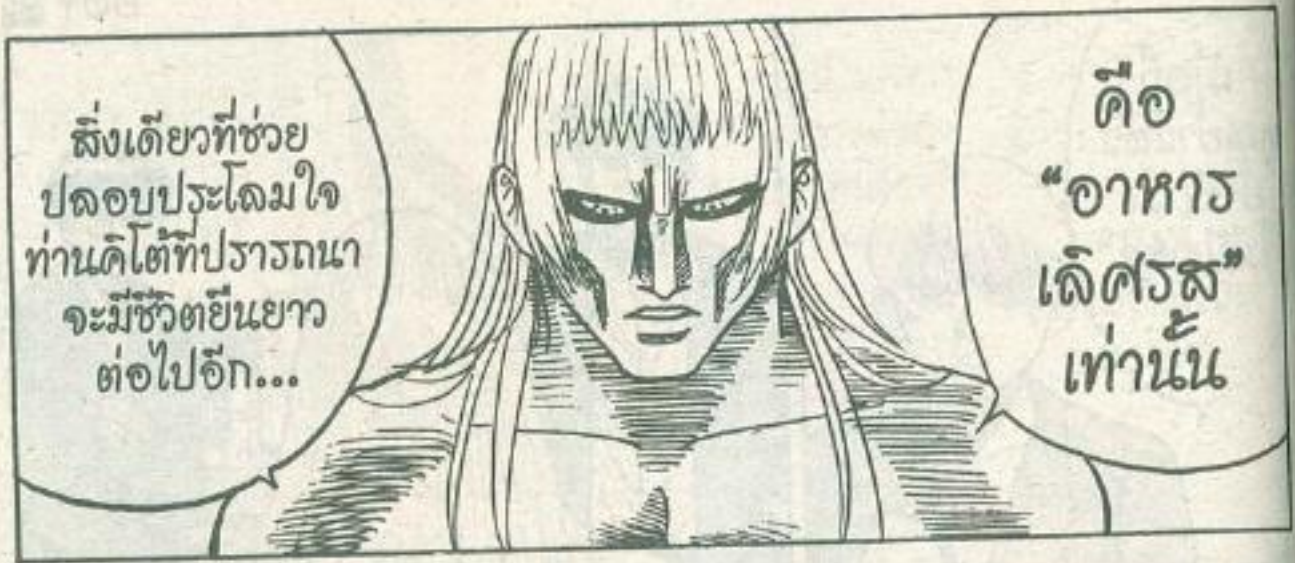

ท่านเคโต
เป็นโรค
หัวใจชั้น
ร้ายแรง
...

เมื่อที่แค่อาการ
กำเริบเล็กน้อยเท่านั้น
แต่ถ้าอาการกำเริบ
ถึงขั้นสลับก็จะ
คงจะไม่รอดชีวิต
แน่...

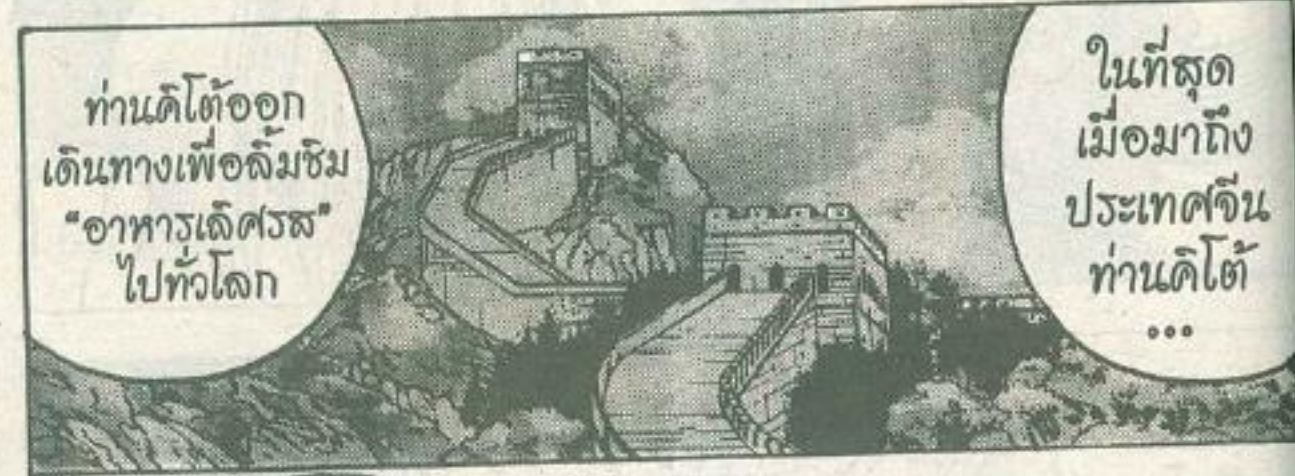
เป็นโรค
“ไม่มีทางรักษา”
ที่หมอไม่
รับรองแล้ว

สิ่งเดียวที่ช่วย
ปลดอบประโลมใจ
ท่านคิไตที่ปรารถนา
จะมีชีวิตยืนยาว
ต่อไปอีก...

คือ
"อาหาร
เลิศรส"
เท่านั้น

ท่านคิไตออก
เดินทางเพื่อลิ้มชิม
"อาหารเลิศรส"
ไปทั่วโลก

ในที่สุด
เมื่อมาถึง
ประเทศจีน
ท่านคิไต
...

ก็ได้ค้นพบ
"เมนูต้องห้าม"
ของซูสีไทเฮา
...

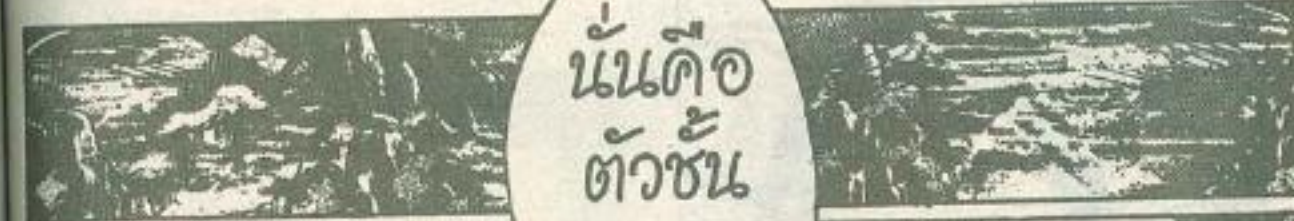
และ
"เมนูสุดยอด"
ไม่แก่ไม่ตาย
ที่บันทึกอยู่
ในนั้น

ก็ทำให้
ท่านเกิด
"ความหวัง"
ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง
!!

และท่าน
ก็ได้พบ
กับ

บุรุษผู้
กำลังจะ
สูญสิ้น
"ความหวัง"

นั่นคือ
ตัวฉัน
เอง...

ประเทศจีน
คือบ้านเกิด
ของซัน

และซันก็เกิดมา
เป็นลูกของ
พ่อครัวซันหนึ่ง
ที่มีร้านขึ้นชื่อ
ระดับแนวหน้า

267 จากนั้น...

ซันถูกเลี้ยงดู
ให้เป็นพ่อครัว
ซันหนึ่ง
เพื่อจะสืบทอด
กิจการของพ่อ

ทว่า ซันไม่ได้อยาก
เป็นพ่อครัวแม้สักนิด
...ก็เพราะรู้ว่าต่อไป
พยายามแค่ไหน
ก็ไม่สามารถพัฒนา
ฝีมือให้เหนือพ่อได้

นอกจากนี้
ซันยังมีความฝัน
ซึ่งปิดบังไว้
ไม่ให้พ่อรู้
...

แล้วตอนนั้น
พ่อก็ล้มเจ็บ
ซันถูกบีบคั้นให้ต้อง
สืบทอดร้านของพ่อ
...เรื่องมันเกิดขึ้น
รวดเร็วจนไม่ทัน
ตั้งตัว ทำให้ซัน
กลัดกลุ้ม

267

จากนั้น...

น่าขำที่ว่า...
คำตอบต่อปัญหานั้น
กลับเป็นความฝัน
ที่ซ่อนเร้นจากพ่อ
ตั้งนั้น...ชั้นจึง
ได้พูดกับพ่อว่า

ถ้ายอมให้ชั้นใช้วิธี
การของตัวเองปรุง
อาหารละก็
ชั้นจะยอมสืบทอด
ร้าน.....พ่อบอกว่า
ก็ตามใจ แล้วก็ตาย

ทว่า
อาหารที่ชั้นปรุง
เจ้าพวก
นักบริโภคน
นักชิมทั้งหลาย

กลับวิจารณ์
สาตเสียเทเสีย
ว่า "รสชาติไม่
เหมือนกับพ่อ"
"รสชาติ
ไม่เหมือน
กับพ่อ"...

ทว่าชั้น
ก็ยังไม่ยอม
เปลี่ยนวิธี
การ...

ชั้นไม่เคยคิด
ที่จะใช้วิธีการ
หรือปรุงอาหาร
รสเดียวกับพ่อ
สักนิด...

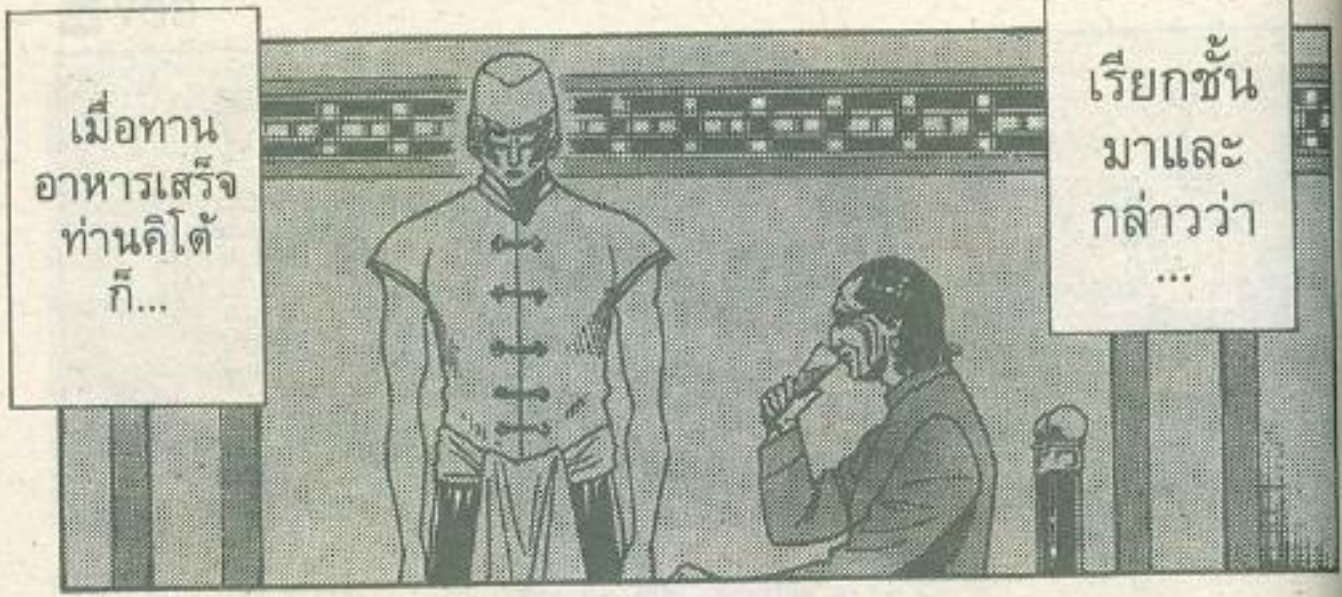
ลงท้าย
ร้านที่เคยได้ชื่อว่า
เป็นร้านอาหาร
ระดับหนึ่ง
ก็อยู่ในสภาพ
จวนจะล้ม
ชั้นเองก็สิ้นหวัง

และในวัน
เวลาเช่นนั้น
ท่านก็ได้ก็
ปรากฏตัวชั้น
ต่อหน้าชั้น

จาก
นั้น
?

เมื่อทาน
อาหารเสร็จ
ท่านก็ได้
ก็...

เรียกชั้น
มาและ
กล่าวว่า
...

อาหาร
ของเธอ
นี่...

รสชาติ
มันแฝง
ความเศร้า
อยู่นะ...

ไม่ใช่
แค่ความ
เศร้าร้อย
เท่านั้น...

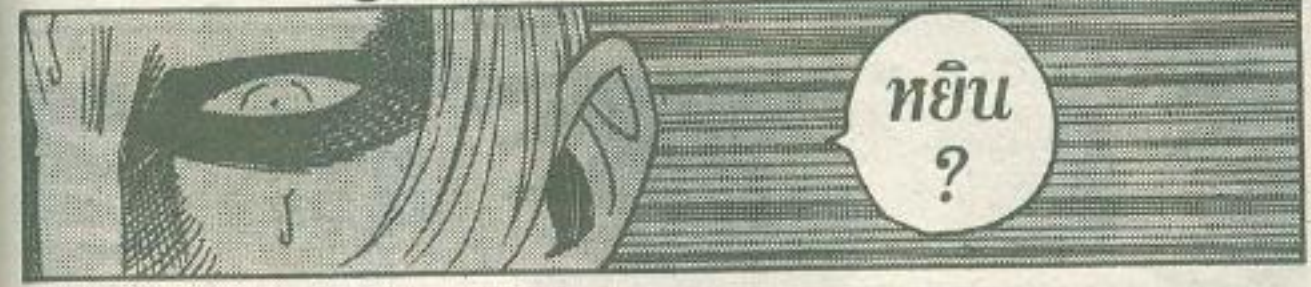

ความ
เกลียด
ชัง

ความ
รู้สึกต่ำ
ต้อย

ความ
สิ้นหวัง
...

อาหาร
ของเธอเปี่ยม
ไปด้วย
"พลังแห่ง
หยิน"

หยิน
?

ใช้แล้ว
ต่อให้เธอ
พยายามปรุง
อาหาร
แห่งหยาง
แค่ไหน

ตั้งใจจะให้
ได้รสชาติ
แห่งหยาง
แค่ไหน
ก็ไร้ผล

เธอไม่สามารถ
ทำให้แขก
ที่ต้องการรส
แห่งหยางประทับใจ
ได้หรอก

...
หยางกับ
หยิน

เบื้อง
หน้ากับ
เบื้องหลัง

แสงสว่าง
กับความ
มืด

จริงสินะ
ตัวเอง
...

ดับแค้นใจที่ต้องเกิดมา
เป็นลูกของพ่อครัวที่ถูกจัด
ให้เป็นมือชั้นหนึ่ง...
โศกเศร้าที่ต้องทอดทิ้ง
ความฝันของตัวเอง...
และสิ้นหวังที่ไม่สามารถ
ก้าวหน้าให้เกินหน้าพ่อได้

และความคิด
ที่มีดดำ...
แห่งหยินเก้
...

ถูกถ่ายทอด
ลงในอาหาร
ทั้งหมด
...

พ่อเคย
พูดว่า
"รสชาติ
อยู่ที่ใจ"
...

ตอนนั้น
ฉันตัดสินใจ
เด็ดขาดที่
จะเลิกเป็น
พ่อครัว

ทว่า
...

ขออวดครัว
ของเชอหน้อย
ได้มั๊ย

ฉันอยากจะ
เห็นการปรุง
อาหารของ
เชอหน้อย
...

เป็น
ครั้งแรก
ที่ให้แขก
เข้ามาถึง
ในครัว

และ
แน่น
นอน

เป็นครั้งแรก
ที่ให้แขกเห็น
ชั้นใช้มือดาบ
ปรุงอาหาร
เหมือนกัน

ผมเคย
มีความฝัน
ของตัวเอง

ตอนเด็กๆ
ผมหลงใหล
คนที่แข็ง
แรงแ...

อยาก
จะเป็นนัก
สู้...

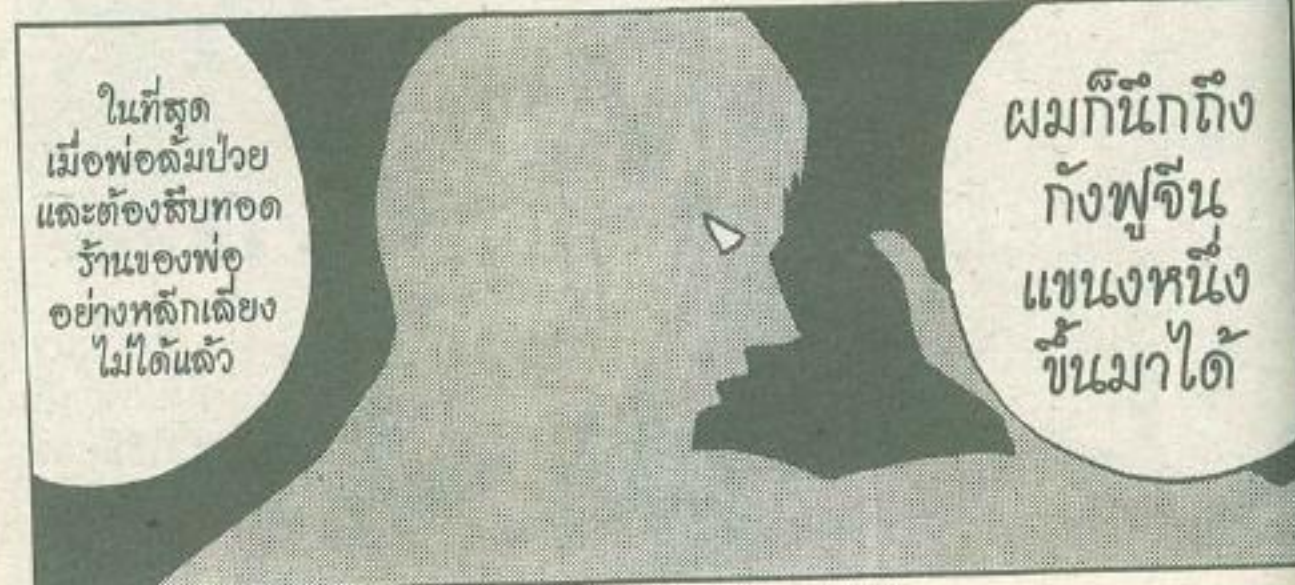

ฝึกกังฟูจีน
หลายๆแขนง
ให้สำเร็จ
แล้วเผยแพร่
ออกไปทั่วโลก
...

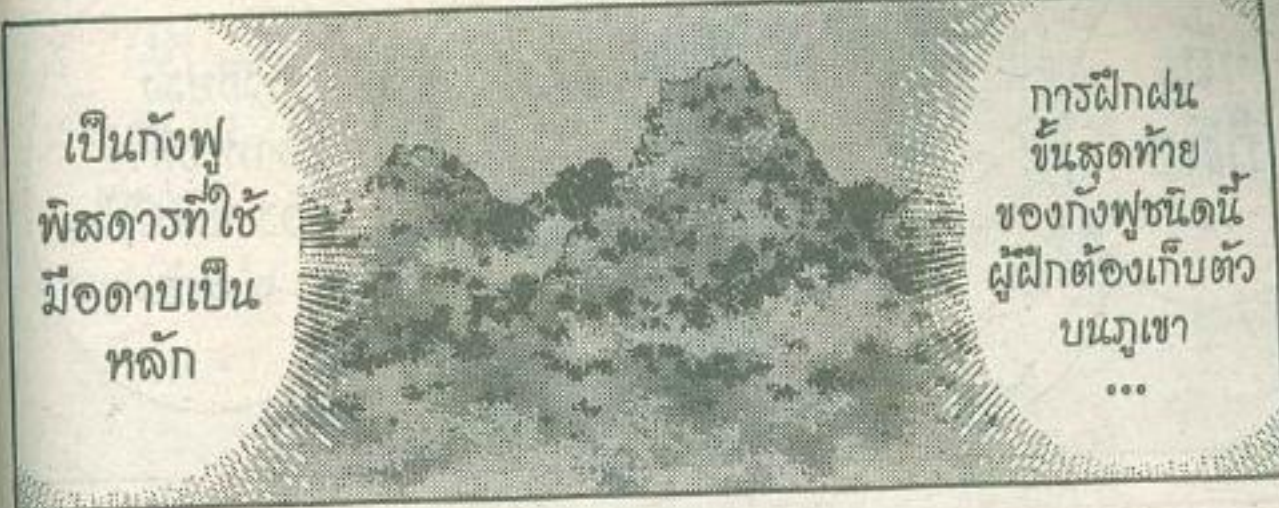
หลังจากนั้นก็ได้
ฝึกฝนศิลปะการ
ต่อสู้ตลอดจนกังฟู
จีนหลายๆแขนง
ด้วยตัวเอง

แล้วก็แอบ
ไปประลองที่เมืองไกลๆ
ออกไปไม่ให้พ่อรู้
ได้ชัยชนะ ได้รางวัล
กลับมาบ่อยๆ

ในที่สุด
เมื่อพ่อล้มป่วย
และต้องสืบทอด
ร้านของพ่อ
อย่างหลีกเลี่ยง
ไม่ได้แล้ว

ผมก็เลิกถึง
กังฟูจีน
แขนงหนึ่ง
ขึ้นมาได้

เป็นกังฟู
พิสดารที่ใช้
มีอดาบเป็น
หลัก

การฝึกฝน
ขั้นสุดท้าย
ของกังฟูชนิดนี้
ผู้ฝึกต้องเก็บตัว
บนภูเขา
...

ห้ามไม่ให้ใช้
เครื่องมือหรืออาวุธ
ใดๆโดยเด็ดขาด
ให้ใช้เฉพาะมีอดาบ
ดำรงชีวิตอยู่บนภูเขา
ให้ได้เท่ากับระยะ
ที่กำหนด

ใช้มีอดาบ
ตัดไม้ฟัน
จับปลา
ตลอดจน
ล่าสัตว์มาลับ
หั่นปรุงเป็น
อาหาร

ตอนนั้นนึกขึ้นมา
ได้โดยบังเอิญ
ว่าถ้าไม่ใช้มีด
หรือเครื่องมือ
ตัดหรือหั่น
เนื้อหรือพืชผัก
ก็จะเป็นเสียรส

วันหนึ่งผมก็เลย
ใช้กังฟูนั้นเป็น
ต้นแบบ สร้างวิชา
มีอดาบที่เป็น
ลักษณะเฉพาะตัว
เพื่อปรุง
อาหารขึ้นมา

นั่น
ก็คือ
...

วิธีปรุง
อาหารที่ใช้
มือดาบนี้ยังไง
ล่ะครับ

ยังนี่เอง...
ละเว้นการใช้
เครื่องมือ
ใช้เฉพาะมือดาบ
ของตัวเอง

รสชาติ
เครื่องปรุงก็ไม่เสีย
แล้วยังทำให้
"พลังของหยิน"
แทรกซึมเข้าไป
มากขึ้นอีกด้วย...

ยอด
เยี่ยม
จริงๆ
...

ชั้นหา
พ่อครัว
อย่างเธอมา
นานแล้ว
...

ชั้นมี
อาหารที่
มีแต่เธอเท่านั้น
ที่จะปรุงได้
อยู่...

"เมนู
ต้องห้าม"
ของ
พระนาง
ซูสีไทเฮา
...

นั่น
เป็นอาหาร
เป็นหยิน
อย่างสุดขีด
...

อาหาร
แห่งความ
มืด

แล้วท่าน
คิดได้ก็เล่า
ถึงอาการ
ป่วยไข้
ให้ฟัง

แม้จะยัง
ไม่รู้ว่าท่าน
คิดได้จะอยู่รอด
ไปอีกนาน
เท่าไร

แต่ชั้นก็จะ
ปรุงอาหาร
ให้คนๆนี้
ไปจนกว่าจะถึง
วันนั้น...

ตอนนั้น
ชั้นไม่ได้
ลังเล
แม้สักนิด

เพื่อคนที่มอง
รสชาติอาหาร
ของชั้นออก...
เป็นคนๆเดียว
ที่ยอมรับอาหาร
ของชั้น...

ผู้ชายที่เห็น
ความสำคัญ
ของชน

เพื่อ
ผู้ชายคน
นี้แหละ

เซี่ย
เซี่ย
...

เป็นคำ
ขอบคุณ
ที่สั้นๆง่าย ๆ

แต่ไม่มีคำอื่น
อีกแล้วที่จะบ่ง
บอกความรู้สึก
จากใจนั้นได้...

แล้วฉันก็ทิ้ง
เมืองจีนไว้
เบื้องหลัง
เดินทางมา
ญี่ปุ่น...

แต่ความ
รู้สึกสำนึก
บุญคุณต่อ
ท่านเดโตะนั้น
...

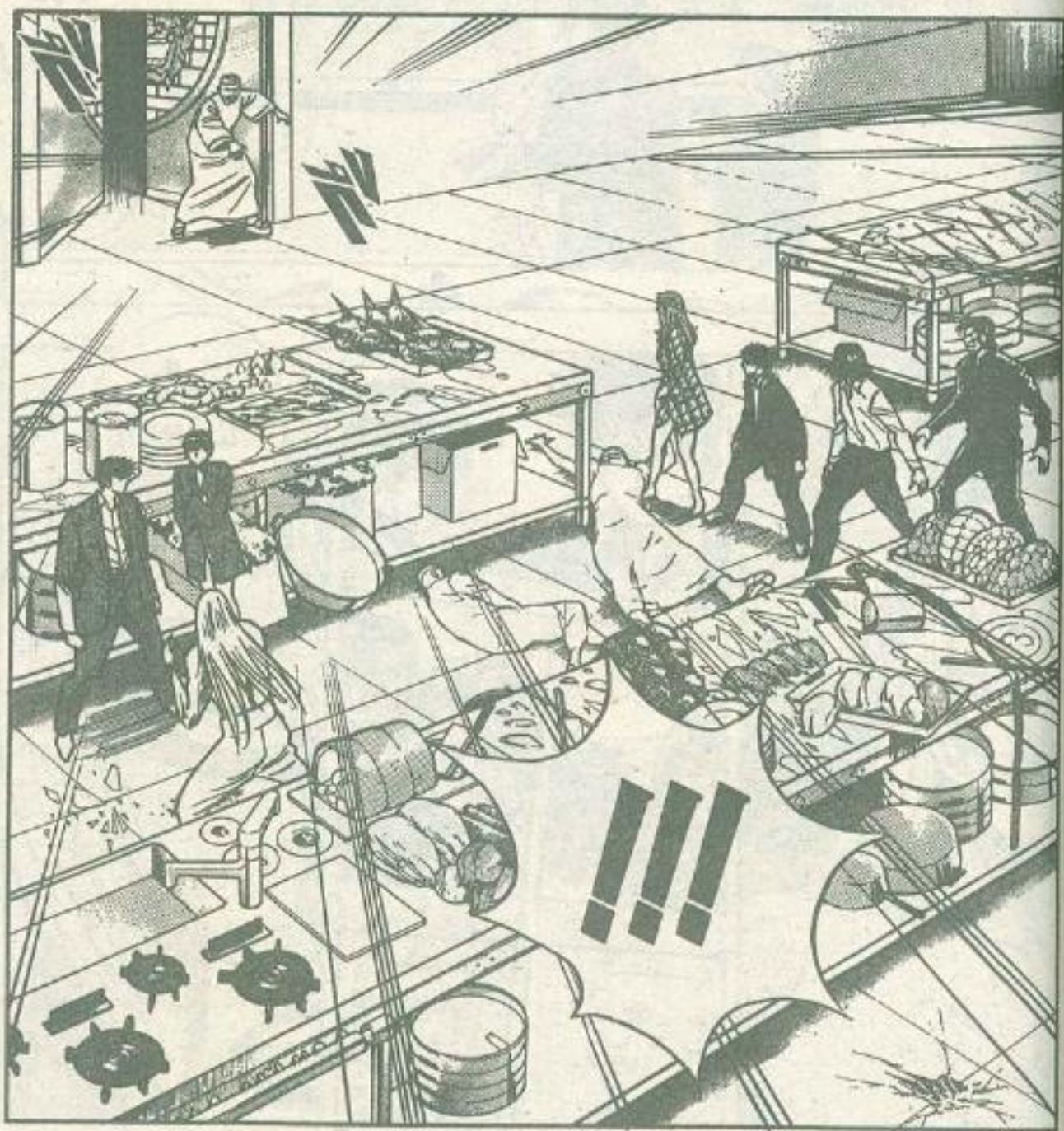
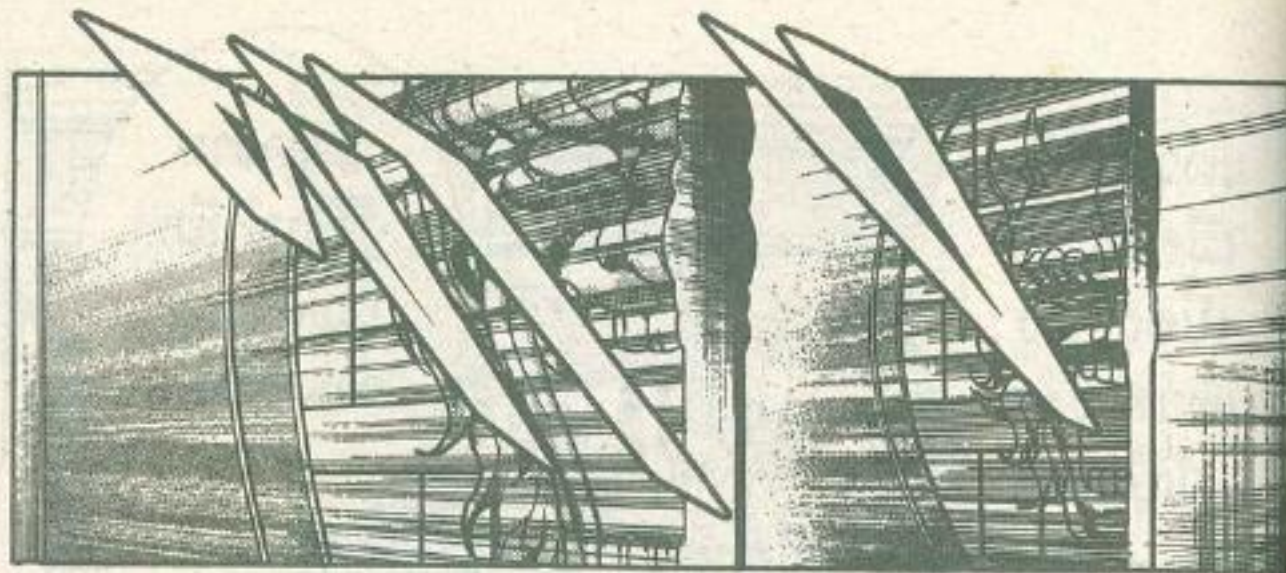
ฉัน
ไม่เคย
ลืม

เซี่ย
เซี่ย
...

เซี่ย
เซี่ย
...

ยังเป็น
เช่นเดียวกับ
เมื่อครั้ง
กระนั้น
...

ท่าน
เรียวกิ
!!

อาการ
ของท่านคิดได้
ทรดหนัก
ลงไปอีกแล้ว
!!

อาการ
กำเริบ
รุนแรง
!!

ว่าไง
นะ...
!!

เร็วเข้า
เดะครับ
!!

รีบปรุง
“เมนูต้อง
ห้าม”
เร็วเข้า

ท่าน
คิดได้กำลัง
รออาหาร
ของท่านอยู่
!!

ไม่ต้องห่วง
ฉันไม่ทำ
อันตรายเด็ก
หรอก

แต่ฉันมีเรื่อง
จะขอร้อง
พวกนาย
หน่อย

ระหว่างที่ฉันปรุง
อาหารขึ้นมาแทน
"เมนูต้องห้าม"
อย่าออกจากครัว
โดยเด็ดขาด
!

ถ้าพวกนาย
พาเด็กออกไปวิ่งว่อน
อยู่ในคฤหาสน์ตอนนี้
มันจะยิ่งวุ่นไปกันใหญ่
!!

เฮ้ย
พูดเอาแต่ได้
นี่หว่า-!!
ไอ้เจ้าบุรุษ
ต้องห้าม
!!

ห้อง
เจ้าแกนนั่น
อยู่ไหน
ห-า!!

มันบังอาจ
อึดลื้อลื้อขึ้น
เข้าฉาดนี่
!!!

เฮ้!
!?

ก่อนเจ้าแก
นั้นจะมอง
ข้าฉันไม่ได้
มันคืนชั๊กเปรี้ยว
ละก็
|

นอนตา
ไม่หลับ
แน่
|
!!!

ถ้าทำ
ตามที่ฉัน
ขอละก็

จะบอก
ทางลับออก
จากคฤหาสน์
นี้ให้
...

“มือ
ดาบ”

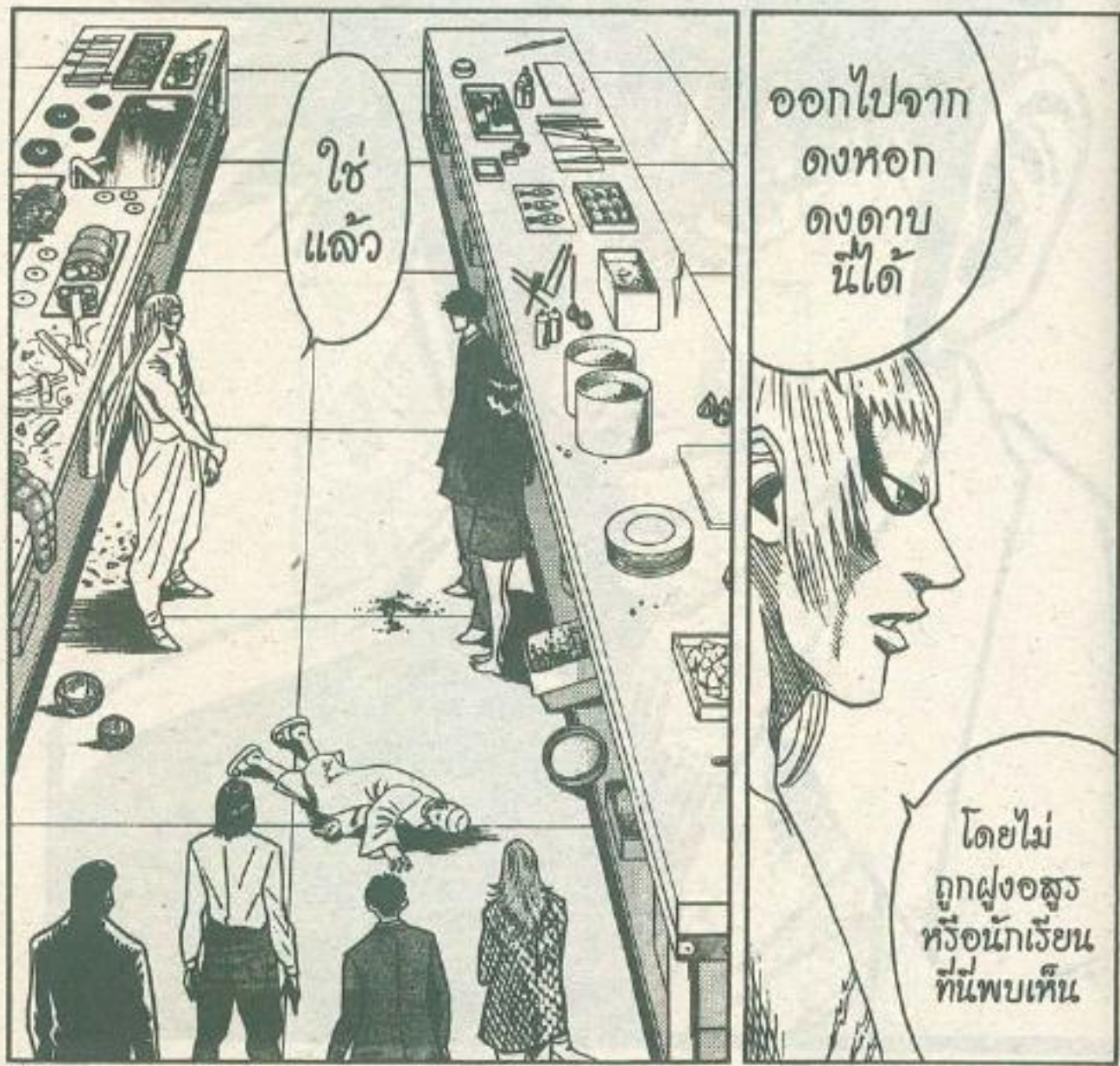

268 ชัยชนะอันเจียมสงบ

ทางลับ
ออกจาก
ที่นี่
!?

ใช่
แล้ว

ออกไปจาก
ดงหอก
ดงดาบ
นี้ได้

โดยไม่
ถูกฝูงอสูร
หรือนักเรียน
ที่นี่พบเห็น

ไอ้เรื่อง
ทางออก
นั้น...

ช่าง
หัวมัน

ช่างหัว
มันได้ไง
กันพะ
!!

นั่นนะ
สิครับ
คุณชิบโน้
!!

แต่ก็กลัวก็
จะตายอยู่แล้ว
ไม่รู้อีกอะไร
!!

ใช่แล้ว
ชิบโน้แดง
!!

แดงที่ฉัน
โดนตีได้
หวดเอาที่แก้ม
นี่...

ไม่เป็น
อะไรมากมาย
หรอก...

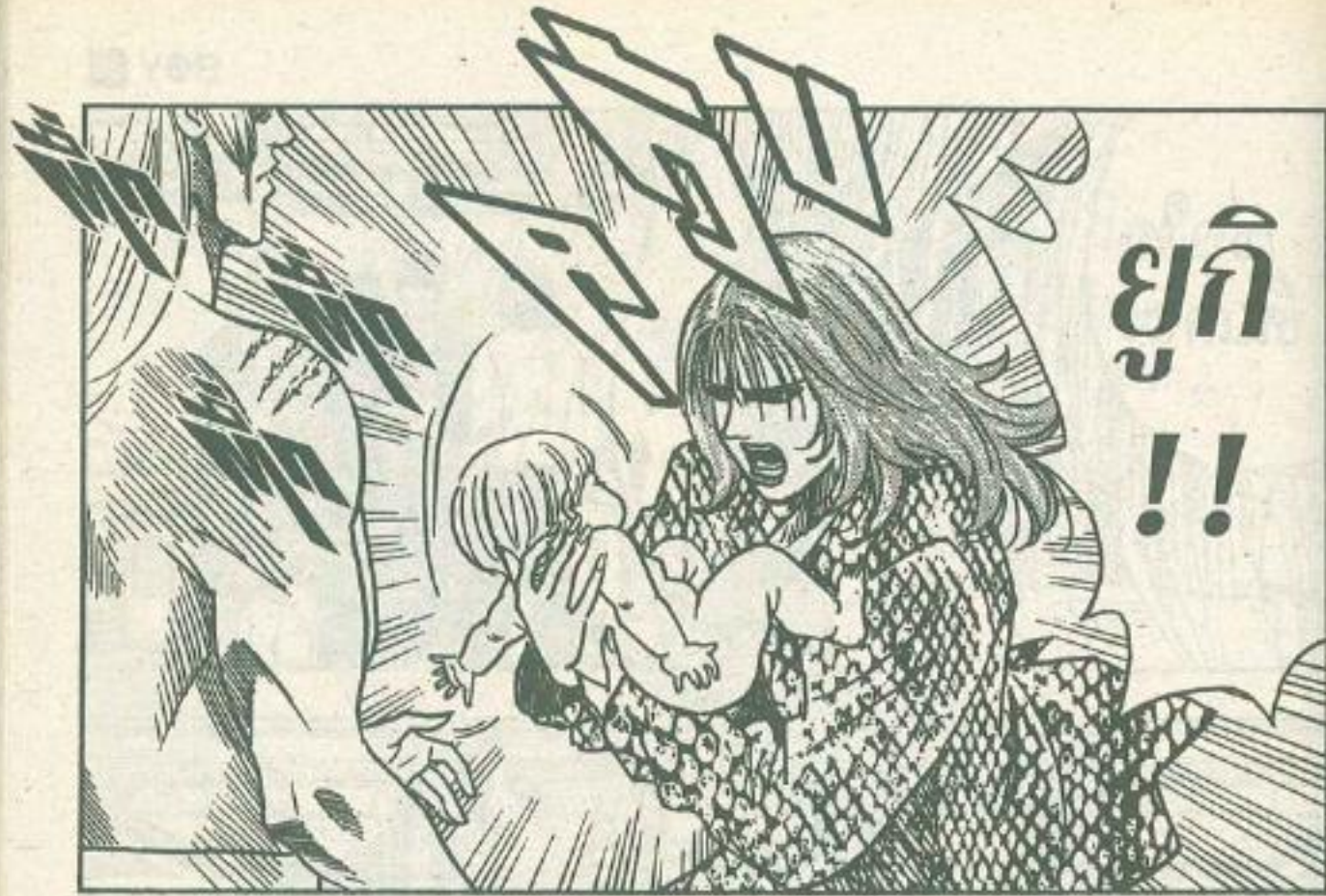
นี่
...

เชื่อใจ
ฉันเถอะ

ฉันจะ
คืนเด็ก
ให้...

...ยุกิ!?

ไม่ต้องห่วง แต่ทดับไป เพราะฤทธิ์ สมุนไพร เท่านั้น

อีกสัก ชั่วโมง ก็จะฟื้น เอง

ทำใจ ...

ไม่ได้ จะ...

ชน เชื้อใจนาย และพวก !

ทุบ!!

ชน ก็เชื่อ

ผม เชื้อด้วย

ชะ... ชนเชื้อ มึง

พวกเรา รออยู่ในนี้ เฝ้ายๆ จนกว่า นาย...

จะปรุง อาหารแทน "เมนูต้อง ห้าม" เสร็จก็ โอดะใช้มัย !

ใช่

เรียกว่า
หั่นเครื่องปรุง
โดยไม่ใช่
เครื่องมือแม้แต่
ชิ้นเดียว

บางครั้งก็ใช้มือคาบ
ยื่นเข้าไปในไฟ
...ในน้ำเดือด...
ในน้ำมันเดือดพาดาน
...ปรุงอาหาร

เฮอะ...
...

ต่อไปก็ทำ
ตามที่เคยทำ
ก็พอ

เสร็จแล้ว
ก็ยกไป
เสิร์ฟท่าน
ดิโตะซะ

ชั้นเอง
ก็จะตาม
ไปด้วย
เร็วเข้า
!!

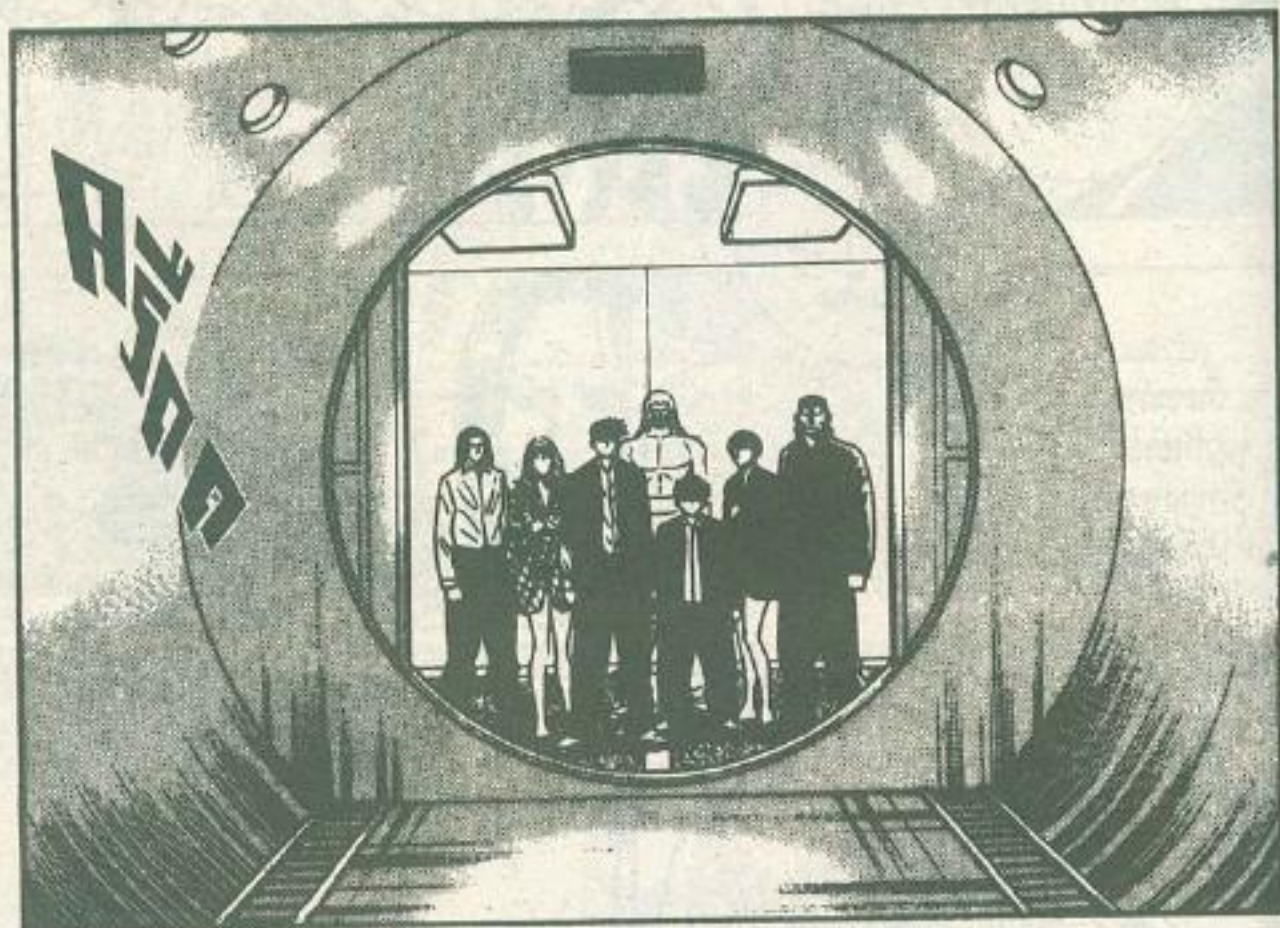
ครับ

เฮอะ
ชั้นจะพา
พวกนายไป
ที่ทางออก
ตามที่สัญญา
เอาไว้

ตาม
ชั้นมา

พอเปิดประตู
ที่อยู่สุดทาง
ของอุโมงค์นี้
ก็ออกไป
ข้างนอกได้

เข้า
ไปได้
แล้ว

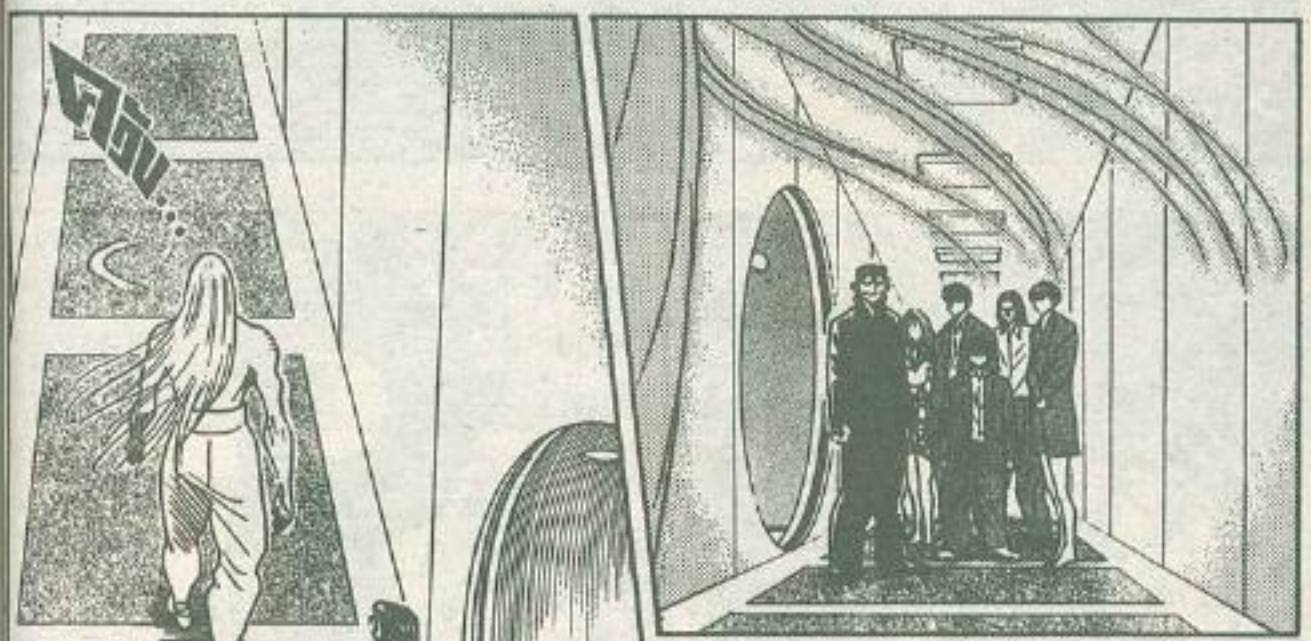
เรื่องที่
พบเห็น
ที่นี่...

ขอให้
ลืมซะ
ให้หมด
!

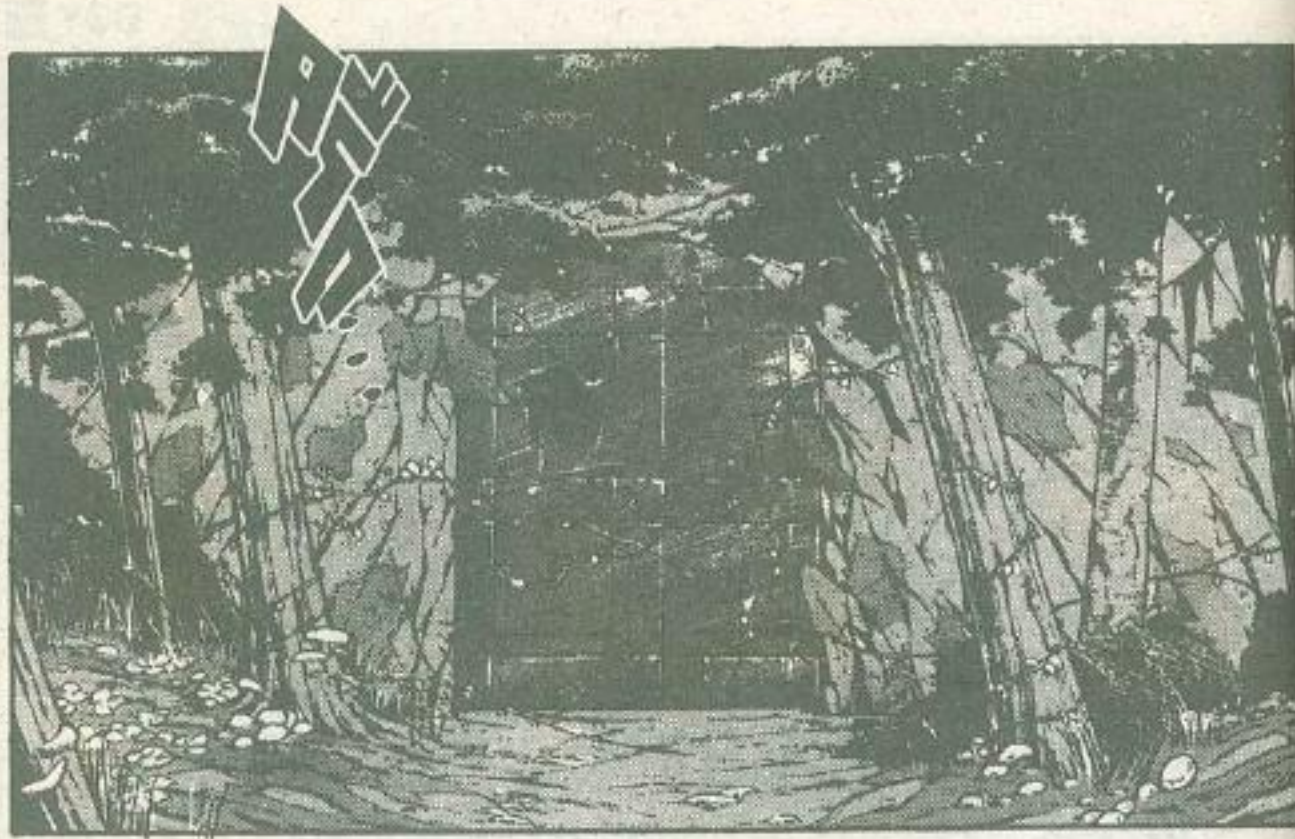

เราคงจะ
ไม่ได้พบ
กัน...

เป็นครั้งที่สอง
อีกแล้ว
...

เข้า
ไปกันเถอะ
!

รอ
เดี๋ยว
!!

เจ้าชิบิโน
หายไปไหน
แล้ว
!?

อ้าว
!?

ไม่จริงน่า!
ชิบิโนคง
ไม่อยู่ด้วย
!!?

ดูนั่นสิ
ดวง
จันทร์
!

เรา
ออกมา
ข้างนอก
แล้ว
!!

ไชโย
!!

เฮ้อ
...

รู้ว่า
ไอ้บ้า
นั่น...

ไปหา
เจ้าดีโต้
!!!

เป็นไป
ไม่ได้
!!

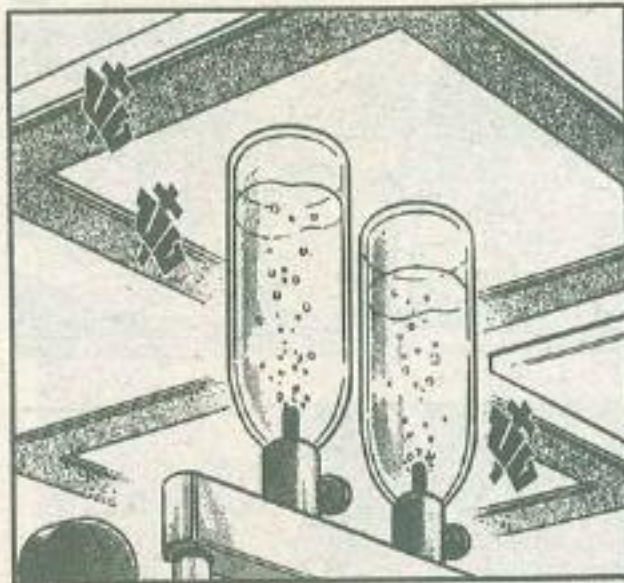
ทุกคนรอ
ที่นั่นะ!!
ชั้นจะย้อน
กลับเข้าไป
อีกที!!

อ้าว
!!?

เปิดประตู
ไม่ออก!!
มันเกิดอะไร
ขึ้นเนี่ย
!?

เข้าจากทาง
ข้างนอก
ไม่ได้สิน
!!?

ท่าน
ดิไต

ไม่ว่าท่าน
จะฟื้นขึ้นมา
เมื่อไหร่
ก็ตาม...

เมื่อกี้
ยังเรียกชื่อ
ท่านเรียวก็
อยู่เลย
ขอรับ...

อย่าเพิ่ง
หมดหวัง
เสียละ
ครับ

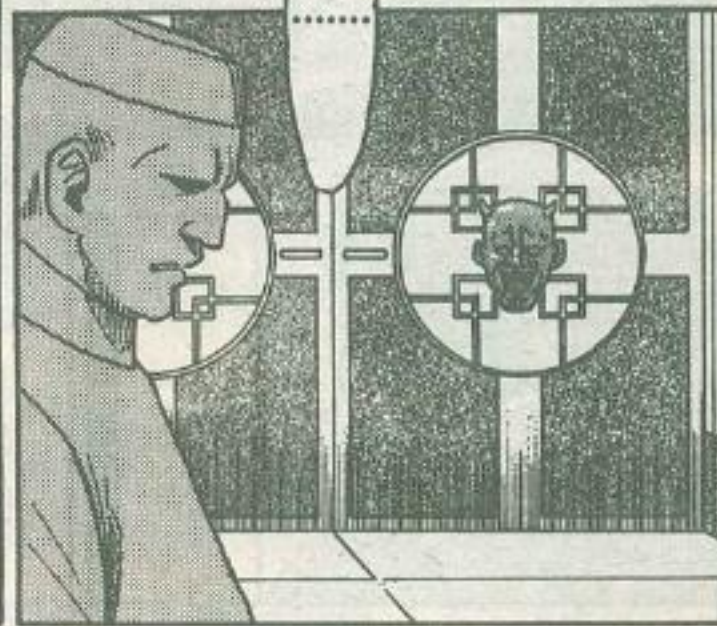
ยังมี
ความหวัง
ที่ท่านจะฟื้น
ขึ้นมาอีก
ถึงแม้จะน้อย
นิดก็เถอะ

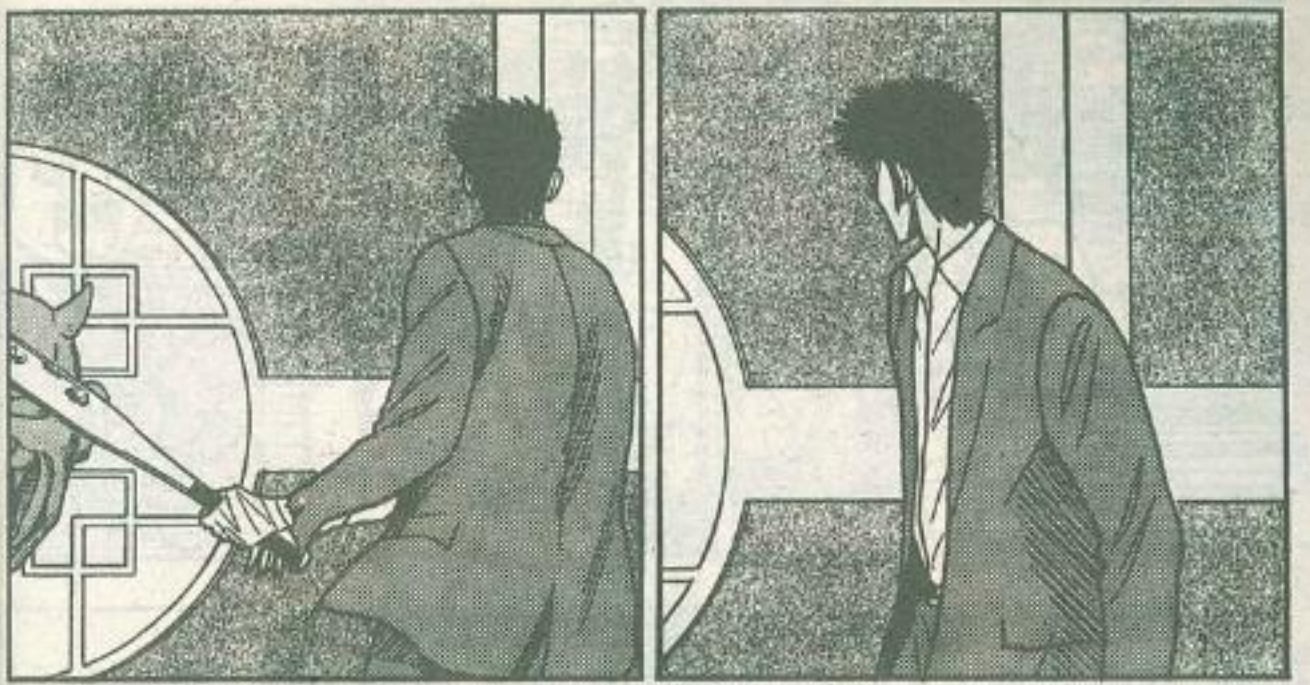
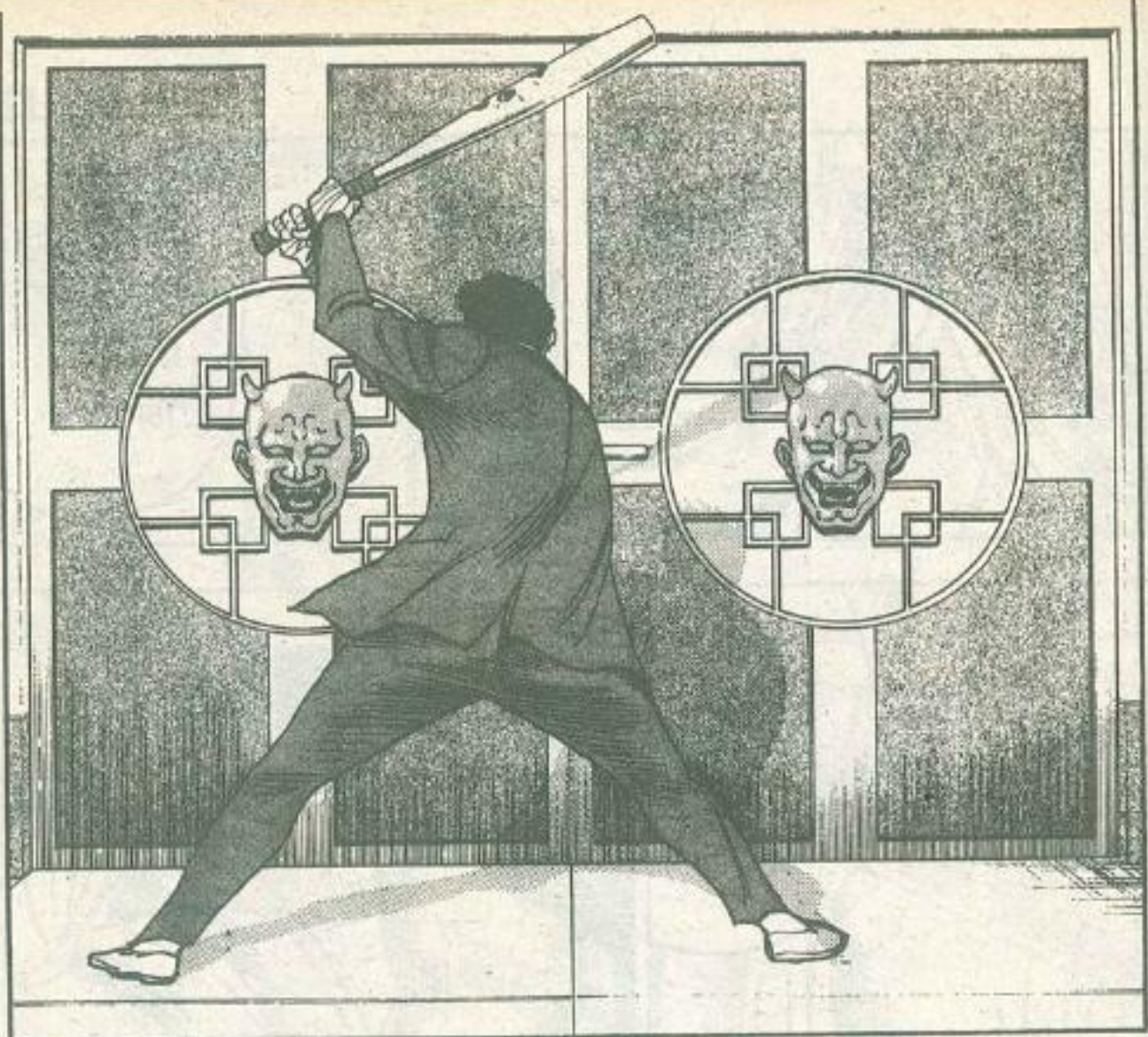

จากนี้ไป
ทุกวัน
...

เข้า
เตียง
หรือเย็น
...

ผมจะ
ปรุงอาหาร
ชั้นยอดไว้
รอท่าน

เพื่อผู้ชาย
คนเดียว

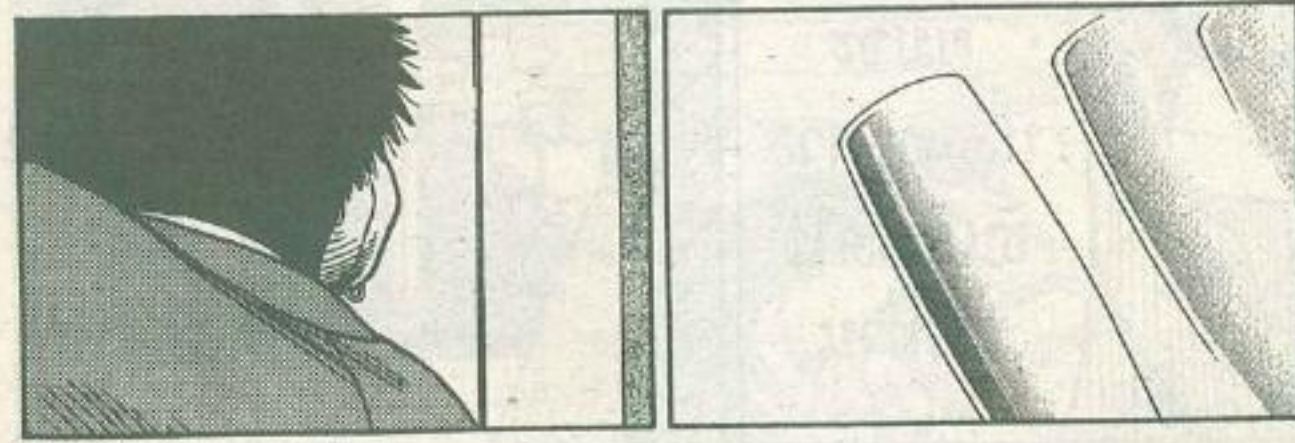
ที่มองเห็น
ความสำคัญ
ของฉัน

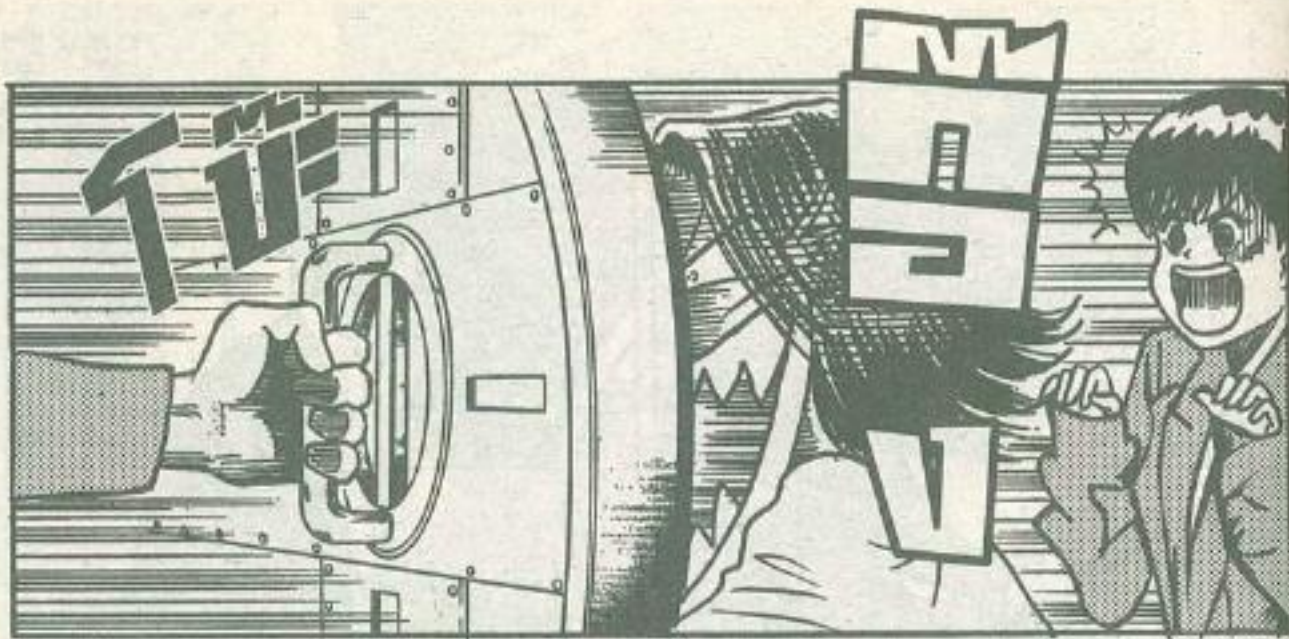

หลังจากนั้น
ก็ไม่มีใครรู้ว่าคิโด
เรทสึและเรียวกิ
จะเป็นตายร้าย
ตีประการใด

พวกเขาหายลับ
ไปในความมืด
พร้อมกับ
“เมนูต้องห้าม”
ของซูสึไทเฮา

ฮ่าว
อยู่ดีทำไม
เมื่อต่งจืด
จากสภทน่า
วันละ

เจ้า
ชกมก
แอบจืด
!!

ใครกันปะ
ชกมกแอบจืดนะ
ที~!!

ก้า~ช
แ่ง
โส่ง

ยูกิ
!!

ม๊ะ
!!

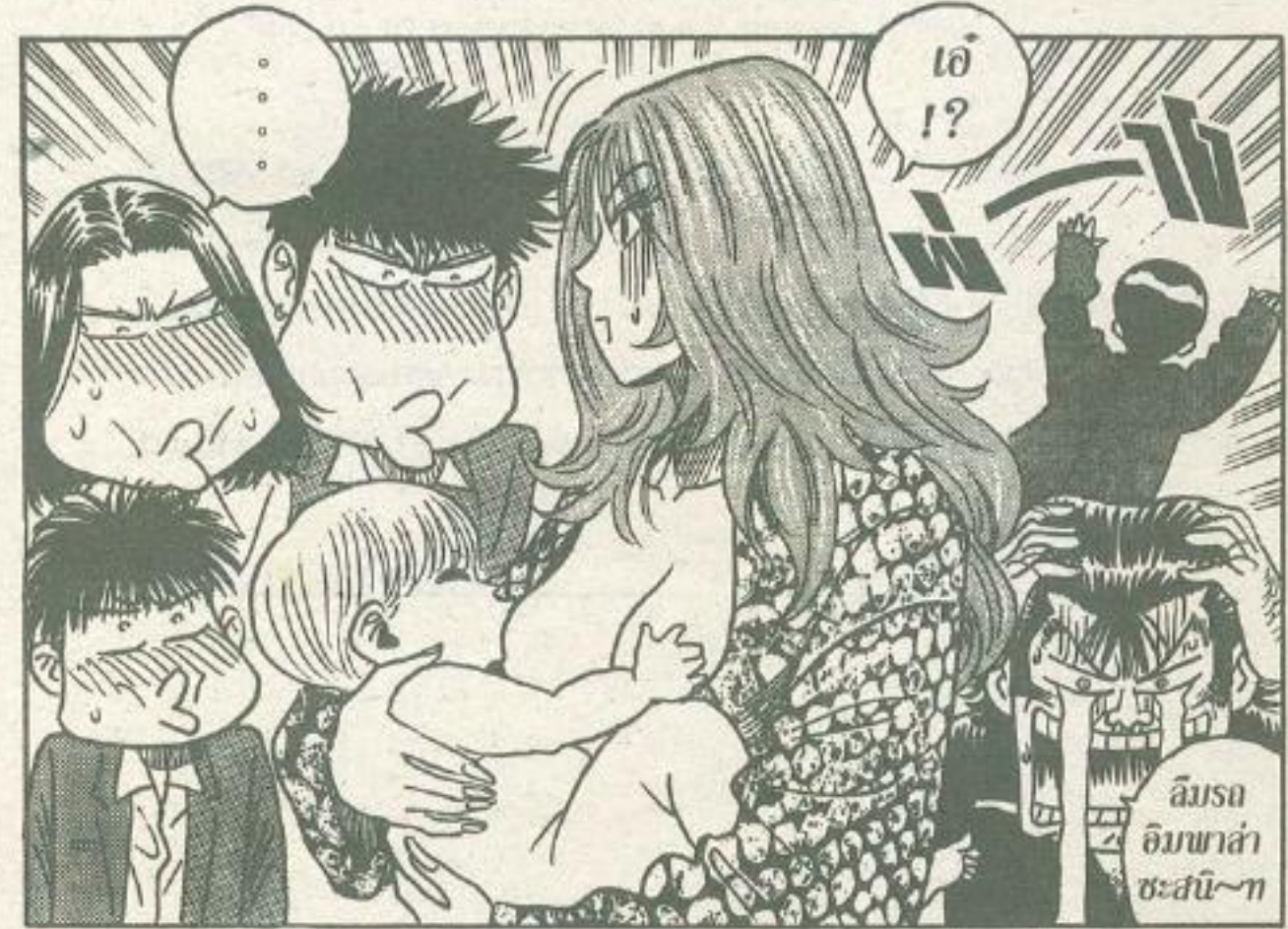
อ๊ะ
!!

ยูกิคง
พินแล้ว
!!
ดีจังเลย
!!

ทุกคน...
ชอบใจ
มากนะ...
ชอบใจจริงๆ

ชั้นจะตั้งใจ
เลี้ยงดูเด็กคนนี้
อย่างดีเลย...
ให้เค้าเป็นคนดี
...

เอ!
!?

ลิมรณ
อิมพาล่า
ชะสนิ~ท

■ BOOM COMICS

BOY

30 เซฟต้องห้าม

พิมพ์ครั้งที่ 1

20 พฤศจิกายน 2541

ผู้เขียน HARUTO UMEZAWA

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 317-0420

ผู้พิมพ์ โรงพิมพ์ เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม4.5 กรุงเทพฯ 10260

© 1992 by HARUTO UMEZAWA / VOLUME 30 © 1998

All rights reserved.

First published in Japan in 1992 by SHUEISHA Inc., Tokyo.

Thai language translation rights in Thailand arranged

by SHUEISHA Inc., Tokyo through SEIUN (THAILAND) CO., LTD.

ISBN 974-7126-93-1
